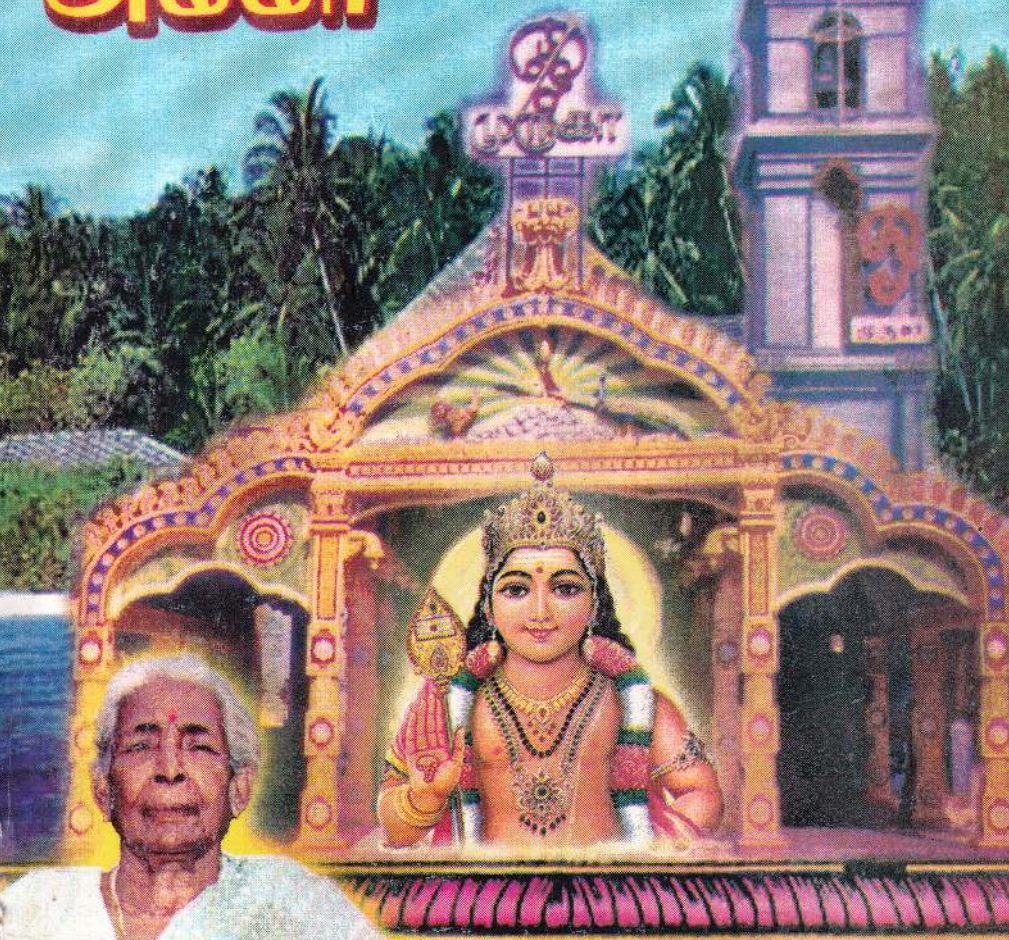

அம்மா

இந்துக்களின் சடங்குகள்

திருமதி வெள்கைத்தம்பி வெள்கையம்மா

நினைவு வெளியீடு

17.09.2006

இந்துக்களின் சடங்குகள்

யாழ் வடமராட்சி கரவெட்டி, அண்ணா சிலையடி
திருமதி வெள்ளைத்தம்பி வெள்ளையம்மா
அவர்களின் சிவப்பேறு குறித்த
நினைவு வெளியீடு

17.09.2006

சொகுசுவை டிராக்சு

ஆதி மனித இருப்பு தமக்கிடையே செய்திகளைப் பரிமாறிக்கொள்ள உடல் மொழியையும் குரலொலிப் பிரயோகங்களையும் சூழலில் கிடைத்த பொருட்களை இணைத்த பிற குறியீடுகளையுமே பயன்படுத்தியது. காலநகர்வில் இப்பயன்பாடுகள் மகிழ்ச்சி, தயரம் என்பன உள்ளிட்ட அனைத்து உணர்வுகளையும் வெளிப்படுத்தும் இணைந்த நிகழ்த்தகையாக மாறி தொடர்ந்து பின்பற்றப்படும் சடங்காகிப் போயிற்று.

சமயங்களின் தோற்றத்துடன் சடங்குகள் பெறுமானமிக்கவையாக மாறின. அனைத்து சடங்குகளையும் சமயங்கள் தம்முள் ஈர்த்துக் கொண்டன. வரலாறு முழுவதும் தாக்குப் பிடிக்கும் உயிர்ப்புடன் சமயங்கள் காணப்படுவதற்கு அவற்றின் விரவிக் கிடக்கும் சடங்குகள் வெகுமக்கள் திரளால் பிடிவாதமாகப் பின்பற்றப்படுவது முக்கிய காரணமாகும்.

இவ்வாறான சடங்குகள் ஒழுங்கு படுத்தப்பட்டு முறைமைப்படுத்தப் பட்டிருப்பினும் காலம், இடம், சமூகம் என்பவற்றுக்கமைய வேறுபாடுகளுடன் பின்பற்றப்படுவதை அவதானிக்கமுடிகிறது. அதனைச் சுட்டிக்காட்டும் பொருட்டும் கிரமம் தவறாது பின்பற்றப்படவேண்டும் என்ற நன்னோக்கத்தோடும் நினைவிதழில் இந்தப்பாரம்பரியம் எனும் நாலிலிருந்து தொகுக்கப்பட்ட இந்துக்களின் சடங்குகள் பற்றிய விபரம் நாலுருப் பெற்றுள்ளது. இதற்கென நினைவு மலர்களில் வழக்கமாக மீள மீள இடம்பெறும் சில விடயதானங்கள் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளன. வழக்கமான “கல்வெட்டு” அணுகுதல்களுக்கப்பால் இந்நினைவிதழ் பரவலான வாசிப்புக்குட்படும் என்ற நம்பிக்கையுடனும் நோக்கத்துடனும் ‘அம்மா’ எனும் இம்மலர் கரணவாய் தெற்கு, அண்ணா சிலையடிமைச் சேர்ந்த எமது குலவிளக்கு வெள்ளைத்தம்பி வெள்ளையம்மா (அம்மா) ஞாபகார்த்தமாக வெளியிடப்படுகிறது.

கீர்துக்களின் சடங்குகள்

(பிறப்பிலிருந்து இறப்பு வரை)

குழந்தைப்பருவம்

நாமகரணம் - குழந்தை பிறந்து 31ம் நாள் பெயரிடல்
“குழலினிது யாழினிது என்பதம் மக்கள்
மழலைச் சொல் கேளாதவர்” (குறள் - 66)

பூமியிலே பிறக்கும் குழந்தைக்கு முதன் முதல் நடத்தப்படும் கிரியை “நாமகரணம்” எனப்படும். 31 நாட்கள்வரை குழந்தையை வெளியே கொண்டு செல்லுதல் கூடாது. குழந்தை பிறந்து 31ம் நாள் ஆசௌச கழிவு நடாத்தப்படும். இதனை 31ம் நாள் துடக்கு கழித்தல் என்றும் கூறுவார்கள். 31ம் நாள் வீட்டை சுத்தப்படுத்தி மஞ்சள் நீர் தெளிக்கவும். வாசலிவ் நிறைகுடம் குத்து விளக்குகள் வைக்கவும் குழந்தைக்கு அன்று முடியை இறக்கி நீராட்டி புத்தாடை அணிவர். வேதியரை அழைத்து அவர் முன்னிலையில் பின்வருவனவற்றை வைக்க வேண்டும்.

தேவையான பொருட்கள்

நிறைகுடம் (நீர் நிரம்பிய குடம், முடியுடன் தேங்காய், மாவிலை 5, தலை வாழையிலை அல்லது தாம்பாளம், நெல் அல்லது பச்சை அரிசி குத்து விளக்கு, எண்ணெய், திரி, பூமாலை, விபூதி, சந்தனம், மஞ்சள், குங்குமம், பன்னீர் தட்டத்தில் வைக்கவும். பிள்ளையார்

திருமதி வெள்ளைத்தம்பி வெள்ளையம்மா நினைவு வெளியீடு

மஞ்சளில் பிடித்து வைக்கவும். கற்பூரம், கற்பூரத்தட்டு, ஊதுபத்தி, சாம்பிராணி, சாம்பிராணித்தட்டு வெற்றிலை, பாக்கு, எலுமிச்சை பழம் ஒரு தட்டில் வைக்கவும். பழத்தட்டு, பூத்தட்டு, பால், கற்கண்டு, அறுகம்புல், மாவிலை.

வீட்டுப் பொருள்கள், உடைகள், உபயோகிக்கும் பொருட்கள் யாவும் கழுவிச் சுத்தம் செய்தபின், வீட்டிலுள்ளோர் குழந்தை உட்பட, யாவரும் தோய்ந்து சுத்தமாகிய பின் வேதியரை அழைத்து வந்து புண்ணிய வாசனம் செய்வார். மந்திரம் ஓதிய நீரை அங்குள்ளோர் மீதும் மனை, ஏனைய பொருட்கள் என்பனவற்றின் மீதும் தெளிப்பது வழக்கம். துடக்குக் கழித்த பின் குழந்தைக்குப் பெயர் சூட்டுதல் மரபாகும். வேதியர் குழந்தையின் நட்சத்திரத்தைக் கூறி பூஜைசெய்த பின்பு தாய்மாமன் அல்லது பெரியவர் ஒருவர் மடியில் குழந்தையை இருத்தி, அதன் பெயரை வலது காதிலே மூன்று முறை ஓதி கற்கண்டு தண்ணீர் பருக்க வேண்டும். குழுமியிருப்போருக்கும் இனிப்புப் பானம் வழங்க வேண்டும். இதன் பொருள் வம்சத்தில் தேன்றியுள்ள குழந்தை இறைவன் அருளால் பெயரும், வாழ்வும் பிரகாசிக்க வாழவேண்டும் எனப் பொருள்படும். அதன் பின்பு இனபந்தங்கள் குழந்தையின் பெயரைக் காதில் ஓதுவார்கள். பெற்றோர். உற்றோர் சுற்றம் சூழக் குழந்தையின் பெயரை மனம் நிறைந்த மகிழ்வுடன் எல்லோரும் அழைத்து மகிழ்வார். குழந்தை அன்றுதான் முதன் முதலாக அப்பெயரால் பல்லோராலும் அழைக்கப்பட்டு, ஆசீர்வாதம் பெற்று அப்பெயருக்கு உரியவராகிறார். இந்நிகழ்ச்சியையே குழந்தைக்குப் பெயர் சூட்டும் சடங்கு என்போம். ஐயருக்கு தான்யம், தட்சணை கொடுக்க வேண்டும்.

இந்நாளில் அரைஞான் கட்டுதல், பஞ்சாயுத சங்கிலி, பஞ்சலோகத்தினாலான காப்பு, காற்சங்கிலி போன்றவை அணியலாம்.

ஒரு தட்டில் பச்சை அரிசி பரவி, வாழைப்பழம், மஞ்சள், குங்குமம், வெற்றிலை, பாக்கு, தேசிக்காய் வைத்து அதில் குழந்தைக்குரிய நகையை வைத்து தகப்பன் அல்லது தாய்மாமன் அக்குழந்தைக்கு அணிவர்.

திருஷ்புடிப் பொட்டு (கறுத்தப் பொட்டு) செய்யும் முறை

100 கிராம் சவ்வரிசியைத் தாச்சியில் இட்டு சவ்வரிசி கறுப்பு நிறமாக வரும் வரை வறுக்கவும். பின் அதற்குள் தண்ணீர் விட்டு இந்தக்களின் சடங்குகள்

முல்லை, மல்லிகை மலர்களையும் வாசனைத்திரவியங்களையும் இட்டு காய்ச்சவும். கூழ் போன்ற நிலையில் உள்ள இக்கரைசலை பின் ஆறவைத்து ஒரு துணியிலோ, வடியிலோ வடித்தெடுத்துக் கொள்ளவும், இக்கரிக் கூழைத் துப்பரவான செதுக்கிய சிரட்டையிலோ அல்லது கிண்ணத்திலோ ஊற்றி வெயிலில் நன்றாகக் காய வைக்கவும். காய்ந்த இப்பொட்டை தினமும் சிறிதளவு நீர் விட்டு உரைத்து பிள்ளைகளின் நெற்றியில் இடலாம். இப்படியாக கறுப்புப் பொட்டு இருவதனால் திருஷ்டி கழியும் என்ற நம்பிக்கை இந்துக்களுக்கு உண்டு.

41ம் நாள்

குழந்தை பிறந்து தூடக்கு கழித்தபின்பு 41ம் நாள் தாயையும், குழந்தையையும் கோயிலுக்குக் கூட்டிச் சென்று கோயிலில் குழந்தையின் நட்சத்திரத்தைச் சொல்லி அர்ச்சனை செய்து இறைவனை வழிபட வேண்டும். கோயிலுக்கு செல்லும்போது அர்ச்சனைப் பொருட்களை தட்டில் வைத்துக் கொண்டு செல்லவும். (வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், தேங்காய், பூக்கள், கற்பூரம், ஊதுபத்தி). குழந்தையை சுவாமி சந்நிதானத்தின் (கற்பக்கிரகம்) முன்னிலையில் வளர்த்தி எடுப்பது வழக்கம்.

காதுகுத்தல் (கர்ணவேதனம்)

குழந்தை பிறந்து 6ம், 7ம், 8ம், 10ம் மாதங்களிலும் “காது குத்தல்” வைபவம் நடாத்தப்படும், இதற்கு பூஜை, கிரியை எனச் செய்ய வேண்டியதில்லை. பிள்ளையார் பிடித்து வைத்து நிறைகுடம் வைத்து வணங்கிச் செய்தல் வேண்டும். இது குழந்தைகளுக்கு ஏற்படும் அரிட்டதோஷ நிவர்த்திக்காகவும். தமிழர் கலாச்சாரத்திற்காகவும் அழகுக்காகவும், குத்தப்படுகிறது. பொற்கொல்லர் ஒருவரை வீட்டுக்கு அழைத்து வந்து காதுகுத்தி தோடு போடுவார்கள். (தைப்பூசத்தில் காது குத்தல் செய்வது சிறப்பாகும்)

சோறூட்டல் (அன்னப்பிராசனம்)

ஆண் குழந்தைக்கு 6ம், 8ம், 10ம், 12ம் ஆகிய இரட்டை விழுந்த மாதங்களிலும் பெண் குழந்தைக்கு 5ம், 7ம், 9ம், 11ம், ஆகிய ஒற்றை விழுந்த மாதங்களிலும் சுபமுகூர்த்தம் பார்த்து சர்க்கரை அரிசி, கற்கண்டு, நெய், ஆகியவை கொண்டு உப்பு நீக்கிய அமுது திருமதி வெள்ளைத்தம்பி வெள்ளையம்மா நினைவு வெளியீடு

பொங்கி, அப்பொங்கலைப் படைத்து வைத்து திருவிளக்கேற்றி பிள்ளையார் பூஜை செய்து அதன் பின் இது குழந்தையின் முதல் போசனமாதலால் தங்க மோதிரத்தால் அவ்வமுதைத் தொட்டு தந்தை மூன்று தடவை எடுத்து ஊட்டி மற்றோரும் எடுத்து ஊட்டி நீண்ட ஆயுளுடனும் ஆராக்கியத்துடனும் வாழக் குழந்தையை ஆசீர்வதிப்பார்.

முதற் பல் தோன்றுதல் - பல் முளைத்தல்

குழந்தைக்கு பல் முளைக்க ஆரம்பிக்கும் பொழுது பல்லுக் கொழுக்கட்டை அவிக்க வேண்டும். மஞ்சளில் பிள்ளையார் பிடித்து விளக்கு ஏற்றி வெள்ளைத் துணி விரித்து இறைவனை வழிபட்டு குழந்தையை அதில் இருத்தி குழந்தையின் தலைமீது வெள்ளைத்துணி போட்டு ஒன்பது கொழுக்கட்டைகளை தாய்மாமன், மாமி குழந்தையின் தலையில் கொட்டி குழந்தைக்கு சிறிது ஊட்டி, உற்றார் உறவினர்களுக்கும் கொடுத்து மகிழவேண்டும். குழந்தைக்கு ஆரோக்கியமான பற்கள் முளைக்க வேண்டுமென்பதற்கும் இறைவனிடம் ஆசி பெறவுமே இவ்வழிபாடு கொண்டாட்டமாக நிகழ்த்தப்படுகின்றது. குழந்தை சகல சௌபாக்கியங்களும் பெற்று வாழ உறவினர்கள் ஆசீர்வதிப்பார்.

கல்வி ஆரம்பம் (ஏடு தொடக்குதல்)

பண்டைக்காலத்தில் கல்வியை ஏட்டிலிருந்தே பெற்றுக் கொண்டனர். அதன் காரணமாகவே இன்றும் வாழ்க்கையில் முதன்முதலாகக் கல்வியை ஆரம்பிக்கும் போது 'ஏடு தொடக்கல்' என்று கூறப்படுவது வழக்கமாகிவிட்டது.

இது மூன்று அல்லது ஐந்தாம் வயதில் நடைபெறலாம். சுபவேளையில் பிள்ளையார் பூசை செய்து வித்தியாரம்பம் செய்தல் வேண்டும். குழந்தைக்கு முதன் முதலில் கல்வி கற்க ஆரம்பித்தல் பொரும்பாலும் எம்மவர்கள் விஜயதசமி எனப்படும் நவராத்திரி விழாவின் பூர்த்தியன்றே மேற்கொள்வார்கள். தைப்பூசத்தன்றும், தை முதல் ஆனி வரையிலான காலப்பகுதியில் ஜாதகரின் நட்சத்திரத்திற்கு ஏற்றதாக அமைந்த சுபநாளிலும் செய்யலாம். தந்தை அல்லது ஆலயகுரு அல்லது ஆசிரியர் யாரேனும் ஒருவர் இந்த வித்தியாரம்பத்தை மேற்கொள்வார்கள். கல்வியில் மேன்மையடையவே, முதற்கல்வியை சுபநாளில் சுபநேரத்தில் செய்வது எமது மரபு. ஏடு

தொடக்குவதை கோயிலிலும் செய்யலாம். (வசதியில்லாதோர்) ஒரு தட்டில் பூசைக்குரிய பொருட்களுடன், (வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், முடித்தேங்காய், கற்பூரம், ஊதுபத்தி, பூ, தட்சணை) கோயிலுக்குச் செல்ல வேண்டும். மஞ்சள் அல்லது சாணத்தில் பிள்ளையார் பிடித்து வைத்தோ நிறை குடம் வைத்து விளக்கு ஏற்றி இறைவனை வணங்கி ஒருதட்டில் அரிசியை பரப்பி அதில் குழந்தையின் கையை பிடித்து முதல் எழுத்தாகிய 'அ' அகரத்தை அதில் எழுதி தொடக்கலாம்.

இயல், இசை, நாடகம் பயில்ல்:-

இவற்றைத் தகுதிவாய்ந்த ஒரு குருவிடம் கற்றலே சிறந்தது. இசை, நடனம் மற்றும் நுண்கலை பயில்பவர்கள் முதன் முதலில் ஒரு குருவிடம் செல்லும் பொழுது குருதட்சணையாக பின்வரும் பொருட்களை எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். ஒரு தட்டில், வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், கற்கண்டு, குங்குமம், முடியுள்ள மஞ்சள் பூசிய தேங்காய் அவரவர்களது வசதிக்கு ஏற்ப வஸ்திரம் (வேட்டி, சேலை), தட்சணை ஆகியவற்றை எடுத்துச் செல்ல வேண்டும்.

பின்பு குருவிடம் இவற்றை ஒப்படைத்து விட்டு அவர் பாதங்களில் வீழ்ந்து, வணங்கி ஆசீர்வாதம் பெற்றே பாடத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும். பெரும்பாலும் விஜயதசமியன்று அல்லது பொதுசப முகூர்த்தங்களிலோ பாடத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

பூப்புனித நீராட்டு விழா

ஒரு பெண்குழந்தை பிறந்து வளர்ந்து பருவமடைந்து தாய்மைக்குத் தகுதி உடையவளாக மாறும் நாள் பூப்படைதல் என்று சொல்லப்படும். பெரும்பாலும் 9 வயது முதல் 16 வயதிற்குள் பூப்படைதல் பெண் குழந்தைகளுக்கு ஏற்பட்ட பின்னரே பரி பூரணமான பெண்ணாக மதிக்கப்படுகிறாள்.

நீராட்டல்

பெண் பூப்படைந்தவுடன் முற்காலத்தில் கிணற்றடியில் காய்ந்த இலைகளின் மேல் இருத்தி தாய் மாமன் தேங்காய் உடைக்க, மாமி தண்ணீர் ஊற்றி நீராட்டுவார்கள். கிணற்றடி பொது இடம், பெண்ணிலிருந்து வெளிப்படும் தீட்டு பிறர் கண்ணில் படாது குப்பைக்குள் மறைந்துவிடும் என்பதால் காய்ந்த இலைகளின் மேல் இருத்தி நீராட்டுவார்கள். இக்காலகட்டத்தில் பெண்ணை குளியலறையில் மாமியார் நீராட்டலாம். பின்பு பெண்ணுக்கு வெள்ளை ஆடை அணிவித்து தாய்மாமனிடம் ஆசீர்வாதம் பெற்றபின் ஒரு தனியறையில் பெண்ணை விட வேண்டும். அவ்வறையில் வேப்பிலையும் காம்புச்சத்தகம் முதலானவற்றை இருப்பிடத்தின் மேலே செருகிவிடுவர். பெண் பூப்படைந்தபோது அணிந்திருந்த ஆடையினை குடும்பச் சலவைத் தொழிலாளிக்குக் கொடுப்பதே மரபாக உள்ளது. தீட்டுக் கழியும்வரை மாற்றுடுப்புகளை வழங்க வேண்டிய பொறுப்பும் அவனையே சார்ந்துள்ளது. அழுக்கடைந்த சேலையை கட்டாடியார் எடுத்துச் சென்று, ஒரு பெண் பூப்படைந்து விட்டாள் என்பதனை கட்டாடியார் உறுதிப்படுத்துவார். அவ்வீட்டில் உள்ள அனைவருக்கும் முன்று நாட்கள் துடக்காகையால் அதை நிவர்த்தி செய்வதற்கு அந்தணரை அழைத்து புண்ணிய வாசம் செய்வர் (இதை 5ம் 7ம் நாட்களிலும் செய்யலாம்.) முன்பு கிராமப்புறங்களில் பூப்பெய்தி 4ம் நாள் பசும் பால் வைத்து நீராட்டித் துடக்கைப் போக்குவார்கள்.

உணவு முறை :-

முதல் மூன்று நாட்களும் பச்சையரிசிச் சாதமும் , கத்தரிக்காய் பால் கறியும் கொடுத்தல் வேண்டும். மூன்று நாட்களின் பின் அதிகாலை ஒரு பச்சை முட்டை குடிக்கக் கொடுக்கும் பொழுது அதன் அளவு நல்லெண்ணெயும் முட்டைக்கோதுக்குள் விட்டு குடிக்கக் கொடுக்க வேண்டும். பின்பு காலை உழுத்தங்களி, மதியம் சோறு கறி, கத்தரிக்காய் பொரியல் (முட்டை பொரியல்) கொடுக்கலாம். பால்விடாது காலை , மாலை கோப்பி கொடுக்கலாம். இரவு இடியப்பம் கொடுக்கலாம். இக்காலத்தில் இலகுவாக ஜீரணிக்கக்கூடிய போசாக்கான சத்துள்ள உணவுகளைக் கொடுக்க வேண்டும். முக்கியமாக அரைத்து உணவுகளைக் கொடுக்க வேண்டும். முக்கியமாக அனைத்து உணவுகளிலும் உழுந்தும் நல்லெண்ணெயும் மிகுதியாகச் சேர்க்க வேண்டும்.

அத்துடன் காலையில் (வேப்பிலை 10, மிளகு3, விரற்பிடி சின்னச்சீரகம், 2உள்ளி பல், சிறுதுண்டு மஞ்சளும் இஞ்சியும், இவற்றை அரைத்துக் குளிசைகளாக்கி 3நாட்களுக்கு விழுங்கக் கொடுப்பது உடலுக்கு நல்லது.

சாமர்த்தியச் சடங்கு

சடங்கு செய்வதற்கு சுபநாளில் ஒன்றை தெரிவு செய்து (5,7,9,11,13 நாட்களால் சடங்கு செய்யலாம்) அன்று பருவமடைந்த பெண்ணின் இரண்டு கைகளிலும் ஒவ்வொரு வெற்றிலைக்குள் பாக்கும் சில்லறைக்காசும் வைத்துச் சுருட்டிக் கொடுத்து, தலையில் வெள்ளைத் துணியால் முகத்திரை இட்டு (அபசகுணங்களைப் பார்க்காமல் இருப்பதற்கு) மாமியார் பால் அறுகு வைக்கும் இடத்திற்கு அழைத்து வந்து, கிழக்கு அல்லது வடக்கு நோக்கி பார்க்கக்கூடியதாக பாயின் மேலோ அல்லது ஒரு பலகை குற்றியின் மேலோ ஒரு வெள்ளைத்துண்டை இட்டு பருவமடைந்த பெண்ணை உட்கார வைக்க வேண்டும். அவளின் முன் நிறைகுடமும், குத்து விளக்குகளும் ஒரு பாத்திரத்தில் பால், அறுகம் புல், சில்லறைக் காசு என்பனவும், வேறு ஒரு தட்டில் பழம், பாக்கு வெற்றிலையும் ஒரு தேங்காயுடன் உடைப்பதற்கு கத்தியும் பாத்திரமும் வைக்க வேண்டும். இச்சடங்கில் தாய்மாமன், மாமிக்குத்தான் முக்கிய இடம் அளிக்கப்படும். பெண்ணை

திருமதி வெள்ளைத்தம்பி வெள்ளையம்மா நினைவு வெளியீடு

நிறைகுடம் விளக்கில் பார்க்கும் படி பெண்ணுக்கு கூறி முகத்திரையில் விலக்கி விட்டு அதன் பின் கற்பூரம் ஏற்றி பிள்ளையாரைத் துதித்து எடுத்தகாரியம் இனிதே நடைபெற வேண்டும் என்று நினைத்து வணங்க வேண்டும். தாய்மாமன் தேங்காய் உடைப்பார். பின் பால், அறுகு இருக்கும் தட்டில் சில்லறைக்காசு போட்டு மாமியார் இருகைகளினாலும் பெண்ணை ஆசீர்வதித்து தலையிலே வைப்பார். அதைத் தொடர்ந்து 5பேர் அல்லது 7பேர் என ஒற்றை எண்ணிக்கையானவர்கள் பாலறுகு வைப்பார். பாலறுகு வைத்து முடிந்ததும் பெண்ணை நீராட்டும் இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்று அங்கும் கிழக்கு அல்லது வடக்கு முகமாகப் பெண்ணை இருத்தி முதலில் தாய்மாமன் தலையிலே தண்ணீரை ஊற்றுவார். அதனைத் தொடர்ந்து ஏனையவர்களும் ஊற்றுவர். பெண்ணுக்கு மஞ்சள் பூசி நன்கு நீராட்டி திரும்பவும் தலையைத் துணி கொண்டு மூடி அழைத்துவந்து சுடர்விட்டு பிரகாசிக்கும் குத்து விளக்கில் தரிசிக்க விடுவர். பின்பு பெண்ணை அலங்காரம் செய்து தாய்மாமன் பெண்ணின் கையில் கும்பம் (நீர் நிரம்பிய செம்பு தேங்காய் வேப்பிலைக் கொத்து , மாவிலை) கொடுப்பார். கன்னிப் பெண்கள் குத்து விளக்குகளுடன் முன்னால் செல்ல சுமங்கலிப் பெண்கள் ஆரத்திப் பொருட்களுடன் பெண்ணை அழைத்துக் கொண்டு மணவறை நோக்கிச் செல்வர். அங்கு ஆரத்தி தட்டங்களை வரிசையாக வைப்பார்.

பின்னர் சுமங்கலிப் பெண்கள் இருவர் எதிரெதிராக நின்று கொண்டு ஒவ்வொரு தட்டங்களையும் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக மூன்று முறை வலது தோளால் உயர்த்தி ஆரத்தி எடுத்து பின் சிரசை மூன்று முறை சுற்றி அதைப் வேப்பமிலை, பால்ரொட்டியை உடைத்து நாலுபக்கமும் எறிந்து வேப்பிலையால் தலையைச் சுற்றிப் பெண்ணை வாயில் மென்று துப்பச் செய்த பின்னர், வாழைப்பழ ஆரத்தி எடுப்பார். (ஆராத்திக்குரிய தட்டங்களின் ஒழுங்கு இடத்துக்கிடம் வேறுபடலாம். ஆனால் எப்பவும் நிறைநாழி முதலாவதாகவும் வேப்பிலை, வெள்ளரொட்டி தட்டம் இறுதியாகவும் செய்யவேண்டும். (பொதுவாகப் பெண்ணின் தாயார் ஆராத்தி எடுப்பதில்லை) பெற்றோர் ஆண்டாள் மாலையை பெண்ணின் கழுத்தில் இட (ஆண்டாள் மாலை அணிவது பெண்ணை பாவையாக கருதுவதால்) பெண்ணின் முன் இருக்கும் நிறைகுடத்தைத் தாய்மாமனும். குத்துவிளக்கை மாமியாரும் எடுத்துக்கொண்டு அதனுடன் பெண்ணையும் அழைத்துக் கொண்டு பூஜை அறையினுள் இந்துக்களின் சடங்குகள்

சென்று வைப்பர், தாய்மாமன் பெண்ணின் கையிலிருக்கும் செம்பை வாங்கி பூஜை அறையில் வைப்பார் (இம்முறை வீட்டில் செய்வோருக்குப் பொருந்தும்). பூஜை அறையில் தூப தீபம் காட்டி வழிபட்டு பெண் பெற்றோரினதும், மாமன் மாமியினதும் காலில் விழுந்து ஆசீர்வாதம் பெறுவாள். பின்பு சடங்கில் பங்குபற்றிய உறவினர்கள் பெண்ணை வாழ்த்தித் தம்மால் இயன்றவற்றை பரிசளிப்பர். அதன் பின் வந்தவர்களை மதியபோசன விருந்தளித்து உபசரிப்பர்.

ஆரத்தி எடுக்கும் முறை:

ருது சாந்தியின் போது எடுக்கும் ஆரத்தி 3 முறை மேலும் கீழுமாக சுற்றி பின் பெண்ணின் தலைக்கு மேல் 3 முறை சுற்றிப் பின்னால் கொடுக்க வேண்டும் (நிறைநாழியும், பன்னீர் தட்டமும் முன்னுக்கு வைக்க வேண்டும். உணவுத் தட்டங்களைத் தலைக்கு மேல் சுற்றிப் பின்னால் கொடுக்க வேண்டும்). பூத்தட்டத்தால் ஆரத்தி எடுத்தபின் பூக்களைப் பெண்மேல் தூவி விடுதல் வேண்டும். பின் இந்த உணவுப் பண்டங்களை எல்லாம் கட்டிக் கட்டாடியிடம் கொடுத்து விட வேண்டும். அல்லது ஆற்றிலோ, கடலிலோ சேர்த்து விடலாம். இன்றைய நிலையில் ஏழைகளுக்கு கொடுத்து விடலாம்.

பால்சாதம்: பச்சை அரிசிக்குள் தேங்காய்ப் பாலும், நீரும் சிறிது உப்பும் போட்டு சாதமாக அவித்து 3 தளிசுகளாகத் தட்டில் வைக்கவும்.

மிட்டு: வழமை போல் வறுத்த உழுத்தமா அரிசிமா கலந்து செய்த பிட்டை நீற்றுப் பெட்டியில் மும்முறை அவித்து தட்டத்தில் வைக்கவும்.

களி: வறுத்த அரிசிமா 1சுண்டு, வறுத்த உழுத்தமா 1/2 சுண்டு, தேங்காய்ப்பால் 3சுண்டு, பனங்கட்டி 3/4 சுண்டு, உப்பு விரற்படியளவு, தேங்காய்ப்பாலைக் காய்ச்சி (உழுத்தமா, அரிசிமா, உப்பு, தூளாக்கிய பனங்கட்டி) எல்லாவற்றையும் கலந்து பாலின் மேல் தூவி கட்டி படாமல் கிளறி எடுக்கவும் 3 தளிசுகளாக தட்டத்தில் வைக்கவும்.

வெள்வொட்டி (பால்வொட்டி): 1 சுண்டு பச்சை அரிசியை கழுவி ஊற வைத்து இடித்து 1/4 சுண்டு கப்பிமா எடுக்கவும். மிகுதியை மாவாக்கவும். இரண்டையும் கலந்து 1/2 தேக்கரண்டி உப்பும் சேர்க்கவும். ஒரு தேங்காய் துருவி முதல் பால் எடுத்துக் காய்ச்சி மாவில் ஊற்றி இறுக்கமாக கையில் ஒட்டாத பதத்திற்குக் குழைக்கவும்.

திருமதி வெள்ளைத்தம்பி வெள்ளையம்மா நினைவு வெளியீடு

1/2மணித்தியாலம் விட்டு ஒரு வாழையிலையில் எண்ணெய் தடவி
 மாவை சிறுசிறு உருண்டைகளாக்கி தட்டி எண்ணெயில் பொரிக்கவும்.
 இது பூரி போல் பொங்கி வரவேண்டும்.

ஆரத்திப் பொருட்கள்

நிறை நாழி (நிறைநாழி கொத்தில் நெல்லை நிரப்பி அதில் காம்பு
 சத்தகத்தை நிற்க வைத்து நுணிக்காம்பில் ஒரு வெற்றிலையைச்
 செருகிவைக்க வேண்டும்).

பிட்டு, களி, பால்சாதம், சோறுகறி

தேங்காய் தட்டம் (முடியுடன் கூடிய 3 தேங்காய்களை மஞ்சள் நீர்
 கொண்டு கழுவித்தட்டில் வைக்கவேண்டும்)

பழங்கள்

பலகாரம்

பன்னீர் தட்டம்

வெற்றிலை பாக்கு எலுமிச்சை

பூத்தட்டு

வெள்ளரொட்டி, வேப்பிலை

ஆரத்தி

திருமணச் சடங்கு

திரு என்பது தெய்வத்தன்மை எனவும், மணம் என்பது இணைதல் எனவும் பொருள்பட்டு, மேன்மையான தெய்வீகம் வாய்ந்த இணைதல் எனப்படுகின்றது. அதாவது இரு இதயங்கள் இணைவது எனக் கூறலாம்.

தமிழரின் இந்துத் திருமணம் ஆகம மரபுச் சடங்குகளுடன் சில சிறப்பு அம்சங்களையும் தழுவி நடைபெறுகின்றன. இச்சடங்குகளை நன்கு படித்த குருக்கள் சமய முறைப்படி அக்கினி பூர்வமாக இறைவனின் ஆசியுடன் நடத்தி வைக்கிறார். திருமண நிகழ்வில் முக்கியமான நிகழ்ச்சி சுபவேளையில் தாலி கட்டுதலாகும். இதனை “மாங்கல்யதாரணம்” எனக் கூறுவர். தாலி கட்டியதும் அப்பெண் “சுமங்கலி” அதாவது திருமணமானவள் என்ற அந்தஸ்தைப் பெறுகிறாள்.

இரு வீட்டாரும் முதலில் சாதகப் பொருத்தத்தை ஆராய்வார். தமிழ்நாட்டில் பெண் பார்க்கும் படலம் போன்று நம் நாட்டில் பெண்ணை மணமகன் பொது இடங்களில் பார்ப்பது வழக்கமாகவுள்ளது. பின் நிச்சயதார்த்தத்தை உறுதி செய்யப் பெண் வீட்டார் தாம்பூலம், பலகாரம், பழங்களோடும், உறவினரோடும் மணமகன் வீட்டிற்கு நல்ல நாள் பார்த்துச் செல்வர். இதன்பின் இரு வீட்டாரும் திருமணநாளைச் சோதிடரிடம் கேட்டு நிச்சயிப்பர். அத்தோடு பொன்னுருக்கலுக்கும் ஒரு நாளை நிச்சயிப்பர்.

பெரன்னுருக்கல்

திருமண நாளுக்கு முன்பு ஒரு சுபநாளில் மணமகன் இல்லத்தில் அல்லது ஆசாரி வீட்டில் பொன்னுருக்கல் நடைபெறும். இதில் மணப்பெண்ணைத் தவிர பெண்ணின் உறவினர்கள் நண்பர்கள் கலந்து கொள்வர். பெண் வீட்டார் ஓர் இனிப்புப் பண்டம் (கொழுக்கட்டை) கொண்டு செல்லுதல் ஓர் சம்பிரதாயம்.

மணமகன் வீட்டு வாசலில் முறைப்படி நிறைகுடம், திருமதி வெள்ளைத்தம்பி வெள்ளையம்மா நீளைவு வெளியீடு

குத்துவிளக்கு, பன்னீர்த்தட்டு, குங்குமம், சந்தனமும் வைத்து, பொன்னுருக்கும் இடத்தில் ஒரு நிறைகுடம், குத்துவிளக்கு², தேங்காய் 2, மாவிலை, வெற்றிலை, பாக்கு, வாழைப்பழம், மஞ்சள் கட்டை (துண்டு), தேசிக்காய், அறுகம்புல், பூக்கள், ஒரு சட்டியில் தண்ணீர், தேங்காய் உடைக்க கத்தி, விபூதி, குங்குமம், சந்தனம், தேசிக்காய், மஞ்சளில் பிள்ளையார், சாம்பிராணியும் தட்டும், கற்பூரத் தட்டும், கற்பூரம், முதலியன முக்கியமாகத் தேவைப்படும் பொருட்களாகும்.

திருமாங்கல்யத்திற்குரிய தங்கநாணயத்தை (பவுணை) ஆலயத்தில் (இறைவனிடத்தில்) வைத்து பூசை செய்து ஒரு தட்டத்தில் வெற்றிலை, பாக்கு மஞ்சள், குங்கும், பூ, பழத்துடன் நாணயத்தையும் வைத்து கொண்டு வந்து பூஜையறையில் வைக்க வேண்டும். பொன்னுருக்கும் நாளன்று அதை மணமகனின் பெற்றோர் அல்லது பெரியோர் எடுத்து மணமகனிடம் கொடுக்க அவர் அதை ஆசாரியரிடம் கொடுத்து உருக்க வேண்டும். ஆசாரியார் கும்பம் வைத்து விளக்கேற்றி தூபதீபம் காட்டி வெற்றிலை, பாக்கு, வாழைப்பழம் முதலியவை வைத்து தேய்க்காய் உடைத்துப் பூசை செய்து பொன்னை உருக்குவார். உருக்கிய பின் தாய்மாமன் தேங்காய் உடைத்து அந்த இளநீரை உருக்கிய தண்ணிலில் ஊற்றி தீயை தணிப்பார். பின் ஒரு தட்டில் வெற்றிலை பாக்கு, பழம், பூ மஞ்சள், குங்குமம், தேசிக்காய் வைத்து வெற்றிலைமேல் உருக்கிய தங்கத்தையும் வைத்து மணமகனிடம் ஆசாரியார் கொடுப்பார். அதை மணமகன் வந்துள்ள சபையோருக்குக் காண்பித்து, அதன்பின் ஆசாரியாருக்கு அரிசி காய்கறியுடன் தட்சணை அளித்து உருக்கிய தங்கத்தைத் திருமாங்கல்யம் செய்ய ஒப்படைக்க வேண்டும். பின்னர் விருந்துபசாரத்தில் அனைவரும் கலந்துகொள்வர். மணமகன் வீட்டிலிருந்து தோழி விருந்தில் ஒரு பகுதியை மணமகனின் வீட்டிற்கு சென்று மணமகனிற்கு கொடுப்பார். இதே நாளில் இரு வீடுகளிலும் திருமணத்திற்குரிய பலகாரங்களை செய்யத் தொடங்குவார்கள். முதன் முதலாக இனிப்புப் பலகாரங்களை செய்யத் தொடங்குவார்கள். முதன் முதலாக இனிப்புப் பலகாரம் செய்ய வேண்டும் என்பதால் சீனி அரியதரம் செய்யலாம். அதற்குரிய மாவை குழைத்து வைத்தால் கன்னிக்கால் ஊன்றியபின் பலகாரம் கூடலாம். (இந்த நாளிலிருந்து திருமணநாள் வரை மணமக்கள் ஒருவரை ஒருவர் பார்க்கக் கூடாதென்பது பழையகால சம்பிரதாயம்)

இந்துக்களின் சடங்குகள்

கன்னிக் கால் ஊன்றல்

இதே நாள் பெண் வீட்டிலும் மணமகன் வீட்டிலும் தனித்தனியே அவர்களின் வளவில் ஈசான (வடகிழக்கு) மூலையில் முகூர்த்தக்கால் அல்லது கன்னிக்கால் ஊன்ற வேண்டும். அதற்கு இப்போது முள்முருங்கை மரத்தில் ஒரு தடியை வெட்டி அதன் மேல் நுனியில் 5 மாவிலைகளை மஞ்சள் பூசிய கயிறால் கட்டி, இடையில் ஒரு மஞ்சள் பூசிய வெள்ளைத் துணியில் ஒரு செப்புக்காசு முடிந்து கட்டிவிட வேண்டும். பெரியவர் ஒருவர் அத்தடியை நிலத்தில் ஊன்றியதும், அதற்கு தேங்காய் உடைத்து சாம்பிராணி, கற்பூரம் காட்ட வேண்டும். அதனடியில் நவதானியத்தோடு பவளம் அல்லது நவமணிகளும் இட்டு நீர், பால் ஊற்றி (3சுமங்கலிப் பெண்கள்) மரத்திற்கு திருநீறு, சந்தனம், குங்குமம் சாத்தவேண்டும். இது நன்கு வளர வேண்டுமென்று நினைத்து கும்பத்தண்ணீரை ஊற்றலாம்.

மஞ்சளில் பிள்ளையார் பிடித்து வைத்து வெற்றிலை, பாக்கு, பழம் வைத்து தேங்காய் உடைத்துத் தூபதீபம் காட்டி பந்தல் காலை ஊன்றுவார்கள். பந்தல் காலைத் தொடர்ந்து பந்தல் அமைக்கும் வேலை தொடரும், மணமகன் வீட்டில் ஊன்றிய பின் பெண்வீட்டுக்கும் சென்று இதேபோல் செய்ய வேண்டும்.

முகூர்த்தக்கால் ஊன்றிய பின் இரு வீட்டாரும் திருமணச் சடங்குகள் முற்றாக முடிவடையும்வரை எந்தவிதமான துக்க நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்குகொள்ளக் கூடாது என்பர். (பந்தல்கால் ஊன்றுபவருக்கு தட்சணை கொடுக்க வேண்டும்).

முளைப்பாலிகை போடல்

பெண் வீட்டில் முன்று அல்லது ஐந்து மண்சட்டிகளில் மண்பரப்பி நீர் ஊற்றவும். பாலில் ஊறவைத்த நவதானியங்களை 3 அல்லது 5 சுமங்கலிப் பெண்கள் அச்சட்டிகளில் தூவி நீரும் பாலும் தெளிக்க வேண்டும். (3முறை) இவற்றை சாமி அறைக்குள் வைத்து திருமணத்தன்று மணவறைக்குக் கொண்டு போக வேண்டும். அநேகமாக பொன்னுருக்கலன்று செய்வார்கள். (இதை 3 நாட்களுக்கு முன்னாவது செய்தால் திருமணத்தன்று நவதானியம் வளர்ந்து இருக்கும்).

முளைப்பாலிகை இடுவதன் நோக்கம் திருமணம் செய்து கொள்ளும் மணமக்களும் அவர்கள் குடும்பமும் முளைவிட்டுத் திருமதி வெள்ளைத்தம்பி வெள்ளையம்மா நினைவு வெளியீடு

பல்கிப்பெருகி வாழ வேண்டும் என்பதே. “விரித்த பாவிக்கை முளைக்கும் நிரையும்” என்கிறது சிலப்பதிகாரம். இந்தப் பாலிகையானது திருமணத்திற்குப் பின் நதியிலே சேர்த்து விடலாம்.

நவதானியம் - நெல், கோதுமை, பயறு, துவரை, மொச்சை, எள்ளு, கொள்ளு, உழுந்து, கடலை என்பனவாம்.

பந்தல் அமைத்தல்

முகடுடைய பந்தல் அமைக்கும் பழக்கம் அக்காலத்தில் நடைமுறையில் இருந்து வந்துள்ளது. பந்தலின் உள்பகுதியில் மேலுக்கு துணிகளைக் கட்டுவார்கள். அழுக்காகவும் திருமணச் சடங்கு நடக்கும் பொழுது பந்தலின் மேலிருந்து தூசி அழுக்குப் பொருட்கள், பல்லி போன்றவை விழுந்து விடாமல் இருப்பதற்காகவும் இந்த ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன. பந்தலை கமுகு, வாழை, தென்னை ஓலைகளால் அலங்கரிப்பர்.

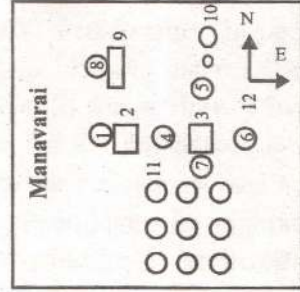
வாழைமரம் ஒருமுறைதான் குலைபோடும். அதுபோல் எமது வாழ்விலும் திருமணம் ஒருமுறைதான் என்பதை உணர்த்துகிறது. பாக்குக் கொத்துக் கொத்தாகக் காய்ப்பதால் இது தம்பதிகள் ஒற்றுமையாக வாழவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகிறது. வாழையும் தென்னையும் ‘கற்பகத்தரு’ இவை அழியாப் பயிர்களாகும். தென்னை நூறாண்டு வாழக் கூடியது. வாழை ‘வாழையடி வாழையாக’ வளர்வது. தேங்காயும் வாழைப்பழமும் இறைவழிபாட்டில் முக்கியமாகிறது. தம்பதிகள் நிலைத்து நின்று அனைவருக்கும் பயன்படக் கூடியவாறு வாழ வேண்டும் என்ற தத்துவத்தை உணர்த்துகின்றது.

திருமணம் வசதிக் கேற்ப பெண்வீட்டிலிலோ, கோயிலிலோ அல்லது வேறு மண்டபத்திலோ வைக்கலாம். அப்படி வேறு மண்டபத்தில் வைப்பதானால் இருவரது வீட்டு வாசல்களிலும் மண்டபவாயில்களிலும் மாவிலை, தோரணம், வாழைமரங்களால் அலங்கரிக்க வேண்டும்.

வாழைமரம் கட்டுவதன் நோக்கம் வாழையடி வாழையாக வாழைமரம் சந்ததியும் பெருக வேண்டும் என்பதாகும். மாவிலை தோரணங்கள் மங்கள முறையாகக் கட்ட வேண்டும். வாசலில் நிறைகுடம் வைக்க வேண்டும். வசதிக் கேற்ப வீடுகளையும் மண்டபத்தையும் அலங்கரிக்கலாம். மண்டபத்தில் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்டே மணவறை கிழக்கு நோக்கி அமைக்கப்படும்.

இந்தக்களின் சடங்குகள்

மணவறையின் முன்பு சுவாமி அம்பாள் கும்பங்கள், சந்திரகும்பம், விநாயக பூஜை, பஞ்ச கௌவ்விய பூசைக்கென ஒரு கும்பம், அக்கினி கிரியைக்குரிய பாத்திரம், அம்மி, மஞ்சள்நீர் உள்ள பாத்திரம் ஆகியவை வைக்கப்படும்.

1. விநாயகர்
2. ஓமகுண்டம்
3. அரசாணி
8. சந்திர கும்பம்
9. அம்மி
10. 7 ஈசானமூலை - சுவாமி அம்பாள்
11. அக்கினி மூலை - நவக்கிக கும்பங்கள்
12. மஞ்சள் நீர்பாத்திரம் - மோதிரம் போட்டெடுத்தல்

அரசாணியைச் சுற்றி 4 விளக்குகள் 4 நிறைகுடங்கள் வைக்கப்படும். (4,5,6,7) சந்திர கும்பத்திற்கு முன்பாக முளைப்பாலிகை சட்டிகள் வைக்கப்படும்.

குருக்கள் தன் முன்பாக புண்ணியதானத்திற்குரியவற்றை வைத்து அதன் பக்கத்தில் மஞ்சள் பிள்ளையாரும், ஒரு கிண்ணத்தில் பஞ்சகவ்வியமும் வைத்திருப்பார். அரசாணி மரமும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும். அதன் இருபக்கமும் ஒரு பக்கம் பாலிகைச் சட்டியும், நடுவில் அம்மியும், அதன் பின்பு சிவன் பார்வதி கும்பங்களும், மறுபக்கம் நவக்கிரக கும்பங்களும், ஆக முன்பாக அரசாணிப் பானையும், நான்கு பக்கமும் நான்கு விளக்குகளும் அரசாணி மரத்தைச் சுற்றி நான்கு கும்பங்களும் வைத்துக் கல்யாண மண்டபம் மேல் கூறியபடி நிறுவப்பட்டிருக்கும்.

மணமகன் அறைப்பு

திருமணத்தன்று மணமகனை கிழக்கு முகமாக ஒரு பலகையில் இருத்தி அவரின் கைகளில், வெற்றிலையைச் சுருட்டி அதற்குள் சில்லறைக் காசு வைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். அவருக்கு முன்னால் நிறைகுடம், குத்து விளக்கு, தாம்பூலம் வைக்க வேண்டும். 3,5,7,என்ற எண்ணிக்கையில் ஆண்களும் பெண்களும் அறிகும் காசும் பாலும் திருமதி வெள்ளைத்தம்பி வெள்ளையம்மா நினைவு வெளியீடு

கொண்ட கலவையை மணமகனின் தலையில் 3முறை வைக்க வேண்டும். மணமகனின் தலையில் ஒரு வெள்ளைத் துண்டை விரித்து அதன்மேல் பாலையிடலாம். முதல் பால் வைக்கும் போது வடக்கு முகமாயிருந்து தாய் மாமன் தேங்காய் உடைக்க வேண்டும். பால் வைத்ததும் மணமகன் போய் குளித்து விட்டு வரவேண்டும். பெண்வீட்டாரும் இதில் கலந்து கொள்வார்கள். மணமகன் சாமி அறையில் சாமி கும்பிட்டு கற்பூரம் காட்டி, தாய் தந்தையாரை விழுந்து வணங்க வேண்டும். பெண் வீட்டார் மணமகன் வீட்டுக்கு வரும்போது ஒரு தட்டில் வாழைப்பழம், ஒரு தட்டில் பலகாரம், இன்னொரு தட்டில் எல்லாமாக 3 தட்டுக்களுடன் வரவேண்டும். எல்லோருக்கும் விருந்தோம்பல் நடைபெறும்.

கடுக்கன் பூணல்

முன்னாளில் கடுக்கன் பூணல் என்ற சடங்கும் நடைபெற்றது. இப்போது அது அருகிவிட்டது.

மணமகனை கிழக்குமுகமாக அலங்கரிக்கப்பட்ட இடத்தில் இருத்தி விநாயகர் வழிபாடு செய்து தேங்காய் உடைத்து மணமகனுக்கு கடுக்கன் பூட்டு வைப்பதைச் செய்யலாம்.

தலைப்பாகை வைத்தல்

மணமகன் கிழக்கு நோக்கி நிற்க ஒரு பெரியாரைக் கொண்டு தலைப்பாகை வைக்க வேண்டும். உத்தரியம் அணிவிக்க வேண்டும். உத்தரியம் இடும்போது இடத்தோளின் மேலாக வந்து வலப்பக்கத்து இடுப்பளவில் கட்ட வேண்டும் (அந்தணர் பூணூல் போல்) அங்கு அவருக்கு ஒரு பூமாலையும் அணிவிப்பார். தோழனுக்கும் இதேபோல் உடை உடுத்தி தலைப்பாகையும் உத்தரியமும் இட்டு மணமகனோடு அழைத்து வருவர். தோழன் மணமகனின் இடப்பக்கமாக நிற்பார்.

மணமகன் புறப்படுதல்

வீட்டை விட்டுப் புறப்படுமுன் வாசலில் இரு சுமங்கலிப் பெண்கள் ஆரத்தி எடுப்பார்கள். மாப்பிள்ளையோடு தோழி (மாப்பிள்ளையின் திருமணமான சகோதரி, அல்லது அவர்களின் உறவுமுறையான திருமணமான பெண்தோழியானவள் திருமணச்

சடங்கில் முக்கிய பங்கு வகிப்பதால் நடைமுறைகளை நன்கு தெரிந்த சுமங்கலிப் பெண்ணையே அமர்த்த வேண்டும்) தோழன் (பெண்ணின் சகோதரன் அல்லது அவர்களின் உறவு முறையிலுள்ள ஒரு ஆண் அநேகமாக திருமணமாகாதவராக இருக்க வேண்டும்) ஆகியோருடன் உற்றார் உறவினர் மண மண்டபத்திற்குச் செல்வர். செல்லும் போது தோழி கூறைத்தட்டும் வேறு இரு பெண்கள் 3 தேங்காய் வைத்த தட்டமும், 3 அல்லது 5 பலகாரங்கள் கொண்ட ஒரு தட்டமும் எல்லாமாக 3 அல்லது 5 தட்டங்கள் கொண்டு போக வேண்டும். அலங்கரிக்கப்பட்ட வாகனத்தில் செல்வார்கள்.

பலகாரத் தட்டம்

அரியதரம், அச்சுப்பலகாரம், பயற்றம் உருண்டை, வெள்ளெட்டி, சிற்றுண்டி போன்றவை.

தேங்காய்த்தட்டம்

3 முடியுள்ள தேங்காய்களுக்கு சீவி மஞ்சள் பூசி வைக்க வேண்டும்

கூறைத் தட்டம்

ஒரு பெரிய தட்டில் நெல் அல்லது பச்சையரிசி பரப்பி அதன் மேல் கூறைச் சேலை, சட்டை, வெற்றிலை 5, முழுப்பாக்கு 3, கஸ்தூரி, மஞ்சள்1, குங்குமம் (டப்பி) 1, தேசிக்காய் 1, வாழைப்பழச் சீப்பு1, கொண்டைமாலை, அலங்காரப் பொருட்கள் முதலிய சாதனங்கள் சீப்பு, கண்ணாடி, பவுடர், வாசனைத்திரவியம், சவர்க்காரம் முதலியன தாலிக் கொடியோடு, மெட்டி 1 சோடி, ஆகியன வைக்க வேண்டும்.

பெண் பறப்படுதல்

பெண் வீட்டில் பெண்ணுக்கும் அதேபோல், அறுகு, காசு, பால், தலையில் வைத்து நீராட்டி (ருது சாந்தி செய்யாத பெண்ணாகில் அன்று அல்லது முந்தைய நாளில் ருது சாந்தி செய்தல் வேண்டும்) மணப்பெண் போல் அலங்கரித்து மணமண்டபத்திற்கு அழைத்துச் செல்லல் வேண்டும். இங்கும் மாப்பிள்ளை வீட்டார் 3 தட்டங்களோடு

வந்து விருந்தோம்பி பெண்ணை அழைத்துச் செல்வார்கள். பெண் வீட்டை விட்டு புறப்படுமுன் ஆரத்தி எடுக்கப்படும். பெண் மணமண்டபத்திற்கு மணமகன் வருவதற்கு முன்னதாகச் செல்ல வேண்டும். மணப்பெண்ணோடு ஒரு தட்டில் கோயிலில் அர்ச்சனை செய்யத் தேவையான பொருட்களை அடுக்கி எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். மண்டபத்தில் பெண் அவருக்கென்று கொடுக்கப்பட்ட அறையில் இருக்க வேண்டும்.

அர்ச்சனைக்குரிய பொருட்கள் : வெற்றிலை, பாக்கு, தேங்காய், பழங்கள், ஊதுபத்தி, கற்பூரம், புக்கள்

மாப்பிள்ளை அழைப்பு

மாப்பிள்ளை மணமண்டபத்திற்கு வந்தவுடன் அவரை பெண் வீட்டார் மேளதாளத்தோடு வரவேற்பர். அங்கு தோழன் மாப்பிள்ளையின் காலைக் கழுவிவிடுவார். அதற்கு உபகாரமாக மாப்பிள்ளை தோழனுக்கு மோதிரம் ஒன்றை அணிவிப்பார். பின் பெண்ணின் தகப்பன் மாப்பிள்ளைக்கு மாலை சூட்டி வரவேற்பார். இரு சுமங்கலிப் பெண்கள் ஆரத்தி எடுப்பர். பின் தோழன் கைகோர்த்து வலமாக மணவறைக்கு அழைத்துச் செல்வர். (கும்பத்திற்கு வலது பக்கம்) (Clockwise;)

மணமகன் மணவறைக்கு வந்தவுடன் தொடங்கும் திருமணச்சடங்கு முடியும் வரை புரோகிதரின் தலைமையில் நடைபெறும்.

கிழக்கு நோக்கியிருக்கும் மணவறையில் தோழன் மணமகனுக்கு இடப்பக்கத்தில் அமருவார். மணவறையில் நெல் பரவி அதன் மேல் கம்பளம் விரித்து மணமகனை இருத்துவதுதான் மரபு. கிரியை செய்யும் குருக்கள் மணவறையின் வலது பக்கத்தில் வடக்கு நோக்கியிருப்பார். மணமகனுக்கு திருநீறு கொடுத்து பவித்திரம் கொடுத்து வலக்கை மோதிரவிரலில் அணியச் சொல்வார். பின் சங்கற்பம் செய்து புண்ணியவாசனை பூஜை, விநாயகர் பூஜை, பஞ்சகௌவிய பூஜை ஆகியவற்றை மந்திர உச்சாடனத்துடன் செய்வார்.

பவித்திரம் வலதுகை மோதிர விரலில் அணிய வேண்டும். இந்தச் சடங்கு வைபவம் முடியும் வரை ஒருகுற்றமும் வராமலிருக்கவும் மணம், வாக்கு, காயங்களால் வரத்தக்க பாவங்களினின்றும் காக்கவும் பவித்திரம் அணிவிக்கப் படுகின்றது. பஞ்சகௌவியத்தை அவ்விடத்தில்

சுற்றித் தெளித்து அதனைப் பருகும்படி மணமகனுக்குக் கொடுப்பார். இதனால் அந்தவிடம் சுத்தமாகுவதோடு மணமகனின் அகமும் புறமும் சுத்தியடையும் என்பதாலும் இவை செய்யப்படுகிறது. இதனை புண்ணியாகவாசனம் என்பர்.

அரசாணிக்கால்

முற்காலத்தில் திருமண வைபவங்களுக்கு அரசனுக்கும் அழைப்பிதழ் அனுப்புவார்கள். அரசனுக்கும் எல்லாத்திருமணங்களுக்கும் செல்ல முடியாத நிலை இருக்கும். எனவே அவர் தனது ஆணைக்கோலை அனுப்பி வைப்பார். அரசு ஆணைக்கோல் மருவி அரசாணிக்கால் ஆகிவிட்டது. இன்று பதிவுத்திருமணம் போல் அன்று அரசனால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. ஆகவே அவரது ஆணைக்கோல் வந்து விட்டால் அத்திருமணம் அங்கீகாரம் பெற்று விடுகிறது. இதுவே இன்று திருமணப் புத்தலில் முள்முருங்கை மரக்கிளை ஒன்றை வைத்து அதற்குப் பட்டுச்சாத்தி அலங்கரித்து வைப்பர்.

அங்கரார்ப்பணம்

வித்திடுதல் என்று அர்த்தம். அதாவது முளைக்கும் விதைகளை பாலிகையிலிடல் என்பது. சந்திர கும்பத்தைப் பூசித்து அதற்கு முன்பாக இருக்கும் மண் சட்டியில் 3 அல்லது 5 சுமங்கலிப் பெண்களைக் கொண்டு நவதானியம் இட்டு தண்ணீர் தெளித்து புஷ்பம் சாத்தி பூசை செய்வது. இதன் அர்த்தம் நவதானியம் செழித்து வளர்வது போல் இத்தம்பதிகளின் வாழ்வும் செழிப்புடையதாக அமைய வேண்டும் என்பதற்காக இப் பூஜை செய்யப்படுகிறது. அப்பெண்களுக்கு வெற்றிலையில் பழம், பூ வைத்து உபசாரம் செய்தனுப்புவார்கள். அதன் பின் கற்பூரம் காட்டப்படும்.

(முன்பே பாலிகை போட்டிருந்தால் தண்ணீர் மட்டும் தெளித்தால் போதுமானது)

இரட்சாபந்தனம் (காப்புக்கட்டல்)

தொடங்கிய கருமம் நிறைவு பெறும்வரை எந்தவித தீட்டுக்களோ, இடையூறுகளோ மணமக்களைச் சாராதிருக்க வேண்டிய பாதுகாப்புக் கருதிச் செய்யப்படுவது (காலமிருத்து, அவமிருத்து போன்ற திருமதி வெள்ளைத்தம்பி வெள்ளையம்மா நினைவு வெளியீடு

அபாயங்களிலிருந்து காப்பாற்றவும், சர்வரோகமும் அணுகாமலும், பீடை, பிணி அணுகாமலும் இருக்க வேண்டி விவாகச் சடங்கு இனிதே நடைபெறவும் கட்டப்படும் நூல் காப்புக்கட்டுதல் ஆகும்).

இதற்கு ஒரு தாம்பாளத்தில் அரிசி பரப்பி தேங்காய், வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், காப்பு நூல் முதலியவற்றை வைத்து பூசித்து மாப்பிள்ளையின் வலது மணிக்கட்டில் காப்புக் கட்டுவார்கள். காப்புக் கட்டும் போது மாப்பிள்ளை வீட்டார் ஒரு தேங்காய் உடைப்பார்கள். பின்னர் குருக்கள் சிவன் பார்வதி பூசை முதலியவற்றை மந்திர உச்சாடனத்துடன் செய்வார். (பின்னர் அக்கினி முட்டப்பட்டு அதற்குரிய பூசை வழிபாடுகள் நடைபெறும்) முகூர்த்த தோஷம், லக்கினதோஷம் போன்ற தோஷங்கள் நீங்கும்பொருட்டும் இந்தத் திருமணத்தின்போது நல்லருள் புரிய வேண்டுமென நவக்கிரக தேவர்களுக்காக அமைக்கப்பட்டுள்ள கும்பங்களுக்கும் பூஜை செய்வார். அதன் பின் அரசாணி மரத்திற்கும் அதன் நாலு பக்கங்களிலுள்ள கும்பங்களுக்கும் பூஜை செய்வார்.

மணமகளை அழைத்தல்

மணமகளை (பட்டாடை அணிந்து, அணிகலன்கள் பூண்டு முகத்தை மெல்லிய முகத்திரையால் மறைத்த வண்ணம்) தோழிகள், மணமகளின் பெற்றோர் மற்றும் உறவினர் புடைசூழ மணமேடைக்கு அழைத்துவருவர். மணமகனுக்கு வலப்பக்கத்தில் பெண்ணை அமரச் செய்வார். மணமகனுக்குச் செய்யப்பட்ட அத்தனை பூசைகளும் இவருக்கும் செய்யப்படும். பவித்திரம் இடதுகை மோதிரவிரலில் அணிவித்து ரட்சசாபந்தனம் இடக்கை மணிக்கட்டில் கட்டப்படும். பெண் வீட்டார் ஒருவர் தேங்காய் உடைப்பார். பின்னர் இருவரினதும் பெற்றோர்களை அழைத்து மணமகளின் பெற்றோர் மணமகளின் வலப்பக்கத்திலும் மணமகளின் பெற்றோர் மணமகளின் இடப்பக்கத்திலும் கிழக்கு நோக்கி அமர்வர். இவர்களுக்கும் குருக்கள், பவித்திரம் விபூதி கொடுத்து சங்கல்பம் செய்வித்து இரு வழியிலும், பிதூர்தோஷம் நீங்கவும் இரண்டு (நாந்தி தானம்) தானம் கொடுத்து பிதிரின் ஆசியைப் பெறச் செய்வார். பின் கன்னிகாதானக் கிரியைகளை ஆரம்பிப்பார்.

கன்னிகாதானம்

மணமகளை அவரின் பெற்றோர் தாரைவாத்துக் கொடுப்பதை கன்னிகா தானம் என்பர். மணமக்களின் பெற்றோர் இருபகதியினரும் சங்கற்பம் செய்து பெண்ணின் பெற்றோர் மணமகனின் பெற்றோர்க்கும் மணமகனின் பெற்றோர் பெண்ணின் பெற்றோருக்கும் திலகமிட்டு பன்னீர் தெளித்து மரியாதை செய்வர். பின் பெண்ணின் வலக்கரத்தில் வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், எலுமிச்சம்பழம், தங்கக்காசு அல்லது நடைமுறை நாணயம் ஒன்றை கையில் கொடுத்து பெண்ணின் தந்தை இடதுகை கீழாகவும் வலதுகை மேலாகவும் சேர்த்து பிடித்துக் குருக்கள் மணமக்களின் மூன்று தலைமுறைப் பெயர்களையும் மணமக்களின் பெயர்களையும் உரிய மந்திரத்துடன் 3 முறைகள் சொல்லி இரு வம்சம் தழைக்கவும், அறம், பொருள், இன்பம் வீடு ஆகிய 4 பயன்களையும் பெற வேண்டியும் எனது மகளைக் கன்னிகாதானம் செய்து தருகிறேன். எல்லாவித செல்வமும் பெற்று எனது மகளைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்வார். மணமகனின் சம்மதம் பெற்றவுடன் மணமகனின் தாயார் நீர்விட்டு தாரை வாக்க தந்தையார் மணமகனின் கைகளை மணமகனின் கரங்களில் ஒப்படைப்பார். அப்போது மங்கள வாத்தியம் முழங்க, பெண் வீட்டார் ஒருவர் தேங்காய் உடைக்க, மணமகன் பெண்ணை தானம் எடுப்பார். தொடர்ந்து மணமகன் கொண்டு வந்த தாலியோடு கூடிய கூறைத் தட்டத்தை விதிப்படி பூசித்து ஆசீர்வதித்து அக்கினியாற் சுத்தி செய்தபின் அச்சபையிலுள்ள பெரியோர்களிடம் காட்டி நல்லாசி பெறப்படும். பின் மணமகன் மணமகளிடம் கூறையைக் கொடுப்பார். மணமகனும் தோழியுடன் சென்று கூறையை உடுத்தி மீண்டும் மணவறைக்கு அழைத்து வரப்படுவார். அதற்கிடையில் குருக்கள் மாங்கல்யத்தை எடுத்து சுத்தி செய்து மந்திரம் சொல்லி சந்தனம், குங்குமம் சாத்தி தீபம் காட்டி சம்பாதஹோமம் செய்து பூசை செய்வார்.

(சம்பாதஹோமம் - சிருவத்தில் நெய் எடுத்து ஆகுதி செய்து மிகுதி நெய்யைத் தாலியில் விடுதல்)

மணவறையைச் சுற்றி நிற்பவர்களுக்கு அட்சதை மலர்கள் கொடுக்கப்படும்.

தாலி கட்டுதல்

கூறை உடுத்தி வந்த மணமகள் மீண்டும் மணமகனின் வலப்புறத்தில் கிழக்கு நோக்கி அமர்வார். குறித்த சுபமுகூர்த்தத்தில் மணமகள் எழுந்து மணமகனின் வலப்புறம் சென்று வடக்கு நோக்கி நின்று இறைவனைத் தியானித்து குருக்கள் ஆசீர்வதித்துக் கொடுக்கும் மாங்கல்யத்தை இரு கரங்களால் பற்றி கெட்டி மேளம் முழங்க வேதியர் வேதம் ஓத, மாப்பிள்ளை வீட்டார் ஒருவர் தேங்காய் உடைக்க. பெரியோர் அட்சதை மலர்கள் தூவ, ஒரு பெண் பின்னால் தீபம் பிடிக்க மணமகன் மேற்கு திசை நோக்கித் திரும்பிப் பெண்ணின் கழுத்தில் திருமாங்கல்யம்பூட்டுவார். அப்போது சொல்லப்படும் மந்திரம்.

“மாங்கல்யம் தந்துநானேந மம ஜீவன ஹேதுநா:..”

கண்டே பத்தாமி ஸுபகே ஸஞ்ஜிவசரதசதம்”..”

‘ஓ! பாக்கியவதியே ‘ யான் சிரஞ்சீவியாக இருப்பதற்குக் காரணமான மாங்கல்யத்தை உன் கழுத்தில் கட்டுகிறேன். நீயும் நூறாண்டு வாழ்வாயாக என்று குருக்கள் கூறும் மந்திரத்தை மனதில் கொண்டு தாலி முடிச்சில் திருநீறு இட்டு தனது இடத்தில் இருக்க வேண்டும். மணமகனின் உச்சந்தலையில் குங்குமத்தால் திலகமிட வேண்டும்.

தாலி - தாலியில் சிவலிங்கம், விநாயகர் அல்லது லட்சுமியின் திருவுருவம் அமைத்தல் நல்லது. கொடியும் தாலியும் அதனருகில் கோத்திருக்கும் இரு தங்க நாணயங்களும் சேர்ந்து (9,11....) என்ற ஒன்றை எண் வரக்கூடிய அளவு பவுணில் செய்ய வேண்டும். தாலிக்கொடியில் சேர்க்கப்படும் தங்க நாணயம் ஆங்கில நாணயமாக இருக்க வேண்டும் என்ற நியதியில்லை. அந்த நாணயத்தில் கடவுளின் உருவங்களும் விருப்பத்திற்கேற்ப அமைக்கலாம்.

மாலைமாற்றதல்

மணமகள் எழுந்து வடக்கு நோக்கி இறைவனைத் தியானித்து மணமகன் கழுத்தில் மாலை சூட்டுவான். மணமகன் மணமகளைத் தன் இடப்பக்கத்தில் அமரச் செய்து மாலை சூட்டுவான். மாலை மாற்றுதலின் பொருள் இருமனம் கலந்து ஒரு மனமாகி

இல்வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தல். மூன்று முறை மாலை மாற்ற வேண்டும்.

தொடர்ந்து கொண்டு வந்த மங்கலப் பொருட்களாகிய மஞ்சள், குங்குமம், பூ, வாசனைப் பொருட்கள், சீப்பு, கண்ணாடி முதலியவற்றை மணமகன் மணமகளிடம் கொடுப்பார். கணவன் மனைவியாக ஆனபின் தம் மங்கலக் கோலத்தை இருவரும் கண்ணாடியில் பார்த்து மகிழ்வார்.

பால்பழம் கொடுத்தல்

பால், வாழைப்பழம் கலந்து மணமகள் முதலில் மணமகனுக்கு மூன்று முறை கொடுப்பார். பின் மணமகன் மணமகளுக்கு மூன்று முறை கொடுப்பார். நாயகன் நாயகி உணவு கொள்ளல் மறைவில் செய்ய வேண்டுமென்பதால் திரை ஒன்று முன்னால் பிடிக்கப்படும். முதன் முதலில் தம்பதிகளுக்குக் கொடுக்கும் இனிப்புப் பதார்த்தமாகையால் வாழ்க்கை இனிமையாக இருக்க வேண்டும் என்று உணர்த்தவே இச்சடங்கு.

கோதரிசனம்

இல்லறவாழ்வு தொடங்கும் தம்பதியர் வாழ்விற்கு வேண்டிய அட்ட ஐஸ்வரியங்களையும் வேண்டி பசுவை இலட்சுமிதேவியாக வணங்குவார். பசுவைக் கிழக்கு முகமாக நிறுத்திச் சந்தனம், குங்குமம், புஷ்பம் சாத்தித் தீபாராதனை செய்து வணங்குவார். பசுவின் உடலெங்கும் உறைகின்ற சகல தேவர்கள், முனிவர்கள், தெய்வங்களின் ஆசிர்வாதமும் இதன்மூலம் கிடைக்கும். அரிசி, காய்கறி, தட்சிணை வைத்துத் தானம் வழங்க வேண்டும்.

பாணிக்கிரகணம் (கைப்பிடித்தல்)

தருமம் செய்வதற்காகவும் சந்ததி விருத்திக்காகவும் திருமணம் செய்யப்படுகிறது. பாணிக்கிரகணம் என்றால் மணமகளின் கையை மணமகன் பிடிப்பது என்று பொருள். “நீயும் நானும் முதுமையடைந்து விட்டாலும் கூட ஒருவரை விட்டொருவர் பிரியாதிருப்போம் என்று உன் கையைப்பிடிக்கிறேன்” என்று கூறி மணமகளின் கையைப் பிடிக்க வேண்டும். ஆணின் வலக்கை பெண்ணின் வலக்கையைப்பிடிக்க

வேண்டும். பின்னர் ஏழடி எடுத்துவைத்து அம்மி மிதித்து அக்கினியை வலம் வருவார்கள். வலம் வரும்போது தோழனும் தோழியும் சேர்ந்து வருவர். பஞ்ச பூதங்களின் சாட்சியாக கையைப் பிடிப்பதாக ஒருகருத்து. மணப்பெண்ணால் ஐம்புலன்களால் செய்யப்படும் செயல்கள் கணவனுக்கு மட்டுமே உரியவை. கன்னியின் கையை வரன் கிரகிப்பது என்பது பொருள்.

ஏழடி நடத்தல்

பெண்ணின் வலது காலை மணமகன் கைகளாற் பிடித்து ஏழடி எடுத்து வைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொரு அடிக்கும் ஒவ்வொரு மந்திரம் சொல்லப்படும்.

1. உனக்கும் வாழ்க்கையில் உணவு குறைவில்லாமல் அளிப்பதற்கு இறைவன் உன்னைப்பின் தொடர்ந்து வரட்டும்.
 2. உடல் வலிமை கிடைக்க இறைவன் பின் தொடரட்டும்
 3. விரதத்தை அனுஷ்டிக்கும் பொருட்டு உன்னை இறைவன் பின் தொடர்ந்து வரட்டும்.
 4. சுகமும் மனச்சாந்தியும் கிடைக்க இறைவன் என்னைப் பின் தொடரட்டும்.
 5. பசுக்கள் முதலான பிராணிகள் விருத்தியடைய பின் தொடர்ந்து வரட்டும்.
 6. சகல சௌபாக்கியங்களும் கிடைக்க பின் தொடர்ந்து வரட்டும்.
 7. உன் வாழ்க்கையில் இடம்பெறும் சுககாரியங்கள், ஹோமங்கள் குறையின்றி நிறைவேற இறைவன் உன்னை பின் தொடர்ந்து வரட்டும்.
- ஏழடிகள் நடந்த நாமிருவரும் சினேகிதரானோம். இருவரும் சேர்ந்து இந்த ஏழு செல்வங்களையும் ஈட்டுவோம். இன்பதுன்பங்களைச் சேர்ந்தே அனுபவிப்போம். “என்னுடன் கூடவா” எனும் பொருளில் இந்நிகழ்ச்சி அமையும். இதற்கு ‘ஸப்த பதி’ என்று பெயர்.

அம்மி மிதித்தல்

பெண்ணின் வலதுகாலை (அதாவது எட்டாவது அடி) மணமகன் கையால் தூக்கி அம்மியில் வைத்து பெருவிரலுக்கடுத்துள்ள விரலில் மெட்டி அணிவிப்பார். இந்தக் கல்லைப் போல் நிலையாக நின்று உன் எதிரிகளைச் சகித்துக்கொள். இது பெண்ணுக்குக் கற்பையும்

ஆணுக்கு ஒழுக்கத்தையும் புகட்டுகிறது. கல் எப்படி எதையும் தாங்குமோ அதுபோல் வாழ்க்கையிலும் இன்பதுன்பங்களைக் கண்டு கலங்காமல் உறுதியான கொள்கைகளைக் கடைப்பிடித்து நடக்க வேண்டும் என்று உணர்த்துகிறது.

தொடர்ந்து அக்கினியை வலம் வந்து ஓம குண்டத்தில் நெற்பொரியும் ஓமப்பொருட்களையும் இடுவார்கள். திரும்பவும் இரண்டாம் முறை அக்கினியை வலம் வரும்போது இடக்காலை அம்மியில் வைத்து மெட்டி அணிவிக்கப்படுகிறது.

கணையாழி எடுத்தல்

மூன்றாம்முறை அக்கினியை வலம் வரும்போது கிழக்குப் பக்கத்தில் வைத்திருக்கும் மஞ்சள் நீர் நிறைந்த பாத்திரத்திரம் இருக்கும். மோதிரத்தை இருவரும் தேடி எடுக்க வேண்டும். இது மூன்று முறைகள் நடைபெறும். இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக் கொடுத்து எடுத்தல் வேண்டும். இது தம் வாழ்க்கையிலும் விட்டுக்கொடுத்து வாழவேண்டும் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

அருந்ததி பார்த்தல்

மூன்றாம் சுற்றில் அருந்ததி பார்த்தல் நடைபெறும். இருவரையும் கூட்டிக்கொண்டு மண்டபத்தின் வடக்கு வாசலுக்கு வந்து வானத்தில் இருக்கும் நட்சத்திரங்களுக்குப் பூஜை செய்து அருந்ததியைக் காண்பிப்பார்.

“நிரந்தரக் கற்பு நட்சத்திரமாக மின்னுவேன்” என்று ஆணையிடுவதாகும். சப்தரிஷிகள் கிருத்திகை எனப்பெயர் கொண்ட தங்கள் மனைவிகளுக்குள்ளே முதலானவளான அருந்ததியை எப்படி நிலைத்திருக்கச் செய்தார்களோ இப்படி மற்ற ஆறு கிருத்திகைகளும் அருந்ததியைப் போலிருக்கச் செய்கின்றனர். இந்த அருந்ததியை தரிசனம் செய்வதால் என்னுடைய மனைவி எட்டாமவளாக வளர்ச்சி பெறட்டும் என்பதேயாகும். இந்த நட்சத்திரத்தைக் காட்டுவது நல்ல வாழ்க்கையும் வளத்தையும் பெறுவதற்கேயாகும்.

அருந்ததி வசிட்டரின் மனைவி. சிறந்த பதிவிரதை. வானத்தில் துருவ மண்டலத்திற்கு அருகில் ஏழு நட்சத்திரங்களுக்கிடையில் வசிட்ட நட்சத்திரமும் அதன் அருகில் அருந்ததி இருப்பதாகப் புராணங்கள் கூறுகின்றன.

அருந்ததியோடு சேர்த்து துருவ நட்சத்திரத்தையும் காட்டுவார்கள். துருவ நட்சத்திரம் விண்ணில் ஒரு நிலையான இருப்பிடத்தை உடையவராகவும் மற்ற விண்மீன்கள் நிலைத்திருப்பதற்கும் காரணமாகவும் கட்டுத்தறியாகவும் இருப்பதால் எங்களை எதிரிகளிடமிருந்து காப்பாற்றுவீராக என்று தரிசிப்பதாகும். இவர்கள் எம் வாழ்க்கையில் ஒரு வழிகாட்டியாக அமைகிறார்கள். துருவனைப் போல் மணமகனுக்கு ஸ்திரத்தன்மையும் அருந்ததியைப்போல் மணமகளுக்குப் பதிவிரதாதன்மையும் இருத்தல் வேண்டும்.

பொரியீடுதல்

அக்கினியை மூன்று முறை வலம் வரவேண்டும். ஒவ்வொரு முறையும் வலம்வந்து மணமக்கள் கிழக்கு நோக்கி நிற்கத் தோழன் நெற்பொரியைக் குருக்களிடம் இருந்து பெற்று மணமகனின் கையில் கொடுக்க மணமகன் மணமகளின் கையில் கொடுத்து மணமகளின் கைகளை தன்கைகளால் தாங்கி ஓமகுண்டத்தில் இடுவார்கள். “அக்கினி பகவானே சகல செல்வங்களையும் எமக்குத் தந்தருள வேண்டும்” என வேண்டிக் கொண்டு பொரியீடுதல் வேண்டும் என்பதே தத்துவம்.

மூன்றாம் முறை சுற்றி வந்தவுடன் பூர்ணாகுதிக்குரிய பொருட்களை தட்டத்தில் வைத்து குருக்கள் மணமக்களுக்குக் கொடுக்க இருவரும் சேர்ந்து குண்டத்தில் சொரிதல் வேண்டும்.

அக்கினிபகவானிடம் சேர்க்கும் சகல திரவியங்களும் அக்கனி பகவான் இந்த இந்தத் தெய்வங்களிடம் ஒப்படைத்து விடுவார் என்பதை வேதங்கள் கூறுகின்றன. ஆகவே அக்கினியில் ஆவாகனம் செய்யப்பட்ட மூர்த்திகளுக்கு செய்யும் சடங்கு குறைவின்றி செய்து அவர்களுக்குப் பரிபூரண பலன் வேண்டி அனுப்ப வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்து செய்வதே ஓமம்.

அதன்பின் தீபாராதனை செய்து ஓமத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட ரட்சயை (கரிப்பொட்டு) மணமக்களுக்குத் திலகமிட்டு விழுதி சந்தனம் கொடுத்து ஆசி வழங்குவார் குருக்கள்.

ஆசீர்வாதம்

மணமக்களை கிழக்கு முகமாக நிற்க வைத்துக் குருக்கள் இந்தக்களின் சடங்குகள்

பிரார்த்தனை செய்து மந்திரத்திதுடன் ஆசீர்வாதம் சொல்லி மணமக்களுக்கு சிரசில் அட்சதையிட்டு ஆசீர்வதிப்பார். தொடர்ந்து மணமகளின் பெற்றோர். மணமகளின் பெற்றோர் சபையோர் ஆசீர்வதிப்பர்

அட்சதை

முனை முறியாத பச்சையரிசி, அறுகம்புல், மஞ்சள்மா கலந்த கலவையே அறுகரிசி என்று சொல்வார்கள். பெரியோர் இரண்டு கைகளாலும் அறுகரிசி எடுத்து “ஆல் போல் தழைத்து அறுகுபோல் வேருன்றி மூங்கில் போல் சுற்றம் முழுமையாய்ச் சூழப் பதினாறு பேறு பெற்றுப் பெருவாழ்வு வாழ்க” என வாழ்த்தி உச்சியில் 3முறை இடவேண்டும். மணமகனுக்கு 3முறையும் மணமகளுக்கு 3 முறையும் தனித்தனியே இடவேண்டும். உறவினர்களும் நண்பர்களும் மணமக்களுக்கு அன்பளிப்பு வழங்கி மகிழ்வர்.

நிறைவு

மணமக்களின் கைகளில் கட்டப்பட்ட காப்புக்களை அவிழ்த்து பவித்திரங்களை கழற்றி அவற்றுடன் பெற்றாரின் பவித்திரங்களையும் வெற்றிலையில் வைத்து குருக்களின் தட்சணையும் சேர்த்துக் குருக்களிடம் கொடுக்க வேண்டும். குருக்களுக்கு அரிசி, காய்கறி தானம் வழங்கப்படும்.

ஆரத்தி

இரு தரப்பிலுமிருந்து ஒரு பெண்ணாக இரு சுமங்கலிப் பெண்கள் ஆரத்தி எடுப்பார்கள். தம்பதிகளுக்கு தீயசக்தியினால் தீமை ஏற்படாமலும் கண்திருஷ்டி நீங்கும் பொருட்டு இவை செய்யப்படுகின்றன.

விருந்துபசாரமும் நடைபெறும். மணமக்கள் இருவரும் அர்ச்சனை தட்டோடு ஆலயம் சென்று வணங்கி அர்ச்சனை செய்து மணமகள் இல்லம் செல்வர். அங்கு வாசலில் ஆரத்தி எடுத்து வலது காலை முதலில் வைத்து வீட்டுக்குள் செல்வர். முதலில் பூசை அறைக்குள் சென்று வணங்கிய பின் பால் அருந்தக் கொடுப்பார்கள்.

பூதாக்கலம்

மணமக்கள் ஒரே இலையில் மணமகள் உணவுபரிமாறி மணமகனுக்கு முதலில் தன்கையால் உணவூட்டியபின் மணமகள் மணமகளுக்கு உணவூட்ட வேண்டும்.

பின்மணமகன் மணமகளைத் தன் வீட்டுக்கு அழைத்துச் செல்வார். அங்கும் ஆரத்தி எடுத்து உள்செல்வர். வலது கால் எடுத்து உட்சென்று பூசை அறைக்குச் சென்று வணங்கி பெற்றோரின் காலிலும் விழுந்து வணங்குவர்

சீல தத்துவங்கள்

தாலிகட்டிய பின் மணமகன் மணமகளின் உச்சந்தலையில் குங்குமத்தால் திலகமிடுவார். இது அவள் தன் கணவனுக்கே உரியவள் என்பதை எடுத்துக் காட்டவே. அத்தோடு அவ்விடத்தில்தான் மகாலட்சுமியும் வாசம் செய்கிறாள்.

மாங்கல்யம் சூட்டும்போது கெட்டிமேளம் கொட்டுவது சபையில் உள்ளொர் யாராவது தும்முதல், அபசகுன வார்த்தைகள் பேசுதல் போன்றவை மணமக்களுக்குக் கேட்கக் கூடாது என்பதற்காகவே.

மஞ்சள் கயிற்றில் தாலி கட்டும்போது மூன்று முடிச்சுப் போடுவார்கள் இதற்கு ஒரு விளக்கம்.

முதலாவது முடிச்சு - கணவனுக்குக் கட்டுப்பட்டவள்
அல்லது பிறந்த வீட்டுக்கு

இரண்டாவது முடிச்சு - தாய்தந்தையருக்கு கட்டுப்பட்டவள்
அல்லது புகந்தவிட்டுக்கு

மூன்றாவது முடிச்சு - தெய்வத்திற்குப் பயந்தவள்

தாலிகட்டும் போது தூவப்படும் அட்சதை மணமக்களை தீய சக்திகளிடமிருந்து காப்பதற்கும் வளமான வாழ்க்கை அமைவதற்கும் ஆசீர்வதிப்பதாகும். தாலி கட்டும்போது கைவிளக்கு ஏந்தி நிற்பது, ஏனென்றால் தாலி கட்டும் போது கைவிளக்கு ஏந்தியவர் ஒரு சான்றாவார். இன்னொரு விளக்கம் சகுனத் தடைகள் ஏற்படாமலிருக்க.

திருமணத்தின்போது மணப் பெண் முகத்திரை அணிவது ஏன்?

முற்காலத்தில் மணமகன் தாலி கழுத்தில் ஏறும்வரை மணமகனைப் பார்ப்பதில்லை. ஆகவே முகத்திரை அணிந்து மணவறைக்கு அழைத்து வந்தார்கள். அத்தோடு கண்திருஷ்டிகளிலிருந்தும் விமர்சனங்களிலிருந்தும் விடுவிப்பது ஒரு காரணமாகும். தாலி ஏறியதும் முகத்திரையை அகற்றி நான் இப்போது 'இவரின் மனைவியாகிவிட்டேன்' என்று சபையோருக்குத் தன் முகத்தைக் காட்டுகிறாள்.

அட்சதை

அட்சதை என்றால் குத்துப்படாததும், பழுதற்றதும் என்று பொருள்படும். பழுதுபடாத பச்சை அரிசியைப் போல் வாழ்க்கையும் பழுதுபடாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே ஆசி வழங்கும்போது பெரியவர்கள் அதைத் தெளிக்கிறார்கள். (நுனி முறியாத முழு அரிசியாக இருக்க வேண்டும்.)

நெல்லிலிருந்து பிரித்தெடுத்த முளையுள்ள அரிசியுடன் மஞ்சள்பொடி, பன்னீர், மலர் இதழ்கள் ஆகியவற்றைக் கலந்து அட்சதை தூவுவதே முறையாகும்.

ஆரத்தி

ஒரு தட்டில் 3 வாழைப்பழத் துண்டுகளை வைத்து அதன் நடுவே திரியைச் செருக வேண்டும். இலகுமுறை ஒரு நெருப்புக்குச்சியில் பஞ்சைச்சுற்றி நெய்யில் தோய்த்து வாழைப்பழத்தின் நடுவே குத்துவதாகும். தட்டில் திருஷ்டி கழிப்பதற்காக மஞ்சளும் சுண்ணாம்பும் சிறிது நீர் விட்டுக் கலந்து வைக்கவும். இக்கலவை சிவப்பு நிறமாக மாறிவரும். அவசரத்திற்குக் குங்குமமாகவும் பாவிக்கலாம். (வெளிநாடுகளில் இருப்பவர்கள் சுண்ணாம்புக்குப் பதில் அப்பச் சோடா (சோடியம் பைகாபனேற்) பாவிக்கலாம்)

ஆரத்தி எடுக்கும்போது யாருக்குத் திருஷ்டி கழிக்கிறோமோ அவரை நிற்க வைத்து (கிழக்கு முகமாக அல்லது வடக்கு பார்க்க நிற்க வேண்டும்) அவரை இறைவனாக நினைத்து இறைவனுக்கு நாம் எப்படிச் சுழ்ப்போம் காட்டுகிறோமோ அதேபோல் ஆரத்தித் தட்டைச் சுற்ற வேண்டும்(வலம் சுழியாக)

மணமக்களுக்கு எடுக்கும்போது மணமகன் பக்கத்தில் மேலெழும்பி மணமகள் பக்கமாக கீழிறங்க வேண்டும். 3முறை செய்ய வேண்டும். கீழே 3தரம் ஆட்டி பின் மேலெழும்பிச் சுற்றவேண்டும்.

திருமணத்தில் அறுகரிசி இடும் முறை

எமது இந்துசமய விளக்கப்படி அறுகரிசியை(அட்சதை) பெரியோர்கள் இரு கைகளிலும் எடுத்து மணமக்களின் சிரசில் தூவிப்பின் இரு தோள்களிலும் இடுப்பு, முழந்தாள் என்று மேலிருந்து கீழே வர வாழ்த்த வேண்டும்(3முறை). அல்லது சிரசில் மட்டும் 3முறை தூவி ஆசீர்வதிக்கலாம்.

நாங்கள் மணமக்களை தெய்வமாகக் கருதுவதால் தெய்வத்திற்குப் பாதத்திலிருந்து சிரசிற்ருச் செல்ல வேண்டும் என்று சொல்வார்கள். மணமக்களை மானிடராகக் கருதினால் சிரசிலிருந்து பாதத்திற்கு வரவேண்டும் என்றும் சொல்வார்கள். இவ்விரண்டு விதமான வருணனைகளையும் எமது இலக்கியங்களில் காணலாம். பாதாதி கேசமா? கேசாதி பாதமா? இவை வர்ணனைகளே அன்றி அட்ச்சதை தூவுவதற்கல்ல. தெய்வத்திற்கு நாம் செய்வது பாத பூஜை பூ சொரிவதல்ல. அத்தோடு மணமக்களை பெரியோர்களே அட்ச்சதை தூவி ஆசீர்வதிப்பவர்கள். ஆகவே சிரசில் இருந்து தான் வரவேண்டும். மீனாட்சி சுந்தரேசர் கல்யாணத்தில் தேவர்கள் வானிலிருந்து மலர்தூவி ஆசீர்வதித்து வாழ்த்துவதாகப் புராணம் சொல்கின்றது. ஆகவே அரிசி மேலிருந்து கீழே வருவதுதான் சாலப்பொருந்தும்.

(காலிலிருந்து தலையை நோக்கிச் செய்யப்படும் கிரியைகள் அபரக்கிரியையிலும், பிதூர்க் கடமையின் போதுமே செய்யப்படுகின்றது. பிரிந்த உயிர் பூலோகத்திலிருந்து மேல் நோக்கி விண்ணுலகம் செல்வதாக எடுத்துக் காட்டவே காலிலிருந்து தலையை நோக்கி கிரியைகள் செய்யப்படுகின்றன).

கெளிர் கல்யாண வைபோகமே

திருமணத் திகதி முற்றாகியதும் கவனிக்க வேண்டியவை

- 1) ஆண், பெண் இருவரின் ஜாதகப் பொருத்தம் பார்த்து திருமண திகதியும், பொன்னுருக்கல் திகதியும் நிச்சயிக்கப்பட வேண்டும்.
- 2) திருமண மண்டபம் ஒழுங்கு செய்யப்பட வேண்டும்.
- 3) புரோகிதரை ஒழுங்கு செய்ய வேண்டும்.

இந்துக்களின் சடங்குகள்

- 4) நாதஸ்வரம், மேளம் ஒழுங்கு செய்ய வேண்டும்.
- 5) மணப்பெண்ணை அலங்கரிக்க உரியவரை நியமிக்கவும்.
- 6) மணவறை, மாலை, திரைத்தொங்கல், வாழைமரம் கட்ட பூக்காரனை நியமிக்க வேண்டும்.
- 7) கோலம் போட ஒழுங்கு செய்ய வேண்டும்.
- 8) விருந்தினர்களின் எண்ணிக்கைப் பிரகாரம் உணவு ஒழுங்கு செய்யப்பட வேண்டும்.
- 9) படம், வீடியோ ஒழுங்கு செய்ய வேண்டும்.
- 10) திருமண அழைப்பிதழ் அச்சடித்து வினியோகித்தல்

இன்று திருமணங்களின் போது மணமக்களை வாழ்த்துங்கள் என தட்டில் வைக்கப்பட்டுள்ள பூக்களை சபையிலுள்ளவர்கள் கையில் கொடுத்து தாலி கட்டும் சந்தர்ப்பத்தில் வாழ்த்துமாறு கூறுகின்றனர். சபையோர் தாம் அமர்ந்துள்ள இடங்களிலிருந்தபடியே பூக்களை எறிகின்றனர். இது பெரும்பாலும் அவர்களுக்கு முன்னாலுள்ளவர்களின் தலையிலேயே விழுகிறது. இதைத் தவிர்ப்பதற்கு மணமகளுக்குரிய தாலி, கூறை போன்ற மங்கலப் பொருட்களை சபையோரின் ஆசீர்வாதத்திற்கு எடுத்துச் செல்கையில், கூடவே அச்சதையும் எடுத்துச் சென்றால், இந்த மங்கலம் பொருட்களின் மேல் சபையோர் அச்சதையும் பூக்களையும் தூவி தமது வாழ்த்துக்களை கூறலாம்.

(சுகி சிவம்)

புதுமனை புகுதல்

மங்களமான மனை

மனை மங்களமானது, மங்கள் மனை எவ்வாறு உருவாகின்றது என்ற வினா வரும். ஆம்! இதற்கான விடை நமது முன்னோர்களே வகுத்து எமக்குத் தந்துள்ளார்கள். நமது முன்னோரின் வழிமுறைகள் தற்காலத்தில் ஒரு சிலரால் கவனிக்காத நிலையையும் காண்கின்றோம். ஆகவே சாஸ்திரம் தெரிந்த நல்ல ஒரு குருவை அணுகி மனை அமைப்பது சம்பந்தமாகத் தகுந்த ஆலாசனை பெற்றபின் வீடு கட்ட ஆரம்பிப்பது நல்லது.

ஒருவர் வீடு கட்ட நிலம் வாங்குகின்றார் எனக் கொள்வோம். அந்த வெற்று நிலம் ஊறல் நிலமாக இருக்கக்கூடாது. செம்மண் என்றால் நன்று. அங்கே மா, பலா, வேம்பு போன்ற மரங்கள் இருப்பின் நல்லது. அரசு, ஆல் கூடாது. கோயிற்பார்வை வீட்டு நிலத்துக்கு நல்லதல்ல. இவை பொதுவாக மனைகட்டத் தொடங்கும் போது நாம் அவதானிக் வேண்டிய சில அம்சங்களாகும்.

ஒருவர் வெற்று நிலத்தில் வீடுகட்ட ஆரம்பிப்பது எப்படி?

வெற்று நிலம் எனும் போது அங்கே பலவித சேதங்கள் இருக்கலாம். சாபக்கேடுகள் இருக்கலாம். இதனால் பெரிய வீடுகள் கூட பாழடைந்த நிலையில் உள்ளதைக் காணலாம். ஆகவே, வைரவர் சாந்தி பூஜை முதலில் செய்து நிலக் குற்றத்தை நீக்க வேண்டும். அதன் பின்பு, அத்திவாரம் இடலாம். அத்திவாரத்திற்கு முன் நவதானியங்களை முளைக்கவிடவும். பின் பசுவையும் கன்றையும் அங்கு கொண்டுவந்து கட்டவும்.

அத்திவாரம் இடுவது எவ்வாறு?

அத்திவாரமிட உரிய நாள் பார்க்க வேண்டும். அத்திவாரம் இட எழுந்திருப்பு நாள் விசேடமானது. (எழுந்திருப்பு நாள்- வாஸ்து புருஷன் எழுந்திருக்கும் நாள்).

இந்துக்களின் சடங்குகள்

வாஸ்து புருஷன் - கிருகதேவதை
 அத்திவாரம் இடும்போது தேவையான பொருட்களாவன.
 நண்டு வளையில் இருக்கும் மண்
 யானைத்தந்த மண்
 காளைக் கொம்பு மண்
 குளத்து மண்
 புற்றுமண்
 நவரத்தினம்

45 நாட்கள் (ஒரு மண்டலம்) பூஜிக்கப்பட்ட வாஸ்த்து இயந்திரம்
 முதலானவற்றை ஒரு மரப் பேழையுள் வைத்து தயார் செய்தல்
 வேண்டும்.

அத்திவாரம் இடமுன் சிவாச்சாரியாரைக் கொண்டு
 விக்கினேஸ்வர பூஜை செய்தபின் குரு ஆசிபெறல் வேண்டும். பின்னர்
 கட்டிடத்தைக் கட்டுபவரை அழைத்து, அவருக்கு வஸ்திரம், தட்சிணை
 கொடுத்து உபசரணை செய்தபின் அத்திவாரம் இடுவதற்கான குழியில்
 தேங்காய் உடைத்து, கற்பூரம் காட்டி, பிள்ளையாரை வழிபட்டு,
 தாயறையின் நிருதி (தென்மேற்கு) மூலையில் அத்திவாரப் பெட்டியை
 வைத்து அத்திவாரம் இடலாம். கட்டிடத்தை நிர்மாணிப்பவர் உடனே
 சீமெந்து கலவையிட்டு, அதனை மூடிவிடுவார். வடகிழக்கிலும்
 அத்திவாரம் இடலாம்.

வீட்டுக்கான நிலை வைப்பது எப்படி?

ஆம்! வலது காலை முன் வைக்கும் வாசல் அல்லவா?
 ஆதலால் குருவிடம் சென்று நல்ல நாள் பார்த்தபின், அந்நாளிலே
 பிள்ளையார் பூஜை வழிபாட்டோடு வீட்டின் கதவுகளுக்கான நிலையை
 வைக்கலாம். முக்கியமாக வாசல்க் கதவு நிலை, அடுத்து பூஜை
 அறையின் நிலை.

வீட்டு வளை வைப்பது எப்படி?

வீட்டின் கீழ்ப்பாகம் நிறைவேறியதால் மேற்பாகம்
 முக்கியமாகின்றது.. வீட்டின் மேற்பாகத்தைத் தூங்குவது வளையாகும்.
 ஆதலால் பிள்ளையார் வழிபாட்டுடன் வளை வைக்கும் வைபவத்தைச்
 செய்யலாம்.

வீடு வேய்தல் எவ்வாறு செய்யப்படும்?

பழையகால முறையானது ஓலையால் வீட்டை வேய்தல் ஆகும். ஆனால், இப்போது ஓடு போடுகிறார்கள். ஆகவே, ஆகாய நிழல் வீட்டில் படாது வீட்டின் மேற்பாகத்தை மூடும்போது தேங்காய் உடைத்து, கற்பூரம் காட்டி பிள்ளையாரை வழிபட்ட பின்பு ஓடுகளால் வீட்டின் மேற்பாகத்தை மூடலாம்.

வீடு குடிபுகும் முறை யாத?

வீடு குடிபுகும் பொழுது இல்லத்தலைவன் குருவிடம் (அந்தணர்) சென்று இல்லத் தலைவியின் நட்சத்திரத்திற்கேற்ப நாள் வைப்பது முதற்படியாக அமைதல் வேண்டும்.

வீடு குடிபுகுமுன் வாசலில் பசுமாடுகட்டி தூபம் இட்டு அகன்ற வாயுவையும் விஷ ஜந்துக்களையும் அகற்றல்.

வீட்டைச் சுற்றி மா, பலா, வேம்பு, பூமரங்களை நடல் வேண்டும். வேலையாட்கள், வருவோர், போவோரெனப் பலரும் உலாவின இடமாகையாலும் இல்லறம் செழிப்பதற்காவும், அந்நிலத்திலும் புதிதாகக் கட்டப்பட்ட பொருட்களிலுள்ள தோஷங்கள் நீங்குவதற்காவும் வீடு குடிபுகுமுன் வாஸ்து சாந்தி செய்வார்.

வீடு குடிபுகும் நாளில் முதலில் சிவாச்சாரியார் பிள்ளையார் வழிபாடு, நவக்கிரக வழிபாடுகளுடன், சிவன், அம்மன் வழிபாடு செய்து விசேஷமாக மகாலக்ஷ்மி வழிபாடுகளையும் செய்வார். இவ்வழிபாடு பூஜை, ஹோமம் என்பன கொண்டு நிகழ்வதாகும். அதன் பின்னர் பூஜை செய்த கும்பநீரால் இல்லத்தலைவன், தலைவி ஆகியோர் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டு புத்தாடை அணிந்து இறைவழிபாடு செய்வார். பின் முதன் முதலாக அடுப்பு மூட்டி பால்காய்ச்ச ஆயத்தமாவார். பால் புனிதமானது, வெண்மையானது அதலால் இல்லத்தலைவி பாலைப் பொங்கி அதனைப் பூஜைக்கு அர்ப்பணிப்பது வழக்கம்.

தமது குல தெய்வக் கோவிலிலோ அல்லது வேறு விசேடம் பெற்ற கோவிலிலோ வீடு குடிபுகுதலுக்கு தேவையான பொருட்களை முதல் நாளே வைத்து (ஆலயத்தில் ஒரு நாள் இருப்பது நன்று) அடுத்த நாள் உரிய நேரத்தில் அர்ச்சனைத் தட்டுடன் சென்று பூசை செய்து பின் அனைத்துப் பொருட்களையும் கொண்டு வருதல் வேண்டும். சிறப்பாக பெண்கள் கொண்டு வருவதே முறை. தெய்வப்படங்கள், மங்களப் பொருட்கள் பிரதானமாகக் கண்ணாடி என்பவற்றைக் கோவிலிலிருந்து எடுத்து வரும்போது புதுனையின் இந்துக்களின் சடங்குகள்

வாசலில் ஒரு பசுவைக் கட்டி வைத்து, அதில் முழித்த பின்பே இவற்றைப் புதிய வீட்டிற்குள் ஒரு குறிப்பிட்ட வரிசையில் எடுத்துச் சென்று பூஜை அறையில் வைக்க வேண்டும்.

பூஜைகள் இனிது நிறைவேறியதும் சிவாச்சாரியாருக்கு உபசரணைகள் செய்து அவரது ஆசிரியப் பெற்று வாழும் முறை இன்னும் இலங்கையில் சைவப் பெருமக்கள் மத்தியில் இருந்து வரும் வழமையாகும்.

ஒரு மனையை அமைக்கும் போது சுவாமி அறை, சமையல் கூடம், வாழ்வுக்கூடம், ஓய்வுக்கும் அறைகள், கழிவறை என்பன வற்றை விட பிரதானமான இடமாகக் கொள்ளப்படுகிறது. எனவே அச்சுவாமி அறையில் அம்மனையின் முக்கிய குடியிருப்பாளராகிய கணவனும் மனைவியும் அன்றே பூஜை செய்து தீயம் காட்டி வழிபடுவர். அதோடு அந்த அறையின் திறவுகோல் பூஜையில் வைக்கப்பட்டு, சிவாச்சாரியாரால் தலைவரிடம் கையளிக்கப்படும். அவர் அதனைப் பெற்று, மனைக்கு உரிய அரசியான பெண்ணிடம் கொடுக்க அவள் அதனைப் பெற்றுக் கொண்டு முதன் முகலாக அந்த அறையைப் பூட்டித் திறப்பாள். சுப முகூர்த்தத்திலே இது இடம்பெற வேண்டுமென்பதற்காகவே நல்ல நாள் பார்த்து குடிமனை புகும் விழா நிகழ்த்தப் பெறும். கொண்டு வந்த முளைக்கும் தேங்காயை வீட்டின் தோட்டத்தில் நடுவர். அன்று இரவு குடிபுகுந்தோர் அவ்வீட்டில் தங்க வேண்டும்.

வாஸ்து பருஷன் எழுந்திருக்கும் மாதங்கள்

தமிழ்மாதம்	தமிழ்த்திகதி	நேரம்
சித்திரை	10	7.00am to 8.30 am
வைகாசி	21	9.12am - 10.42 am
ஆடி	11	6.48am - 8.18 am
ஆவணி	6	2.24am - 3.54 am
ஐப்பசி	11	6.48am - 8.18 am
கார்த்திகை	8	10.00am - 11.30 am
தை	12	9.12am - 10.42 am
மாசி	22	9.12am - 10.42 am

இந்நாட்களில் கிரகாரம்பம் செய்வது உத்தமம்

வீடு குடி போகும் போது கோயிலில் இருந்து கொண்டு செல்லும்
வாருட்கள்

1. குத்துவிளக்குகள் 2
2. நிறைகுடம்
3. படங்கள் - பிள்ளையார், லஷ்மி,
முருகன் (அவசியம் தேவையான படங்கள்)
4. முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி
5. பூமாலையுடன் கூடிய அர்ச்சனைத் தட்டம்
6. படங்களுக்குரிய பட்டுக்கள்
7. நிறைநாழி
8. கற்கண்டு
9. பணப்பெட்டி (இதற்குள் நெல் பரவி, பட்டுத்துணி நாணயம்,
மஞ்சள் துண்டு வைக்கவும்)
10. 3 செத்தல் தேங்காய்கள் (தோலுடன் உள்ளது)
11. 3 மஞ்சள் பூசிய தேங்காய்கள்
12. ஒரு சிறிய தென்னங்கன்று
13. ஒரு புது மண் சட்டியில் உப்பு
14. புது சட்டியில் முழு மஞ்சள்

பால்காய்ச்ச தேவையானது

வாழையிலை, பொங்கல் பாத்திரம், கரண்டி, பால் காய்ச்சும்
பாத்திரம், மாவிலை, சந்தனம், குங்குமம், விழுதி,? பூமாலை, பூக்கள்,
அருகம்புல், பால்

வாஸ்த்து சாந்தி

வீடு குடி போகும் போது செய்யும் சாந்திகளில் இதுவும்
ஒன்று. அசுத்தமான பூமியை அக்னியால் தகித்து சுத்தமாக்க செய்யும்
சாந்தியே வாஸ்த்து சாந்தியாகும். இச்சாந்தியின் போது விக்னேஸ்வர
பூசை, புண்ணியாக வாசனம் செய்து வாஸ்த்து புருஷனையும்,
பிறதேவதைகளைச் பூசித்து அக்கினிகாரியம் செய்வர்.

இதற்கு நீத்துப் பூசணிக்காயொன்றைப் பலியிடுவர். அதன்
பின் வைக்கோல், தர்ப்பை முதலியவற்றால் மனித உருவாகச்
இந்தக்களின் சடங்குகள்

செய்யப்பட்ட வாஸ்து புருஷனைப் பூசித்து அக்கினியில் எரிமுள் செய்து வீடு, வீதி முதலிய இடங்களில் இழுத்து வருவர். பின் இதற்கு கும்பநீர் தெளித்து விடுவர். இச் சாந்தியின் பின் கைகால்களைச் சுத்தம் செய்து தான் மற்றக் கிரியைகளைச் செய்ய வேண்டும்.

வீடு குடிபோகும் போது செய்யும் ஹோமங்களுக்குரிய பொருட்கள்

அரிசி மா

மஞ்சள் மா

எள்ளு

நவதானியம்

நெற்பொரி

ஓமச்சாமான், மருந்துச் சாமான் (தமிழ் மருந்துக்கடைகளில் கிடைக்கும்) சமித்துக் கட்டு

நெய்

ஊதுபத்தி, கற்பூரம், சாம்பிராணி, அத்தர்

அரிசி, தேங்காய், மாவிலை, தலைவாழையிலை

அறுகம்புல், நாயுருவி, தாமரைப்பூ, பூமாலை, பூச்சரம்

வெற்றிலை பாக்கு, பழவகைகள், எலுமிச்சம்பழம்

நீற்றுப்பூசணி, வைக்கோல் கட்டு, கும்பத்துப் பட்டு

சஷ்டியப்த பூர்த்தி

மணி வீழா (60 வது வயது)

மணிவிழா என்பது 60 வயது பூர்த்தியாவதைக் குறிக்கும். ஒரு மனிதனுடைய வாழ்நாளிலே 60 வது வயது மிகவும் விஷேமான தொன்றாகும். 1 மணிக்கு 60 வினாடிகள் போல் தமிழ் சாஸ்திரப்படி வெவ்வேறு பெயர் கொண்ட 60 ஆண்டுகள் நிறைவு பெற்று மறுபடி ஆரம்பிக்கும்போது 60 வயது பூர்த்தியாகின்றது. 60 வது வயதன்று

திருமதி வெள்ளைத்தம்பி வெள்ளையம்மா நினைவு வெளியீடு

பிறந்த நேரத்தில் கிரகங்கள் எந்ததெந்த இடத்தில் இருந்ததோ அதே இடங்களில் கிரகங்கள் திரும்பவும் வருகின்றது. அதனாலேயே இது ஒரு மனிதனின் வாழ்நாளில் மிகவும் சிறப்பானதொரு அம்சமாகும். 60 ஆண்டுகள் வாழ்ந்து முடிந்ததை “சஷ்டியப்த பூர்த்தி” என்று அழைப்பர்.

60 வது வயதான பின் அவர் உலகப்பந்தங்களை விட்டுவிட முயலவேண்டும். இதை நினைவுபடுத்தவே 60வது வயதில் மனைவியை பக்கத்தில் வைத்து பக்குவமாக மீண்டும் ஒரு கல்யாணத்தை நடத்திப் புதிய கடமைகளை விளக்குகிறார்கள். இது இந்தியாவில் வழக்கத்தில் உள்ள ஒரு சடங்கு.

ஒரு மனிதன் தனது வாழ்வின் முதல் 30 ஆண்டுகளும் கல்விக்காகவும், பெயர், புகழுக்காகவும் செலவிடுகிறான். 30 முதல் 50 ஆண்டுவரை மக்களுக்காக வாழ்கிறான். பின்பு தனது 60 வயது தொடக்கம் நீண்ட ஆயுளோடு ஆன்மா முன்னேற்றத்திற்காகத் தன் வாழ்நாளை பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதே இவ்விழாவின் குறிக்கோள்.

இந்த மணி விழாவை தமிழ் நாட்டில் உள்ள காலசம்ஹார ஸ்தலமாகிய திருக்கடவூரில் (மார்க்கண்டேயர் சிரஞ்சீவித்துவம் பெற்ற ஸ்தலம் - என்றும் 16) அபிராமிப்பட்டருக்கு தை அமாவாசையை பெளர்ணமியாகக் காட்டிய ஸ்தலத்தில் கொண்டாடுவது சிறப்பானது. அங்கு “மிருத்யுஞ்ச ஹோமம்” செய்து அந்த அபிஷேக நீரை, மணி விழாக்காணும் தம்பதிகளுக்கு நீண்ட ஆயுள் வேண்டி அபிஷேகம் செய்வார்கள். இது சாலச் சிறந்தது.

மனைவியை இழந்தவர்கள் மணி விழாப் போன்ற எந்த சுகாரியங்களையும் செய்தல் கூடாது. என்று நூல்கள் கூறுகின்றன.

பவள விழா (75வது வயது) சதாபிஷேகம் (80வது ஆண்டு)

மணி விழாப் போலவே, பவள விழாவும் 75வது வயதில் கொண்டாடப்படுகிறது. 75வது வயதில் மனமுதிர்ச்சி பெற்று ரிஷிகளைப் போல் பக்குவ நிலையை அடைய வேண்டும் என்பதை நினைவபடுத்துகிறது.

இவ்விழாக்களை குல தெய்வத்தின் ஆசியுடன் செய்வதும், அபிஷேக ஆராதனைகள் செய்து வழிபடுவதும் சிறப்பானது. ஆயிரம் பிறை கண்டோர். சதாபிஷேக விழா (80 வயது) கொண்டாடுவர். 80

வது வயதில் அட்டத்திக்குபாலகர்களின் அருளைப் பெற சதாபிஷேகம் செய்கிறார்கள்.

90வது வயதில் நவக்கிரகங்களின் ஆசி கிடைக்கிறது. 100வது வயதில் ஐம்புலன்களும் கடவுளிடம் இணைகின்றன.

விழாக்களும் ஆண்டுகளும்

50ம் ஆண்டில் பொன்விழா

60ம் ஆண்டில் மணிவிழா (வைரவிழா)

75ம் ஆண்டில் முத்துவிழா

100ம் ஆண்டில் நூற்றாண்டுவிழா

சைவ அபரக்கிரியை

அபரம் என்பது பிந்தியது எனப் பொருள்படும். உடலில் இருந்து உயிர் பிரிந்த பின்பு செய்யும் கிரியை ஆதலால் இது அபரக்கிரியை என்று பெயர் பெறுகிறது. அபரக்கிரியை உத்கிராந்திக் கிரியை முதல் வருட சிராத்தம்வரை பல கிரியைகளை உடையனவாம். இங்கே கூறப்படும் கிரியைகள் யாவும் சமயதீட்சை பெற்றவர்களுக்கு மட்டுமே செய்யப்படுவதாகும். சமயதீட்சை இல்லாதவர்கட்கு மந்திரமில்லாது, திருமுறையுடன் கிரியை செய்ய வேண்டும். ஆதலால் எல்லோரும் சமயதீட்சை பெற்றுக் கொள்ளுதல் வேண்டும்

உத்கிராந்தக் கிரியை

ஒருவர் உயிர் பிரியும் நிலை அடையும் போது (மரணவேளை) சுற்றத்தவரிடத்தும், பொருள் இடத்தும் உள்ள பற்றை நீக்கி, விழுதி பூசிச் சிவபெருமானைத் தியானித்து தேவாரம், திருவாசகங்களைச் சிவனடியவரைக் கொண்டு பாடக் கேட்க வேண்டும். இவ்வேளை (பசு) கோதானம் செய்வது சிறந்ததாகும்.

அவருடைய மகன் அல்லது சுற்றத்தவருள்ளே சமயதீட்சை உடையவன் மனம் கலங்காது புண்ணியதலத்து விழுதி பூசி, அவர் உடம்பில் வில்வத்தடி மண்பூசி, அவர் செவியில் ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரத்தை உபதேசித்து செவியைக் கையினால் மூடவேண்டும். உயிர் நீங்கிய பின் உடலைச் சுத்தி செய்து அலங்காரம் செய்து நிலத்தைத் தூய்மைப்படுத்தித் தர்ப்பை பரப்பி தெற்கே தலை இருக்கத்தக்கவாறு கிடத்தவும். காற்பெருவிரல் இரண்டையும் துணியால் கட்டிவிடவும். இதே போல் கைப்பெருவிரல் இரண்டையும் சேர்த்துக் கட்டவும். வாயைத் தலையுடன் சேர்த்துக் கட்டிவிடவும். உப்பைப் பொட்டலமாகக்

கட்டிப் பிரேதத்தின்மீது வைத்தலும் பிரேதத்திற்குக் கீழே நீர் நிரப்பிய பாத்திரம் வைத்தலும் உண்டு. உடலை வெள்ளைத் துணியால் முழுமையாய் மூடிவிடவும். தலைப்பாகத்தில் குத்துவிளக்கு ஏற்றி வைக்கவும். மனைவி மக்கள், சுற்றத்தவர் அருகில் இருந்து, தேவார திருவாசகங்களை பக்தியுடன் ஓதவேண்டும்.

அவிட்டம், சதயம், பூரட்டாதி, உத்தரட்டாதி, ரேவதி ஆகிய ஐந்து நட்சத்திரங்களும் தனிஷ்டா பஞ்சமி எனப்படும். இப்பஞ்சமியில் ஒருவர் இறந்தால் இதற்கு தானம் சாந்தி செய்யின் தோஷம் நிவர்த்தியாகும். (சாந்தி விபரம் பக்கம் 60 ல் உள்ளது.)

சூர்ணோற்சவம் (வீட்டில் நடைபெறும் கிரியை)

இறந்தவர் வீட்டு முற்றத்தில் பந்தல் அமைத்து, வெள்ளை கட்டி, மாவிலை தோரணம் கட்டல் வேண்டும். இங்கு அமைக்கும் பந்தல் தட்டைப்பந்தலாயும் மேலே வேயப்படும் ஓலை பச்சை ஓலையாயும் இருக்க வேண்டும். வீட்டு வாயிலிலே மொந்தன் வாழை குலையுடன் கட்டல் வேண்டும். நிலத்தைப் பசுஞ்சாணத்தால் மெழுகி மண்டபத்தை மூன்றாகப் பிரித்து மாக்கோலமிட்டு, மண்டபத்தில் மேற்கே நடுவில் சிவகும்பமும் சூழ எட்டுக் கும்பமும் வைக்கவும். இறந்தவர் சமய தீட்சிதராயின் உருத்திர மூர்த்தியையும் விசேட தீட்சிதராயின் ஈசுவரமூர்த்தியையும், நிர்வாண தீட்சிதர் ஆசாரி அபிடேகம் பெற்றவராயின் சதாசிவ மூர்த்தியையும், நடுக்கும்பத்திலும் சூழ உள்ள கும்பங்களில் ஈசானம் முதல் கிழக்குவரை ஈசானன், குபேரன், வாயு, வருணன், நிருதி, யமன், அக்கினி, இந்திரன் ஆகியோரைப் பூசிக்க வேண்டும். நடுவே அக்கினி காரியத்திற்கெனக் குண்டம் ஒன்று அமைத்து அதற்குக் கிழக்கே உரல் உலக்கையையும் அதற்குக் கிழக்கில் பேரிதாடனத்திற்காகப் பேரிகையையும் வைக்கவும். உரல், உலக்கைக்கு மாவிலை, கூர்ச்சம், கோடி வஸ்திரம் கட்டி மலர்மாலையால் அலங்கரித்து உரலினுள்ளே அறுகும் மஞ்சள் மாவும் இடவும். உரலைச் சூழ நல்லெண்ணெய், அரப்பு, எலுமிச்சம் பழம், அபிடேகப் பொருட்கள் இறந்தவர் உடலுக்கு அணியும் உடுபுடைவை என்பவற்றை வைக்கவும். உரலுக்குப் பக்கத்தே ஒரு கும்பம் வைத்து அதில் பாசுபதாஸ்திர தேவரைப் பூசிக்கும்படி காரணாகமத்தில் உள்ளது. இக்கும்ப சலத்தில் சுண்ணப் பொடியைக் குழைப்பர். குண்டத்திற்கு வடக்கே மண்குடத்தில் சுடலைக்குக் கொண்டு செல்லும் உருத்திர திருமதி வெள்ளைத்தம்பீ வெள்ளையம்மா நினைவு வெளியீடு

கும்பம் அமைத்தல் வேண்டும். ஸ்நாபன கும்பத்திற்கு தெற்கே புண்ணியாகவாசன கும்பத்தையும் பஞ்சகௌவியத்தையும் அமைக்கவும்.

கிரியை செய்வோன் - தந்தைக்கு மூத்த மகன், தாய்க்கு இளைய மகன். கடமை செய்தல் வேண்டும். மகன் இல்லாதபோது மனைவி, கணவன், மகள், சகோதரன், அவர் மகன், தந்தை, தாய், மருமகள், சகோதரி, சபிண்டன், சமானோதகன், சீடன், குரு, தோழன், அரசன் ஆகிய இவர்களுக்குள் முன்னவர் இல்லாத இடத்தில் அடுத்தவர் கிரியை செய்யலாம். மகன், மனைவி, மகள் தவிர்ந்த ஏனையோர் கிரியை செய்யின் அவர்கள் தந்தை அல்லது தாய்க்கு கடமை செய்தவராய் இருக்க வேண்டும்.

கர்த்தா (கிரியை செய்வோன்) சவரம் செய்து நீராடி கோடி வஸ்திரம் இரண்டு அணிந்து அனுட்டானம் முடித்தல் வேண்டும். குருகர்த்தாவிற்கு விபூதி கொடுத்து பவித்திரம் அணியச் செய்து உபவீதம் இடமாக அணிவித்துச் சங்கற்பம் செய்து கொள்ளுவார். விநாயக பூஜை புண்ணியாக வாசனம் முதலிய கிரியைகளைச் செய்து புண்ணியாக பஞ்சகௌவியத்தை மண்டபத்தில் தெளித்து இடத்தைச் சுத்தி செய்து நெற்பொரிகளை மண்டபத்தில் இறைத்துக் கொள்வர். இங்கு கர்த்தாவிற்குப் பஞ்சகௌவியம் பருக்கொடுக்க கூடாது. கிரியை நடைபெறும்போது திருமுறைப் பாடல்களை ஓதுதல் வேண்டும். குரு அங்க நியாசம், கர நியாசம், சிவோகம் பாவனை செய்து ஸ்நாபன கும்ப பூசை முடித்து, அக்கினி காரியம் முடித்து, பூரணாகுதி கொடுத்து, கிரியையை பூர்த்தி செய்வார். கர்த்தாவிடம் நெற்பொரி கொடுத்து அதைப் பிரேதத்தின் மீது போட்டுக் கற்பூர தீபங்காட்டிய பின் பிரேதத்தை குளிப்பாட்டுதற்காக வீட்டின் பின்புறம் எடுத்துச் சென்று தலை தெற்காகக் கிடத்தி ஆசௌசிகள் அரப்பு எண்ணெய் வைப்பர். கர்த்தா மேற்கு முகமாக நின்று நல்லெண்ணெய் அரப்பு என்பனவற்றை பிரேதத்தின் சிரசில் வைப்பர். பின்பு அரிசிமா, மஞ்சள் மா, பால் தயிர், இளநீர் அபிஷேகம் செய்து பின் பஞ்சகௌவியம், கும்பநீரால் அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும். கர்த்தா இடது கைமேல் வலது கையை வைத்துப் பிடிக்க வேறு ஒருவர் உதவியுடன் கர்த்தாவின் புறங்கையினால் அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும். பின் அத்தர் பன்னீர் முதலிய வாசனைத் திரவியம் தெளித்து பிரேதத்தை அலங்காரம் செய்து மண்டபத்திற்கு

இந்துக்களின் சடங்குகள்

கொண்டு வரவேண்டும். தலை தெற்கில் இருக்கக் கூடியதாகக் குருக்களுக்கு இடப்புறமாக வைத்து திருநீற்றை நீரில் குழைத்து சத்தியோசாதம், முதலாக முழந்தாள், தொப்புள், மார்பு, நெற்றி, சிரசு, புயம் இரண்டு, முழங்கை இரண்டு, மணிக்கட்டு இரண்டு, விலா, முதுகு, கழுத்து ஆகிய இடங்களில் உரிய மந்திரத்துடன் பூசி பன்னீரால் கைகழுவி நீரைப் பிரேதத்தின் சிரசில் தெளிக்கவும். இவ்வேளையில் திருநீறும் பதிகம் ஓதுதல் வேண்டும். சந்தனம் குங்குமத் திலகமிட்டுப் பூமாலை சாத்தவும்.

சுண்ணம் இடித்தல்

பேரிதாடனம் செய்து அதன்பின் உரலில் பூமிதேவியையும் உலக்கையில் மேரு மலையையும் பூசித்து (வையகமெல்லாம் உரலாக மாமேரு வென்னும் உலக்கை நாட்டி) அறுகு, மஞ்சள் மா என்பவற்றை உரலில் இட்டு எண்பத்தொரு பதமந்திரம் சொல்லி மூன்று தரம் இடித்துப் பின் திருவாசகத்தில் உள்ள திருப்பொற்கண்ணப்பாடல் பாடி இடித்தல் வேண்டும். பஞ்ச புராணம் பாடி நிறைவு செய்து வெற்றிலையில் சுண்ணப்பொடியை எடுத்து உரலுக்குப் பக்கத்தில் உள்ள கும்ப நீர் விட்டுக் குழைத்து கர்த்தா நெற்றியில் (பொட்டிட்டு) அணிந்து, பிரேதத்தின் இரண்டு கண்களிலும் சாத்தி மிகுதியை உடல் முழுவதிலும் தெளித்து விடுக. சுண்ணம் இடிக்கும் போது இறந்தவரின் பேரப்பிள்ளைகள் முதலானோர் பிரேதத்தை சூழ நின்று பந்தம் பிடிப்பர்.

சுண்ணம் இடித்தல் பிரேத ஸ்நானத்திற்கு முன் நிகழ்வது தான் முறையானது. நம்மவர்களின் ஆசாரக் குறைவு கருதி பிரேத சுத்தியின் பொருட்டு சிவகும்ப ஸ்நானம் முடித்து அதன்மேல் சுண்ணப்பொடி தெளிக்கப்படுகிறது.

இறந்தவர் நற்கதி அடைய வேண்டித்தானம் கொடுத்தலும், பிரேத யாத்திரையின் பொருட்டு யாத்திரா தானமும் நிறைவு செய்து குருக்களுக்குத் தட்சணை கொடுக்கப்படும்.

மனைவி, மக்கள். சுற்றத்தவர் (பெண்கள்) இடப்புறமாகச் சுற்றிவந்து வாய்க்கரிசி இடுவர். (வாய்கரிசி- பச்சை அரிசியும் தேங்காய்த் துருவலும் சேர்த்தது) மனைவி, மக்கள் பிரேதத்தின் காலில் பூப்போட்டு வணங்குவர். கணவன் இறந்தால் மனைவி தாலியை கழுற்றிப் பிரேதத்தின் நெஞ்சில் வைக்க வேண்டும். சுமங்கலி இறந்தால் நிறைநாளி(தீபம், நெல் நிறைந்த சேர்)யை பிரேதத்தின் கையால்

திருமதி வெள்ளைத்தம்பி வெள்ளையம்மா நினைவு வெளியீடு

தொடர் செய்து வீட்டின் உள்ளே வைக்க வேண்டும். தேங்காய், வெற்றிலை, பாக்கு, வாழைப்பழம் என்பவற்றை சேலை முந்தானையில் முடிந்து விடவும். பிரேதத்தை மூடி தலைப்பகுதியில் ஒரு முடிச்சிடவும். கீழே உள்ள ஆர்க்கை துணியால் மூன்றிடத்தில் கட்டவும்.

யாகத்திற்குரிய மரங்களில் பச்சை மரத்தில் கட்டப்பட்ட பாடையில் பச்சைத் தென்னை ஓலைப் பன்னாங்கில் பிரேதத்தை வைக்கவும். பாடை கமுகமரத்தால் கட்டப்படும். பெண்கள் பாடையை இடமாக மூன்று முறை சுற்றி வந்தபின் பிரேதம் மயானத்திற்குக் கொண்டு செல்லப்படும். காற்பக்கம் முன்னாகப் பிரேதத்தை எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். கர்த்தா கும்பத்துடன் முன்னே செல்ல புகையுடன் கூடிய நெருப்பை மூன்று காலுடைய உறியில் வைத்து குனிந்த தலையுடன் சுற்றத்தவர் பின்னேவர வாத்தியம், சங்கு ஒலிக்கத் திருமுறைப்பாடல்கள் பாடியவாறு அஸ்திர மந்திரத்துடன் பொரி தூவியவாறு சுடலையை அடைந்து தலை தெற்கே இருக்குமாறு இறக்குக.

வடக்குத் தெற்காக விறகுகளை அடுக்கி அந்த சிதாஸ்தானத்தில் தலை தெற்கே இருக்கப் பிரேதத்தை வைத்துச் சுற்றத்தவர் வாய்க்கரிசி போடவும். சுமங்கலி இறந்தால் அவரின் கணவன் முந்தானையில் முடிந்த தேங்காய், வெற்றிலை, பாக்கு, பழம் என்பவற்றை எடுத்து வைத்து தேங்காயை உடைத்து தாலியை அவிழ்த்து (கழற்றி) எடுக்கவும். கர்த்தா சிவகும்பத்தை இடது தோளில் வைத்து இடப்புறமாகச் சுற்றி வந்து தலைப்பாகத்தில் சிவகும்பத்தை இடது தோளில் வைத்து இடப்புறமாகச் சுற்றி வந்து தலைப்பாகத்தில் வைத்து அதன் கழுத்துவரை உடைத்தெடுத்து கும்பநீரில் அரிசியை நனைத்துக் காசுடன் தற்புருஷ மந்திரத்தால் வாய்க்கரிசி இடவும். குடத்தையும் கொள்ளியையும் கொண்டு இடமாக மும்முறை சுற்றி வரவும். ஒவ்வொரு முறையும் குடத்தில் ஒவ்வொரு துவாரம் செய்து ஒழுகும் நீரை சிதையில் தெளிக்கவும். தலைமாட்டில் தெற்கு நோக்கி நின்று கொள்ளியை வைத்து குடத்தை முன்பக்கத்திற்கு போட்டு உடைக்கவும். பின் கால்மாட்டில் சென்று பவித்திரம், உபவீதம் என்பவற்றைக் கழற்றிச் சிதையில் போட்டு நமஸ்காரம் செய்து திரும்பிப் பாராமல் நீர்கரையை அடைந்து நீராடி நிவாபாஞ்சலி தருப்பணம் செய்து கொள்ளவும்.

நிவாபாஞ்சலி தருப்பணம் பிதிரர் பொருட்டு இரு கைகளாலும் இந்துக்களின் சடங்குகள்

செய்யப்படும் சல தருப்பணமாகும். இது பாஷான உத்தியாபனத்திலும் செய்யலாம். சுடலையில் இருந்து வீட்டுக்கு வரும்போது ஒரு சிறிய இரும்புச் சாமான் கொண்டுவர வேண்டும். ஏனெனில் பேய் பிசாசுகள் தொடராமலிருக்க இரும்புக் கத்தியைக் கொண்டு வருவார். சுற்றத்தவரோடும் வீட்டு வாயிலுக்கு வந்ததும் வேப்பிலையை உமிழ்ந்த பின் ஒரு கல்லில் ஏறி உலக்கையைக் கடந்து கைகால் கழுவிப் பின் நீராட வேண்டும். வீட்டையும் சுத்தப்படுத்தி, தூய்மையாய் தயாரித்த சோறு கறி முதலியவற்றை இறந்தவருக்குப் படைத்து தீபமேற்றித் திருமுறை பாடி பின்னர் உரிமைக்காரருடன் உணவை உண்ணவும். ஆசௌசிகள் (ஞாதிகள்) அல்லாதோர் அங்கு உணவு உண்டால் அவ் ஆசௌசம் முடியும் வரையும் ஆசௌசம் காக்க வேண்டும். அந்தியேட்டிவரை தினமும் இரவில் தீபம் ஏற்றி நீர் நிரம்பிய பாத்திரம் ஒன்றையும் வைத்துத் திருமுறைப்பாராயணம் செய்து தாம் உண்ணும் உணவில் ஒரு சிறுபங்கைப் படைத்து உண்பது சில இடங்களில் வழமையில் உள்ளது.

அஸ்தி சஞ்சயணம் (காடாத்து)

தகனம் செய்த அன்று அல்லது மூன்றாம், ஐந்தாம், ஏழாம், ஒன்பதாம் நாட்களிலும் எலும்புகளை எடுக்கலாம். அங்கு அக்கினி தணிந்திருந்தால் சிவாக்கினி முட்டிப் பிராயச்சித்தம் ஓமம், தத்துவ ஓமம் செய்யவும். அக்கினி பணியும்வரை நீரை ஊற்றவும். அபிஷேகப் பொருட்களால் காலில் இருந்து தலைவரை அபிஷேகம் செய்யவும். பின் சத்தியோசாதம் முதலாம் பஞ்சப்பிரம மந்திரங்களைக் கூறி முழந்தாள், தொப்புள் மார்பு, நெற்றி, தலை ஆகிய இடங்களில் திருநீறு பூசி, சந்தனம், பூ முதலியவற்றைச் சாத்தி தூபதீபம் காட்டிய பின் முழந்தாள் முதலிய ஐந்து இடங்களிலும் சத்தியோசாதம் முதலான மந்திரம் கூறி எலும்புகளை எடுத்து முக்காலியில் உள்ள பால் நிரம்பிய பாத்திரத்தில் ஒலி உண்டாகாதவாறு போட்டு பாத்திரத்தின் வாயைக் கோடித் துணியால் மூடிக்கட்டவும். மிகுதியாயுள்ள எலும்பு சாம்பலை அள்ளி, அவ்விடத்தைச் சுத்திசெய்து, பண்படுத்தி நவதானியம் விதைத்து பால் தெளித்து நிலத்தைக் குளிரப்பண்ணி வெற்றிலை, பாக்கு பழம், நெற்பொரி, ரொட்டி, வடை (கோது நீக்காத உழுந்தில் செய்தது) முதலியவற்றை பூத பிரேத பைசாசங்களின் பொருட்டு நிவேதித்து திருமுறை ஓதி வழிபாடு செய்த பின்னர் எலும்பையும் திருமதி வெள்ளைத்தம்பி வெள்ளையம்மா நினைவு வெளியீடு

சாம்பலையும் சமுத்திரம் முதலிய நீர் நிலைகளில் விடவும். அஸ்தியை அந்தியேட்டிக்கோ அல்லது காசிக்கோ கொண்டு செல்லவென்று எடுத்து வைப்பது முறையல்ல. வீட்டிற்கு வரும்போது வாசலில் வேப்பிலை கடித்து உலக்கையைக் கடந்து வருதல் வேண்டும்.

அஸ்தி சஞ்சயன் போது கொண்டு செல்பவை.

அரிசி மாவை பிசைந்து 7 ரொட்டிகள் செய்து கொண்டு போக வேண்டும். அதோடு பால், தயிர், மண்முட்டி ஒன்று, வாளி, கத்தி, வாழையிலை. தீவத்தி, பழவகை, இளநீர், பாக்கு, வெற்றிலை பூஜைக்குரிய பொருட்கள்.

தனிஷ்டா பஞ்சமி சாந்தி

அவிட்டம், சதயம், பூரட்டாதி, உத்தரட்டாதி, ரேவதி ஆகிய ஐந்து நட்சத்திரங்களில் இறந்தால் தோசமுண்டு. இதற்கு சாந்தி செய்ய வேண்டும்.

வீட்டில் பூர்ண கும்பம், தண்ணீர், பசு, தீபம் இவற்றை மூன்று நாள், இரண்டு நாள் அல்லது ஒரு நாளாவது வைக்க வேண்டும். நீற்றுப்பூசணிக்காய் கட்டுதல், வீட்டில் உள்ளவர்கள் கையில் நூல் கட்டுதல் முதலியன நடைமுறையில் உள்ள வழக்கம். பிரேதத்தைச் சுடலைக்கு எடுத்துச் செல்லும் போது கமுகம்பிள்ளை ஒன்றும் பிரேதத்தோடு கொண்டு செல்லும் வழக்கமும் உண்டு. சனிக்கிழமை பிரேத தகனம் செய்ய நேரிட்டால் பிரேதத்துடன் கமுகம்பிள்ளை எடுத்துச் செல்வர்.

சுபநட்சத்திர சுபவாரத்தில் பஞ்சமி சாந்தி செய்யப்படும். அல்லது அந்தியேட்டி அன்று இரவு சாந்தி செய்யலாம்.

ஆசாரியர் நித்திய கருமம் முடிந்தபின் புண்ணியாகவாசனம் பஞ்சகௌயம் ஸ்தான சுத்தி செய்வார். பின் விக்கினேஸ்வரரைப் பூசித்து யமன் பிரதிமையைத் தானம் செய்க.

எருமை வாகனத்துடன் யமனை வெள்ளி அல்லது செப்புத்தகட்டில் வரைந்து சந்தனம். புஷ்பங்கள் சாத்தி சோடச பூஜை செய்ய வேண்டும். பசு, த்ருணம், சலம் இவைகளை வைத்து இறந்த நட்சத்திர சாந்தி தானங்களைச் செய்க. அவிட்டத்திற்கு வெங்கலம் பாத்திரமும், சதயத்திற்கு எள்ளும், பூரட்டாதிக்கு வஸ்திரமும் (ஆடை) உத்தரட்டாதிக்கு வெல்லமும், ரேவதிக்கு வெள்ளியும் தானம் செய்க. இந்தக்களின் சடங்குகள்

வீட்டின் நடுவில் இரண்டு படி நெல் பரவி ஒருபடி அரிசியும் அரைப்படி எள்ளும் காற்படி உழுந்தும் பரவி அதன்மேல் கும்பம் வைத்து அதில் லக்ஷ்மியை ஆவாகனஞ் செய்து லக்ஷ்மி பிரதிமையை வைத்துப் பூசித்து கிழக்கு முதல் ஈசானம் வரை திக்குபாலகர்களைக் கலசங்களிற் பூசித்து நைவேத்திய தூபதீபம் கொடுத்து அவரவர் மந்திரங்களை ஆயிரம் அல்லது ஐந்நூறாவது செபித்து கும்பத்திற்கு மேற்கே அக்கினி உண்டாக்கி, அதில் லக்ஷ்மிக்கும் திக்குப் பாலகர்களுக்கும் ஆகுதி செய்க. நவக்கிரக ஓமம் செய்து, கர்த்தாவை கிழக்கு முகமாக இருத்தி கும்பநீரால் அபிஷேகம் செய்து பஞ்சகௌவியம் பருகக் கொடுக்கவும். பின் தானம் கொடுத்து ஆசாரியரைப் பூஜை செய்யவும். இது அபரக்கிரியா விதி வியாக்கியானத்திற் கூறப்பட்டது. இக்காலத்தில் நடைமுறையில் உள்ள சாந்தி மேல்வருமாறு.

அந்தியேட்டி அன்று இரவு வீட்டு முற்றத்தில் பந்தலிட்டு வெள்ளை கட்டி மாவிலை தோரணத்தால் அலங்கரித்து நிலத்தை மெழுகி சாந்தியை ஆரம்பிப்பர்.

விக்கினேஸ்வரர் பூஜை புண்ணியாகவாகனம், பஞ்சகௌவிய பூஜை முடித்து முறத்தில் (சுளகு) அரிசிமா, மஞ்சள்மா, கரிமா, இலை (பச்சை) மா, செங்கல்(சிவப்பு) மா இவற்றால் சிதாஸ்தான பதம் வரைந்து இதில் பஞ்ச தத்துவங்களையும் பூசித்து அரிசிமா அல்லது தர்ப்பையினால் செய்த புத்தளிகையை (உருவம்) வைத்து இறந்த நட்சத்திரத்திற்குரிய மந்திரங்களால் பூசித்து, முறத்துடன் புத்தளிகையைச் சுடலைக்குக் கொண்டு சென்று தகனம் செய்து சாம்பலை நீர்நிலைகளில் கரைத்து வீட்டிற்கு வந்து நீராடி, அநுட்டானம் முடித்தபின் சிவன் வர்த்தனி கும்பநீரால் அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும். அதன் பின் தானம் கொடுக்கவும்.

வெண்கலமாயின், ஐந்து பலமும், எள் எனின் இரண்டுபடியும், வஸ்திரம் எனின் இரண்டும், வெல்லம் ஆயின் பத்து பலமும், வெள்ளி எனின் ஒரு பலமும், தானம் செய்யவும். அவிட்டத்திற்கு ஆறு மாதம். சதயத்திற்கு மூன்று மாதம், பூரட்டாதிக்கு ஒன்றரை மாதம், உத்தரட்டாதிக்கு ஒரு மாதம், ரேவதிக்கு பதினைந்து நாட்கள் தோசமாகும்.

எட்டுச்செலவு

எட்டுச் செலவு என்ற கிரியை பத்தி, ஆகமங்கள் ஆகியவற்றில் குறிப்பிடப்படவில்லை. தேசவழமையில் உள்ள கிரியையாகும். இறந்த நாளில் இருந்து ஏழாம் நாளில் செய்யப்படும். தேவைகருதி ஐந்தாம் நாளில் செய்வதும் உண்டு. இறந்தவரின் ஆத்மா சாந்தியடையச் செய்யப்படும் ஒரு விசேட தினம் இதுவாகும். இறந்தவர் விரும்பி உண்ட உணவுவகை யாவும் படைக்கும் பேருணவுப் படையல் படைத்து தீபம் காட்டி அவ்வளவு வகைளில் சிறுபகுதியை எடுத்து தீப்பந்தம் இளநீருடன் சந்தியில் வைக்கும் வழமை உண்டு. இது பகல்வேளையில் நடைபெறும். சில இடங்களில் இரவு வேளையில் நடத்துவர். இதில் மாமிச உணவு, மதுபானம் என்பன படைத்தல் தவறு. இறந்தவருடைய ஆன்மா சிவலோக யாத்திரை செய்யும் போது கடமை செய்தவரும் வீடும் புனிதமாக இருக்க வேண்டும் என்பதால் 31 நாட்களும் மாமிச உணவைத்தவிர்க்க வேண்டும். எட்டுச் செலவு வரை வீட்டில் எண்ணெயில் பொரித்து உணவுவகை தயாரிப்பதில்லை. கொள்ளி வைத்தவர் எட்டுச் செலவு முடிந்து அடுத்தநாளே வீட்டை விட்டு வெளியே செல்லலாம்.

எட்டுச் செலவன்று ஒரு கதிரையில் இறந்தவரின் படத்தை வைத்து (சில இடங்களில் உருவமாகச் செய்வர்) அதற்கு வேட்டி, சால்வை (பெண் என்றால் சேலை உடுத்துவர்) அணிவித்து அவர் பாவித்த முக்கிய பொருட்கள் கண்ணாடி, குடை போன்றவற்றை வைக்கவும். ஒரு விளக்கு எரிய விடவும். படம் வடக்கே அல்லது கிழக்கே பார்க்கலாம். கர்த்தா தெற்கே பார்த்து செய்ய வேண்டும். மூன்று தலைவழையிலைகளை (நுனி தெற்கே பார்க்க வைக்க வேண்டும்) முன்னுக்கு வைத்து உணவு வகைகள், பனங்கள், பழங்கள், பலகாரங்கள், இளநீரும் படைக்கவும்.

படைத்த பொருட்களில் எல்லாவற்றிலும் சிறுபகுதி எடுத்து ஒரு பெட்டிக்குள் வைத்து, இளநீரும், தீவர்த்தியுடன் சென்று முச்சந்தியில் வைத்து விட்டு வருவர். அவர்கள் வெளியே செல்ல பின்னால் ஒருவர் மஞ்சள் நீர் தெளிப்பார். வீட்டுக்குள் வருமுன் கால் கழுவி வர வேண்டும். ஆசௌசம் உள்ளவர்கள் மட்டுமே உண்ணுவார்கள். வெளி நாடுகளில் இருப்பவர் முச்சந்தியில் வைக்கமுடியாது. ஆகவே ஆற்றிலோ, கடலிலோ விடலாம்.

அந்தியேஷ்டி

அந்தியேஷ்டி என்பது இறுதியாகச் செய்யப்படும் யாகம் எனப் பொருள்படும். அந்தியேஷ்டியினால் சமய ஆசாரம், அனுட்டானத்தில் ஏற்பட்ட குறைகள் நிவர்த்தியாகும். அந்தியேஷ்டி சமய அந்தியேஷ்டி, விசேட அந்தியேஷ்டி நிர்வாண அந்தியேஷ்டி என மூன்று வகைப்படும். இது சமய, விசேட, நிர்வாண தீட்சை உடையவர்களுக்கு அவர்கள் பெற்ற தீட்சை வகையில் செய்யப்படும். விசேட, நிர்வாண அந்தியேஷ்டியும் சைவ ஆசாரம் உடைய புலால் உண்ணாத சமயதீட்சை உடைய சைவர்களுக்கும் செய்யப்படும் சமய அந்தியேஷ்டியும் பிரேதத்தில் சுடலையில் செய்யப்படும். ஏனையோருக்குச் செய்யப்படும் சமய அந்தியேஷ்டி ஆசனச முடிவில் 31 ஆம் நாளில் செய்யப்படும். இதை இக்காலத்தில் தர்ப்பை சுடுதல் என்பர். மகன் தவிர்ந்த ஏனையோர் கடமை (கொள்ளி வைத்தல்) செய்தால் அந்தியேஷ்டி (தர்ப்பை சுடல்) நாள் பார்த்துத்தான் செய்ய வேண்டும். நந்தை, பத்ரை, திரயோதசி தவிர்ந்த திதிகளும், செவ்வாய், வியாழன், வெள்ளி தவிர்ந்த வார லக்கினங்களும் திரிபாத நட்சத்திரம் தவிர்ந்த ஏனைய நட்சத்திரங்களிலும் பாபக்கிரகம் பலமுண்டான சமயத்தில் இக்கருமம் செய்யலாம் (காலதானம்) நந்தை- பிரதமை, ஷஷ்டி, ஏகாதசி, பத்ரை - துதியை, ஸப்தமி, துவாதசி, திரிபாத நட்சத்திரம், கார்த்திகை, உத்தரம், உத்தராடம், புனர்பூசம், விசாகம், பூரட்டாதி) 26ஆம் நாளுக்கு மேல் 31 ஆம் நாள் வரையில் அந்தியேஷ்டி செய்யலாம்.

சுடலை, ஆற்றங்கரை, குளக்கரை, சமுத்திரக்கரை, வீடு (கிணற்றடி) ஆகிய இடங்கள் அந்தியேஷ்டி செய்வதற்கு உகந்த இடங்களாகும். ஒன்பது முழம் முதல் குறைந்த பட்சம் ஐந்து முழ நீள அகலங் கொண்ட மண்டபம் அமைத்தல் வேண்டும். இம்மண்டபத்திற்கு பதினாறு அல்லது பன்னிரண்டு அல்லது நாலுகால்கள் அமைய வேண்டும். மேலே வெள்ளை கட்டி விதானம், தோரணம், பூமாலைகளால் அலங்கரித்து நான்கு திசைகளிலும் வாயில் அமைத்து தெற்கில் பிரதான வாயில் அமைத்து சாணத்தினால் நிலத்தை மெழுகி மண்டபத்தை ஒன்பது பதமாக்கவும்.

நடுப்பதத்தில் ஓம்குண்டமும், வடமேற்கில் சிவகும்பமும் வடகிழக்கில் வர்த்தனி (பாகபதாஸ்திர) கும்பமும் தென்மேற்கின் பஞ்சகௌவிய மேடையும் தென்கிழக்கில் சிதாவஸ்து தானம் (பிரேத தீருமதி வெள்ளைத்தம்பி வெள்ளையம்மா நினைவு வெளியீடு)

தகன இடம்) ஆகியவற்றையும் சுற்று வேதிவையில் (மண்டபத்தின் சுற்றுப்புறத்தில்) தசாயுத கும்பங்களையும் அமைத்துக் கொள்ளவும்

சிதாவஸ்து தானத்தை வடக்குத் தெற்காக நீண்ட சதுரமாக்கி இருபத்தைந்து பதமாகப் பிரித்து நடுப்பதம் ஐந்திலும் மஞ்சள் மாவும், தென்மேற்கில் நாலுபதத்தில் வெள்ளை மாவும், தென்கிழக்கில் நாலுபதத்தில் சிவப்பு மாவும் வடகிழக்கில் நாலுபதத்தில் கறுப்பு மாவும், வடமேற்கில் நாலு பதத்தில் பச்சைமாவும், வடக்கில் உள்ள ஒரு பதத்தில் சிவப்பு மாவும், மேற்கில் உள்ள ஒரு பாதத்தில் வெள்ளை மாவும், தெற்கில் உள்ள ஒரு பதத்தில் கறுப்புமாவும், கிழக்கில் உள்ள ஒரு பதத்தில் மஞ்சள் மாவும் இட்டுக்கொள்ளவும்.

புத்தளிகை (பிரேதம் போலச் செய்யும் தருப்பை) முப்பத்தாறு தர்ப்பைகளால் முறுக்கி இடப்பக்கமாக முடிந்து ஐவைந்து தர்ப்பைகளால் கைகளும் பதின்மூன்று தர்ப்பைகளாகப் பிரித்து கால்களையும் ஆக்க வேண்டும்.

ஆசாரியார் நீராடிச் சந்தியாவந்தனம் முடித்து தெற்கு வாயிலால் மண்டபத்துட் புகுந்து சிவகும்ப வேதிகைக்குத் தெற்கே வடக்கு நோக்கி இருந்து கர்த்தாவிற்குத் திருநீறு கொடுத்து சங்கற்பம் செய்து கொண்டு சளீகரணம், பூதசுத்தி, மந்திரசுத்தி, அந்தர்யாகம், சிவகஸ்தம் செய்து சிவோகம் பாவனை முடித்து ஞானகட்க தாரணம் செய்தல் வேண்டும். பஞ்சகௌவிய பூசை முடித்து , பாயமண்டபத்தையும், கர்த்தாவையும் புத்தளிகையையும் பஞ்சகௌவியத்தால் (புரொட்சித்தல்) தெளித்தல் வேண்டும். சூர்ணேற்சவம் செய்து சுண்ணப்பொடி சாத்திப் புத்தளிகைக்கு அபிடேகம் செய்ய வேண்டும். பதினெட்டு சமஸ்காரங்களையும் மனத்தினாலே செய்து நெற்பொரி முதலியவற்றை மண்டபத்தில் தூவி மிகுதியை ஈசானத்தில் பாசுபதாஸ்திர வர்த்தளி ஆசனத்தில் இடவும்.

சிதாஸ்து பூஜை

நடுப்பதம் ஐந்திலும் பிருதுவி தத்துவத்தையும் பிரம்மாவையும் தென்மேற்கு மூலையில் நான்கு பதத்திலும் அப்பு தத்துவத்தையும் விஷ்ணுவையும், தென்கிழக்கு மூலையில் நான்கு பதத்திலும் தேயு தத்துவத்தையும் உருத்திரனையும், வடமேற்கு மூலையில் நான்கு பதத்திலும் வாயு தத்துவத்தையும் மகேஸ்வரனையும், வடகிழக்கு மூலையில்.

ஆகாச தத்துவத்தையும் சதாசிவனையும், வடக்கில் உள்ள

இந்துக்களின் சடங்குகள்

ஒரு பதத்தில் குபேரனையும் மேற்கில் உள்ள ஒரு பதத்தில் வருணனையும், தெற்கில் உள்ள ஒரு பதத்தில் யமனையும், கிழக்கில் உள்ள ஒரு பதத்தில் இந்திரனையும் பூசித்து பழம், தாம்பூலம் நிவேதித்து நீராஞ்சனம் செய்தல் வேண்டும்.

வர்த்தனி பூஜை செய்து பாசுபதாஸ்திர பூஜை செய்து ஞானவாளை ஒப்புக் கொடுத்து யாகத்தைக் காத்து ரட்சிக்கும்படி வேண்டிய பின் தசாயுத பூஜை செய்யவேண்டும். வட கிழக்குத் திசை முதல் கிழக்குத்திசை வரையுள்ள எட்டுக் கும்பத்திலும் சூலம், கதை, துவசம், பாசம், கட்கம், தண்டு, சக்தி, வச்சிரம் ஆகியவற்றையும் வடகிழக்கில் தெற்கில் உள்ள கும்பத்தில் பத்மத்தையும் தென்மேற்கில் வடக்கே உள்ள கும்பத்தில் சக்கரத்தையும் பூசித்து தசாயுத தேவர்களிடம் யாகம் முடியும்வரை பாதுகாக்க வேண்டும் என சிவாஞ்சையைத் தெரிவித்தல் வேண்டும். பின்னர் சிவகும்ப பூஜை, சிவாக்கினி காரியம், பிராயச்சித்த செபம், நாடிசந்தானம், மிருதக தீட்சை செய்து சிதாவாஸ்து தானத்தில் பூசித்த ஐவகை மாவையும் இட்டு அதன்மேல் புத்தளிகையை வைத்து வாய்க்கரிசியிட்டு, கொள்ளி வைத்துக் குடம் உடைத்து தகனம் செய்தபின்னர் காடாற்றி புத்தளிகைச் சாம்பலை ஒரு பாத்திரத்தில் எடுத்துக் கொள்ளவும்.

நக்னதானம்

இறந்தவருக்கு ஏற்படக்கூடிய பசி, தாகம், குளிர்(ஆடை இல்லாத குறை) போன்றவற்றை நீக்கும் பொருட்டுச் செய்யப்படும் தானம் நக்னதானம் ஆகும். குடும்பத்தவராய் உள்ள ஆசாரியாருக்கு அரிசி வஸ்திரம் முதலியனவற்றைத் தானமாகக் கொடுக்க வேண்டும். உயர்தீட்சை உடையோருக்கு பிரேத தகனம் செய்த உடன் இத்தானம் கொடுக்கப்படும்.

துர்மரணப் பிராயச்சித்தம்

இயற்கையாக உயிர் பிரியாது தன் உயிரைத்தானே மாய்த்துக்கொள்ளல் அல்லது வேறு ஏதுக்களால் உயிர் பிரிதல் துர்மரணம் எனப்படும். நீரில், நெருப்பில் பாய்தலால், நஞ்சு உண்டலால், பாம்பு கடித்தலால், ஆயுதங்களால், விலங்குகளால் ஏற்படும் இறப்பு துர்மரணமாகும்.

இது புத்திபூர்வம், அபுத்திபூர்வம் என இருவகைப்படும். தீருமதி வெள்ளைத்தம்பி வெள்ளையம்மா நினைவு வெளியீடு

புத்திபூர்வம் தானேதான் உயிரைப் போக்கிக் கொள்வது.. அபுத்திபூர்வம் எதிர்பாராத விதமாக உயிர்பிரிதல். அபுத்திபூர்வ தூர்மரணத்தில் சாதாரண மரணம் போலவே கிரியையும் ஆசௌசமும் கொள்ளப்படும். இதில் தேகம் பின்னப்படிருந்தால் ஆசௌச முடிவில் பிரதித்தேகத்தில் (புத்தளிகையில்) புளாந்தகனம் அந்தியேட்டி செய்ய வேண்டும். புத்திபூர்வ தூர்மரணத்தில் சாதாரண அக்கினியில் தகனம் செய்து ஒருவருடம் அல்லது ஆறு மாதம் அல்லது மூன்று மாத முடிவில் இறந்த திதியில் தர்ப்பையால் செய்யப்பட்ட பிரதித்தேகத்தில் அந்தியேட்டி செய்து கொள்க. தூர்மரணமடைந்தோர் பைசாச ரூபத்தில் அலைவர். ஆதலால் பைசாச புவனத்துக்கு அதிபதியாகிய வைரவருக்குச் சாந்தி செய்த பின்பே அந்தியேட்டி செய்யப்படும்.

பாஷாணத்தாபனம்

இறந்தவருடைய ஆன்மாவைக் கல்லிலே பூசித்தல் பாஷாண பூஜை எனப்படும். (பாஷாணம் - கல்) இதில் செய்யப்படும் கிரியைகள் ஆன்மாவின் பசி, தாகம் நீங்கும் பொருட்டும், பிரேத வடிவம் நீங்கும் பொருட்டும், ஆன்மாவின் உணவு விருப்பங்களைப் பூர்த்தி செய்யும் பொருட்டுமேயாகும்.

இக்கிரியை வீட்டில் மண்டபம் அமைத்து விரிவாகச் செய்யலாம். பிரேதத்தில் அந்தியேட்டி செய்பவர்கள் வீட்டிலே பாஷாணத்தாபனம் செய்து விரிவாக பூஜை நிகழ்த்துவர். இக்காலத்தில் தர்ப்பை சுடுதல் நிறைவெய்தியதும் அந்தியேட்டி மடத்திலேயே இக்கிரியை நிகழ்கிறது.

மண்டபத்தில் வேதிகை அமைத்து வேதிகையில் வடக்குமுகமாக ஒரு கும்பம் வைத்து அதில் இறந்தவர் தீட்சைக்கு ஏற்றது போல உருத்திரர், ஈசுவரர், சதாசிவர் என்பவரில் ஏற்றவரைப் பூசித்தல் வேண்டும். ஒரு பாத்திரதிலே கல்லினைக் கூர்ச்சங்கட்டி வடக்கு முகமாக வைத்து அதில் இறந்தவருடைய ஆன்மா வை ஆவாகனம் பண்ணி எண்ணெய் அரிசிமா முதலான அபிடேகத்திரவியங்களால் அபிடேகம் செய்து வஸ்திரம் சாத்தி பூஜை தர்ப்பணம் செய்தல் வேண்டும். தர்ப்பணம் வாசோதகம், திலோதகம், குசோதகம் என மூன்று வகையுண்டு. கோடிச் சீலையோடு சேர்த்துத் தர்ப்பணம் செய்வது வாசோதகம். எள்ளுடன் சேர்த்து செய்வது திலோதகம், தர்ப்பையுடன் சேர்த்து செய்வது குசோதகம். தர்ப்பணம் முதல்நாள் மூன்றாம், இரண்டாம் நாள் நான்காம் என்ற வகையில் இந்துக்களின் சடங்குகள்

ஆசௌச முடிவுநாள் வரை செய்தல் வேண்டும். முப்பது நாள் ஆசௌசிகள் 525 தர்ப்பணம் செய்தல் வேண்டும். நாளுக்கு ஒன்றாக ஆசௌசக் கணக்கில் பிண்டம் இடல் வேண்டும்.

நவசிராத்தம், ஏகோத்தரவிருத்தி தர்ப்பணம் சங்கிதா சிராத்தானம் என்பன முறைப்படி செய்தல் வேண்டும். மூன்றுக்கும் தட்சணை கொடுக்க வேண்டும்.

நவசிராத்தம்

இது முதல் நாட் தொடங்கி ஒற்றித்த நாளில் செய்யப்படுவது. ஒழுக்கமுள்ள அந்தணர் ஒருவரை அழைத்து இறந்தவருடைய ஆன்மா நற்கதியடைய வேண்டித் தானம் கொடுத்து அவரிடம் தான பல தீர்த்தத்தை வாங்கிப் பாஷாணத்தின் மீது விடுவதன் மூலம் இறந்த ஆன்மாவிற்கு பிரேதத்தன்மை நீங்கி நற்கதி கிடைக்கும்.

சங்கிதா சிராத்தம்

பதினொரு மந்திரங்களில் நேத்திரம் ஒழிந்த பத்து மந்திரங்களை பத்து சீலமுள்ள அந்தணர்களில் ஆவாகித்து அவர்களுக்கு செய்யும் தானமாகும். இதனால் தீட்சையின் பின் ஏற்பட்ட ஆசார அனுட்டானக் குறைகள்நீங்கும். உருத்திரபலி இட்டு அதன்பின் பிரபூத பலி எனப்படும். பேருணவு படைத்து தீபாராதனை தோத்திரம் செய்தல் வேண்டும். இறந்தவர் மேல் பாடப்பட்ட சரமகவி (கல்வெட்டு) பாடி சுற்றத்தவர் பூவும் நீரும் இட்டு அஞ்சலி செலுத்தல் வேண்டும்.

கல்லிலே பூசித்த ஆன்மாவைக் கும்பமூர்த்தியிடத்தும் கும்பமூர்த்தியை அதற்குரிய இடத்திலும் ஒடுக்கி கும்பம், கல், பிண்டம், சாம்பல் முதலியவற்றை வாத்திய ஒலியுடன் சமுத்திரம் முதலான நீர்நிலைகளில் விடுக.

நீர்நிலையிலே மார்பளவு தண்ணீரில் வடக்கு முகமாக நின்று பிண்டத்தை முதலிலும் கும்பத்தை அடுத்தும் பாஷாணத்தை பின்னருமாக விடவேண்டும். நீராடிவிட்டு வீட்டிற்கு வரவேண்டும்.

வீட்டு வாசலில் வேப்பிலையைத் தின்று துப்பி ஆசமனம் செய்து அக்கினி, தண்ணீர், கோடியம், வெண்கடுகு இவைகளைத் தொட்டு உலக்கையைக் கடந்து கால்கை கழுவி வீட்டினுட் செல்லவும். ஊர்களில் பசுவிற்குப் புல் கொடுப்பர்.

இதுவரை கூறிய கிரியைகள் சைவக்குருக்கள் செய்வதும்

திருமதி வெள்ளைத்தம்பி வெள்ளையம்மா நினைவு வெளியீடு

மேற்பட்ட வீட்டுக்கிரியைகளைப் பிராமணக் குருக்கள்மாரும் செய்வதும் நடைமுறையில் உண்டு.

துடக்குக் கழிவு

எமக்கு ஆசௌசம் முப்பது இரவுகள் முப்பத்தோராம் நாட்காலையில்தான் துடக்குக் கழிவு நிகழ வேண்டும். சைவ போசனமுடையவர்கள் மாமிசம் உண்பவருடன் கலப்பின்றி இருந்தால் பதினாறாம் நாளில் ஆசௌசம் நீங்கும்.

அந்தியேட்டி செய்பவர்கள் வீட்டை விட்டுப் புறப்பட்டுச் சென்ற பின்னர் வீட்டைக் கழுவிச் சுத்தம் செய்து அனைவரும் நீராடி பிராமணக் குருக்களைக் கொண்டு புண்ணியாகவானம் செய்து ஆசௌசம் நீக்கலாம். இதன் பின்னர் தான் பாஷாண (கல்லடி) ப்படையலுக்கு உணவு தயாரித்தல் வேண்டும். ஆசௌசம் நீங்கிய மறுநாளில் ஏனைய கிரியைகள் செய்யலாம்.

வீட்டுக்கிரியை

வீட்டு முற்றத்தில் மெழுகி பூரணகும்பம் (நிறைகுடம்) வைத்து. தீபம் ஏற்றி பிள்ளையார் பிடித்து வைத்து. வாயிலில் மாவிலை கட்டவும். வீட்டுக்கிரியைகளில் முதலில் சங்கல்பம் செய்து விக்கினேஸ்வர பூஜை, தீபதேவி பூஜை, பஞ்சகௌவிய பூஜை, வருண கும்ப பூஜை என்பன நிறைவேறிய பின் கர்த்தாவிடம் பஞ்சசௌவியம் பருகக் கொடுக்கப்படும்.

அனுஞ்சை

ஒரு வாழை இலையில் மூன்று தர்ப்பை, பவித்திரம், எள்ளு, தாம்பூலம், உபவீதம், காசு என்பனவற்றை கர்த்தா தலையில் வைத்து இடப்புமாக மூன்று முறை சுற்றி இன்ன வருடம், அயனம் . ருது, மாதம், பட்சம், நட்சத்திரம், திதி, வாரம் கூடிய சுபதினத்திலே இன்னாருக்கு சிரார்த்தம் செய்கிறேன். அதற்கு அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டும் என்று குருவினிடம் வேண்ட அவர் அதிகாரம் தந்தோம் என்று கட்டைத்தர்ப்பையைக் கர்த்தாவிடம் கொடுக்க அதைக் கர்த்தா இடுப்பில் செருகிக் கொள்வார். பின்னர் வலதுகை மோதிர விரலில் பவித்திரத்தையும் வலத்தோளில் உபவீதத்தையும் அணிந்து கொள்ளவும்.

இந்தக்களின் சடங்குகள்

சூரிய பூசை

சிவப்பு நிறப்பூவும் நீரும் கொண்டு மூன்று முறை ஆத்ம பிரதட்சணம் செய்து சூரிய மூர்த்தியை வணங்கிச் செய்யப்போகும் சிரார்த்தத்திற்குச் சாட்சியாக இருந்து அருள வேண்டுமென்ப பிரார்த்தித்து முற்றத்தில் வைக்கப்பட்ட கும்பத்தில் பூவையும் நீரையும் போட்டு வழிபடவும்.

தந்தைக்கு அல்லது தாய்க்கு இடபதானம் , ஏகோத்திட்டம், பஞ்சதச(பதினைந்து) மாசியம், சோதகும்ப சிரார்த்தம், சபீண்டிகரணம் என்பன செய்யப்போகிறேன் என்று சங்கற்பம் பண்ணிக் கொள்ளவும்.

இடபதானம்

இறந்தவருடைய தான தருமங்களின் பலனை தருமத்தின் வடிவாயுள்ள இடபத்தின் மூலமாக சிவபெருமானிடம் சேர்க்கும் பொருட்டு இடபதானம் செய்யப்படும். இடபம் (ஆண்மாடு) தானம் செய்ய வசதிப்படாத இடத்து ஒரு தாம்பாளத்தில் அரிசியைப் பரப்பி அதில் இடபத்தின் வடிவை எழுதி அதன்மேல் தேங்காய் வைத்து கர்த்தா அத்தாம்பாளத்தை நாலு திசையிலும் இழுத்து உரிய மந்திரங்களைக் கூறித் தட்சணையுடன் அதை ஓர் அந்தணருக்குத் தானமாகக் கொடுக்கவும்.

ஏகோத்திட்டம்

இது இறந்தவர் ஒருவரை மட்டும் குறித்துச் செய்யப்படும் தானமாகும். அந்தணர் ஒருவரை அழைத்து மேற்கு முகமாக ஆசனத்தில் இருத்தி அவருக்கு ஸ்நானத்திற்கு வேண்டிய நல்லெண்ணெய், அரப்பு, எலுமிச்சம்பழம் கொடுத்து நீராடிய தாகப்பாவனை செய்து வேட்டி, சால்வை, சந்தனம், பூ என்பனவற்றைச் சாத்தி. அரிசி, மரக்கறி என்பனவற்றைக் கொடுத்துப் பூசிக்கவும்.

தரையைச் சுத்தம் செய்து வாழையிலை போட்டு, ஒரு தருப்பையைத் தெற்கே நுனி இருக்கும் வண்ணம் வைத்து ஒரு பிண்டம் இடவும். பச்சை அரிசிமா, உழுந்துமா, எள், பால் தயிர், நெய், தேன், வாழைப்பழம் ஆகிய எட்டு பொருட்கள் சேர்த்து உருட்டிப் பிண்டம் செய்யப்படும். கர்த்தா தெற்கு முகமாக இடது முழந்தாளையும் இடது கையையும் ஊன்றியிருந்து கைமாறிப் பிண்டம் இடவும். சந்தனம்,

பூ, சாத்தி, வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், இளநீர் நைவேத்தியம் நிவேதித்து தர்ப்பணம் செய்து நமஸ்காரம் செய்து கொண்டு தமது சக்திக்கு ஏற்றவாறு தானம் கொடுக்கவும். இத்தானத்தினால் ஆன்மா உலக வாழ்வில் ஓரளவு திருப்பியடையும். இதில் இருபத்திநாலு தானங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அவையாவன:

பவித்திரம், பூனூல், கமண்டலம், உருத்திராக்கம், பாதுகை (மிதியடி), தண்டம், கௌபீனம், விபூதிப்பை, யோகப்பட்டம், குடை, குல்லாய், மேல்வஸ்திரம்(சால்வை) வஸ்திரம், பொன், மோதிரம், இரத்தினம், நெய், வெண்ணெய், பசு, பூமி, போசனத்திற்கு வேண்டிய பொருட்கள், சர்வதானியங்கள், சர்வ அலங்காரப் பொருட்கள், தாசீ, தாசர்கள் என்பனவாம்.

ஏகோத்திட்டம் ஏற்ற குருவிற்கு தானம், தட்சணைகளைக் கொடுத்து வழி அனுப்பி மஞ்சள் நீர் தெளித்து, இடத்தைச் சுத்தம் செய்து கர்த்தா கைகால் கழுவி அல்லது நீராடி வந்து பஞ்சகௌபியம் பருகிக் கொள்ளவும்.

மாசியம்

இறந்த வருடத்தில் மாதந்தோறும் செய்யப்படும் சிரார்த்தமே மாசிகமாகும். இது மாதந்தோறும் இறந்த திதியில் செய்யப்படும். முதல் மாதத்திற்குரிய மாசிகம் ஏகோத்திட்டம் என்ற பெயரில் முதலில் செய்யப்பட்டது. இரண்டாம் மாதம் தொடக்கம் பதினொரு மாத மாசிகமும் ஊனமாசிகம், ஊனதிரிபட்டச மாசிகம், ஊனசாண் மாசிகமும், ஊன ஆப்திக மாசிகமும் ஆகப் பதினைந்து மாசிகம் செய்தல் வேண்டும்.

1. ஊனமாசிகம் - இறந்தநாள் முதல் இருபதிதேழு நாளின்மேல் மூன்று நாட்களுட் செய்யப்படுவது.
2. ஊனதிரிபட்டச மாசிகம் - அவ்வண்ணம் நாற்பதாம் நாள் முதல் நாற் பத்தைந்தாம் நாட்களுக்கிடையில் செய்யப்படுவது.
3. ஊனசாண் மாசிகம் - மேற்கூறப்பட்டபடி நூற்று எழுபதாம் நாள் முதல் நூற்றெண்பதாம் நாட்களுக்கிடையில் செய்யப்படுவது.
4. ஊனஆப்திக மாசிகம் - அவ்வாறே முந்நூற்றைம்பதாம் நாள் முதல் முந்நூற்றறுபத்தைந்தாம் நாட்களுக்கிடையில் செய்யப்படுவது.

மாதந்தோறும் செய்யும் பதினொரு மாசிகங்களும் இறந்த இந்துக்களின் சடங்குகள்

திதியில் செய்யப்படும். ஊன மாசிகங்கள் நான்கும் தோஷங்கள் இல்லாத நாளில் செய்யவேண்டும். வெள்ளிக்கிழமையிலும் நந்தை, சதுர்த்தசி, அமாவாசை என்னும் திதிகளிலும் கார்த்திகை, ஆயிலியம், பூரம், கேட்டை, மூலம், பூரட்டாதி என்னும் நட்சத்திரங்களிலும் திரிபுஷ்கரயோகம், துவிபுஷ்கரயோகம் என்பவற்றிலும் ஊனமாசிகம் செய்தல் ஆகாது.

(துதியை, சப்தமி, துவாதசி என்னும் திதிகளும் கார்த்திகை, உத்தரம், உத்தராடம் புனர்பூசம் விசாகம், பூரட்டாதி என்னும் நட்சத்திரங்களும் ஞாயிறு, செவ்வாய், சனி என்னும் வாரங்களருமாகிய மூன்றும் கூடுவது திரிபுஷ்கரயோகம். இரண்டு கூடுவது துவிபுஷ்கரயோகம்)

பதினைந்து மாசிகங்களும் செய்ததன் மேல் வருடமுடிவில் தான் சபீண்டிகரணம் செய்தல் வேண்டும். ஆயினும் கர்த்தாவின் அசௌகரியங்களை உத்தேசித்து ஆசௌச முடிவில் பதினைந்து மாசிகங்களையும் செய்து முடிப்பர். இப்படிச் செய்தாலும் பின்னரும் உரிய காலத்தில் மாசிகங்களைச் செய்வது சிற்றந்ததாகும்.

சோதகும்ப சிராத்தம்

இது நீர்நிரம்பிய பாத்திர (உதகம் -நீர்) தானமாகும். இறந்த ஆன்மாவின் தாகம் தீரும் பொருட்டு இறந்த நாள் முதல் வருடம் முந்நாற்றி அறுபத்தைந்து நாளிலும் இத்தானம் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு செய்ய வசதி ஏற்படாதால் இப்போது சபிண்டிகரணத்தின் முன் சோதகும்பதானம் நடைபெறும்.

சபிண்டிகரணம்

பண்டங்களை ஒன்று சேர்த்தல் சபிண்டிகரணம் ஆகும். அதிலே பிதிர் வர்க்கத்திற்கு மூன்று பிண்டமும் மாத்ரு வர்க்கத்திற்கு மூன்று பிண்டமும் நிமித்த (இறந்தவருக்கு) ருக்கு ஒரு பிண்டமும் இடப்படும். நிமித்த பிண்டத்தைப் பிதிர் பிண்டத்துடன் சேர்ப்பதால் இறந்த உயிர் பிரேதத்தன்மை நீங்கிப் பிதிர்த்தன்மையும் சிவலோகப் பேறும் அடையும். சபிண்டிகரணத்தின் மேற் செய்யும் சிரார்த்தங்களில் நிமித்த பிண்டம் இன்றி பிதிர்ப்பிண்டம் மூன்று இட்டுச் செய்ய வேண்டும்.

சபிண்டிகரணம் பார்வண விதானம், ஏகோத்திட்ட விதானம் என இருவகைப்படும். பார்வண விதானம் பிதிர்தேவர் மூவரைக் திருமதி வெள்ளைத்தம்பீ வெள்ளையம்மா நினைவு வெளியீடு

குறித்துச் செய்யப்படுவது. ஏகோத்திட்ட விதானம் குறித்த பிதிர், தேவர் ஒருவரைக் குறித்துச் செய்யப்படுவது.

தந்தை, தாயின் சகோதரன், அவன் மனைவி, பேரன், பேத்தி ஆகியோருக்குச் செய்யும் சபிண்டி பார்வண விதனமாய் அமையும். மனைவி, கணவன், சகோதரன், மகன் மகள், மாமி, ஆகியோருக்குச் செய்யும் சபிண்டி ஏகோத்திட்டவிதானமாய் அமையும். தந்தை தாயாருக்குச் சபிண்டி செய்யும் போது பேரன், பேத்தி உயிருடன் இருந்தால் ஏகோத்திட்ட விதானமாகச் செய்ய வேண்டும்.

வீட்டுக்கிரியையைப் பொதுவாகச் சபிண்டிகரணம் என்று சொல்லும் வழக்கு இப்போது உண்டு. ஏகோத்திட்டம், பதினைந்து மாசிகம், சோதகும்ப சிரார்த்தம் என்பனவற்றைச் செய்த பின்பே சபிண்டிகரணம் செய்ய வேண்டும். இது ஒரு வருட முடிவில் செய்யத்தக்கது. எனினும் இடையில் ஏற்படும் வசதியினங்களைக் கருதி ஆசௌசம் நீங்கிய மறுதினத்தில் செய்யலாம். இதிலே நாலு பகுதிகளுண்டு.

1. சிவனடியார் பொருட்டு இருவர் - நந்திதேவர், மகாகாளர்
(விசுவதேவர்)
2. பிதிர்த்தேவர் பொருட்டு மூவர் - கந்தர், சண்டர், கணாதீசர்
3. அதிதி அப்பியாகதர் இருவர் - முன் அறியப்படாதவர் அப்போது
அங்கு வந்தவர்
4. நிமித்தர் - இறந்தவர் பொருட்டு ஒருவர்.

இவ்வாறு எண்மர் அமர்த்தப்படுவர். எண்மர் கிடைக்காத போது ஒவ்வொரு பகுதிக்கு ஒருவராக நால்வரையேனும், விசுவதேவருக்கு ஒருவர் பிதிர்தேவருக்கு ஒருவராக இருவரையேனும் அமர்த்தலாம். ஒருவரே அமையும் போது புயங்களில் விசுவதேவரையும், தோளுச்சியில் பிதிர்தேவர்களையும் பூசிக்கலாம்.

இவர்களைச் சகல உபசாரங்களும் செய்து வீட்டினுள் அழைத்து வந்து தர்ப்பை ஆசனத்தில் விசுவதேவர் அதிதி அப்பியாகதரைக் கிழக்கு முகமாகவும் அமர்த்துக. அவர்கள் முன் பாத்திரங்களை வைத்து தேவ பாத்திரத்தில் நெல்லும் பிதிர் பாத்திரத்தில் எள்ளும் இட்டு பூசிக்கவும், பூணூலை வலமாக இட்டு விசுவதேவரையும் இடமாக இட்டுப் பிதிர்தேவரையும் பூசிக்க வேண்டும். நிமித்தையும்

இந்துக்களின் சடங்குகள்

பின் அதிதி அப்பியாகதரையும் பூசித்து வஸ்திரம், அரிசி, காய்கறிதானம், தட்சணை கொடுக்கவும். அவர்கள் முன்னிலையில் சாணத்தால் மெழுகி வாழையிலையில் தெற்கு நுனியாகத் தர்ப்பைகளை வைத்து எள்ளுச் சிதறிக் கர்த்தா, தெற்கு நோக்கி இடது முழந்தாள் இடது கையை ஊன்றியிருந்து வடக்கிலிருந்து தெற்காக முதல் வரிசையில் பிதிர்வர்க்கத்திற்கு மூன்று பிண்டமும் இரண்டாவது வரிசையில் மாதுரு வர்க்கத்திற்கு மூன்று பிண்டமும், கிழக்கில் மூன்றாவது வரிசையில் நடுவில் இறந்தவர் (நிமித்தர்) குறித்து ஒரு பிண்டமும் இடுக. நிமித்த பிண்டம் சற்று நீண்டதாய் நுனி வளைந்து மற்றப் பிண்டங்களைத் தீண்டுவதாய் அமையும்.

பிண்டத்திற்கு மஞ்சள், சந்தனம், பூவும்சாத்தவும் . இறந்தவர் ஆணாகில் வேட்டியும், பெண்ணாகில் சேலையும் பிண்டத்திற்குச் சாத்துக. பிண்டத்திற்கு மேற்கே அன்னம், கறிவகை, தயிர், பாயாசம், பலகாரம், பழவகை, வெற்றிலை, பாக்கு என்பவற்றைப் படைக்கவும். இளநீரை , வெட்டித் திறந்து வைக்கவும். பின்னர் தூபதீபம் காட்டி வழிபாடு செய்யவும். கர்த்தாவும் உறவினரும் பூவும் நீருமிட்டு வழிபட்டபின் திருமுறை பாடி சரமகவி பாடித் தர்ப்பணம் செய்யவும். நிமித்த பிண்டத்தில் சாத்திய பூவை எடுத்துப் பிதிர்ப்பிண்டத்தில் சேர்க்கவும். இதனால் இறந்தவர் பிதிர்களுடன் சேர்ந்தார் எனக்கொள்ளப்படும். பின்னர் சகல பிதிர் தேவர்களையும் உத்வாசனம் செய்து பிண்டங்களை பசவிற்குக் கொடுக்கவும் அல்லது சமுத்திரத்தில் விடவும். சோறு கறி, பலகாரம் 3 அல்லது 5, பழங்கள் வெட்டி 3 அல்லது 5, இளநீர் சர்க்கரைப்பொங்கல் , வாழைப்பழம், தயிர்.

வடக்குத் தெற்காக மூன்று பாத்திரமும் கிழக்கில் ஒரு பாத்திரமும் வைத்து அவற்றுள் அபக்கியம் (நீர், சந்தனம், பால் எள்ளு, தர்ப்பை நுனி , பூ) இட்டு மூன்று பாத்திரத்துள்ளும் பிதிர்த்தேவரையும் தனிப்பாத்திரத்தில் நிமித்தரையும் பூசித்து நிமித்தருக்குரிய பாத்திரத்தில் உள்ள அர்க்கிய சலத்தை பிதிர் தேவருக்குரிய மூன்று பாத்திரத்தில் உள்ள சலத்துடன் சேர்க்கும் நிகழ்வு அர்க்கிய சமயோசனம் எனப்படும்.

பின்னர் குருவிற்கு தட்சணை கொடுத்து, ஆசீர்வாதம் பெற்றபின் குரு கர்த்தாவிற்கு மஞ்சளால் திலகமிட்டு அதன்மேல் அட்சதையை வைத்து விடுவார். குருவை வீட்டு வாசல் வரை சென்று வழியனுப்பி உறவினர் நண்பருடன் உணவு உண்ணவும்.

திருமதி வெள்ளைத்தம்பி வெள்ளையம்மா நினைவு வெளியீடு

ஆந்திகம் (ஆட்டைத்தீவசம்)

ஓர் ஆண்டு முடிவிலே செய்யப்படும் சிராத்தமாதலால் இது ஆட்டைத்தீவசம் எனப்படும். இறந்த திதியில் செய்யும் இந்தச் சிரார்த்தத்துடன் இறந்தவரைக் குறித்துச் செய்யும் அபரக்கிரியைகள் நிறைவுறும். முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டியது இறந்த திதி, பட்சம்.

வசூட சிரார்த்தம்

சிரார்த்த மென்பது சிரத்தையுடன் செய்யப்படுவது எனப் பெருள் கொள்ளப்படும். வருடந்தோறும் இறந்த திதியில் தந்தை தாயரைக் குறித்துச் செய்யப்படுவது சிரார்த்தமாகும். மகன் தந்தைக்குச் செய்யும் சிரார்த்தத்தில் தந்தை, பேரன், பூட்டன் ஆகிய மூவருக்கு மூன்று பிண்டமும் தமது வம்சத்தில் உள்ள பிதிர்கள் எல்லோருக்குமாக ஒரு பிண்டமும் இடல் வேண்டும். தாயாருக்கு சிரார்த்தம் செய்யும் போது தாய், தகப்பனின் தாய், பேரனுடைய தாய் ஆகிய மூவருக்கு மூன்று பிண்டமும் தமது வம்சத்தவருக்கு ஒரு பிண்டமும் இடல் வேண்டும்.

சிரார்த்தம் அன்ன சிரார்த்தம், ஆமசிரார்த்தம், இரணிய சிரார்த்தம், தருப்பண ரூப சிரார்த்தம் என நாலு வகைப்படும். சிரார்த்தம் செய்ய மறந்தாலே அல்லது திதி செய்யலாம் அல்லது புரட்டாதி மாதத்தில் வரும் மாளயபட்சத்தில் செய்யலாம். சிரார்த்தம் செய்ய முடியாவிடில் ஆலயம் சென்று மோட்ச அர்ச்சனை செய்து வழிபடலாம். படையலுக்கு சர்க்கரைச்சாதம், பழங்கள், சோறுகறி, காய்ச்சிய பால் பலகாரம் வைக்க வேண்டும்.

அன்ன சிரார்த்தம்

தம் மரபிலோ அன்றி தம்மில் உயர்ந்த மரபிலோ உள்ள தீட்சை பெற்றவரை அழைத்து நிமித்த தானத்திலிருத்தி குறித்த தானத்திற்கு உரியவராகப் பூசித்து அமுது படைத்து, உண்பித்துச் செய்யும் சிரார்த்தமாகும். இதில் அன்னம், எள், பானீயம் (நீர்) தயிர், பால், தேன், நெய், வாழைப்பழம் ஆகிய பொருட்கள் சேர்த்து பிண்டமிடல் வேண்டும்.

ஆமசிரார்த்தம்

உணவிற்குப் பதிலாக அரிசி, காய்கறி வகைகளைப் படைத்துச்

செய்யும் சிரார்த்தமாகும். இதில் அரிசிமா, உழுந்துமா, எள்ளு, பால் தயிர், நெய், தேன், வாழைப்பழம் ஆகிய பொருட்கள் சேர்த்து உருட்டிப் பிண்டமிடல் வேண்டும். இவ்வெட்டுப் பொருட்களும் அட்டாங்கமெனப்படும்.

இரணிய சிரார்த்தம்

அன்னசிரார்த்தம், ஆமசிரார்த்தம் செய்ய வசதியில்லாத போதும் தகுதியானவர் கிடைக்காத போதும் பணத்தை வைத்துச் செய்யப்படுவது இரணிய சிரார்த்தமாகும்.

தருப்பணரூப சிரார்த்தம்

இது அமாவாசையில் செய்யப்படுவதாகும்.

அன்னசிரார்த்தத்தில் அன்னபிண்டமும், ஆமசிரார்த்தத்தில் ஆம்பிண்டமும் இடல் வேண்டும். அன்னசிரார்த்தத்தில் ஆம்பிண்டமும் ஆமசிரார்த்தத்தில் அன்னபிண்டமும் இடுதல் குற்றமாகும்.

அன்னசிரார்த்தம் அபராணத்தில் செய்தல் வேண்டும். ஆமசிரார்த்தம் சங்கவகாலத்தில் செய்து போசனம் அபராணத்திலும் செய்தல் வேண்டும்.

பிராதக்காலம்	- சூரியஉதயம் முதல் ஆறுநாழிகை வரை
சங்கவ காலம்	- அதன்மேல் பன்னிரண்டு நாழிகை வரை.
மத்தியானம்	- அதன்மேல் பதினெட்டு நாழிகை வரை
அபராணம்	- அதன் மேல் இருபத்தினாலு நாழிகை வரை.
சாயன்னம்	- அதன்மேல் முப்பது நாழிகை வரை.
சூரிய உதயம் காலை	ஆறுமணியாயின்
பிராதக்காலம்	- காலை 6.00 - 8.24வரை
சங்கவ காலம்	- அதன்மேல் - 10.48 வரை.
மத்தியானம்	- அதன்மேல் பகல் 1.12 வரை
அபராணம்	- அதன் மேல் மாலை 3.36 வரை.
சாயன்னம்	- அதன்மேல் மாலை 6.00 வரை.

சிவபெருமான் - அபிஷேகத்தாலும், விஷ்ணு - அலங்காரத்தாலும், பிதிர்கள்- தர்ப்பணத்தாலும் மகிழ்வர்.

சிரார்த்த வகைகள்

நித்திய சிரார்த்தம்

- நாள்தோறும் பிதிரரைக் குறித்துச் செய்யப்படும் தர்ப்பணம்.

நெயித்திய சிரார்த்தம்

- தந்தை, தாயார் இறந்த மாதம் திதியில் வருடம் தோறும் விதிப்படி செய்வது.

காமிய சிரார்த்தம்

- அமாவாசை, சூரியகிரகணம், சந்திர கிரகணம், விதிபாதயோகம், உத்தராயணம், சித்திரை விஷு மாதப்பிறப்பு, வைகாசி வளர்பிறைத் திருதியை, கார்த்திகை வளர்பிறை நவமி, புரட்டாதி தேய்பிறைத் திரயோதசி, மாசி அமாவாசை ஆகிய தினங்களில் புண்ணிய தீர்த்தங்களில் நீராடி பிதிர்த்தர்ப்பணம் செய்து அதிதிகள் சுற்றத்தாரோடு போசனம் செய்வது, இது தீர்த்த சிரார்த்த மெனப்படும்.

விருத்தி சிரார்த்தம்

- இது நாந்தி சிரார்த்தம் என்றும் கூறப்படும். சீமந்தம், சாதக கர்மம், நாமகரணம், அன்னப்பிராசனம், விரமம், விவாகம் கிருகாகம்பம், கிருகப்பிரவேசம் போன்ற சுப கருமங்களில் பிதிர் தேவர் களைக் குறித்துச் செய்யும் சிரார்த்தம் விருத்தி சிரார்த்தமாகும். பிதிர்களின் ஆசீர்வாதம் பெறும் பொருட்டுச் செய்யும் இச்சிரார்த்தம் மங்கள சிரார்த்தம் எனவும் கூறுவர்.

காயா சிரார்த்தம்

- காயாவில் செய்து பிண்டமிட்டு பிதிர்களைத் திருப்திப்படுத்துவதால் ஏழு கோத்திரத்தில் உள்ள நூற்றியொரு குலமும் விருத்தியாகும். (பிதாவின் குலம் இருபத்து நான்கு, மாதாவின் குலம் இருபது, மனைவி குலம் பதினாறு சகோதரி குலம் பன்னிரண்டு, மகன் குலம் பதினொன்று, பிதாவின் சகோதரி குலம் பத்து, மாதாவின் சகோதரி குலம் எட்டு ஆகக் குலம் நூற்றொன்று)

காசி, காஞ்சி, மாயை, மதுரை, அவந்தி, அயோத்தி, துவாரகை ஆகிய முத்தித்தலம் ஏழிலும் ஏனைய புண்ணியத்தலங்களிலும் சிரார்த்தம் செய்வது மிகுந்த புண்ணியமாகும்.

ஆசௌசகாலத்தில் சிரார்த்தம்வரீன்

சனன, மரண ஆசௌசத்தில் சிரார்த்த தினம் வந்தால் ஆசௌசம் நீங்கும் நாளில் சிரார்த்தம் செய்தல் வேண்டும். விதவை தான் வீட்டுக்கு விலகத்தாய் இருக்கும் போது தன் கணவனுடைய சிரார்த்தம் வந்தால் ஐந்தாம் நாள் சிரார்த்தம் செய்யக்கடவள் . சிரார்த்தத்திற்குப் பாகம் பண்ணத் தொடங்கிய பின் ஆசௌசம் வந்தால் அது கார்த்தாவைப் பற்றாது.

சிரார்த்தத்திற்கு ஆகுந்தீரவியங்கள்

நெல்லரிசி, கோதுமை, யவம்(நெல்). சிறுபயறு, உழுந்து, எள்ளு, சர்க்கரை, வெல்லம், தேன், நல்லெண்ணெய், பசுப்பால், பசுத்தயிர், பசுநெய், சிகைக்காய், மிளகு, சீரகம், மஞ்சள், கடுகு, உப்பு, புளி, வாழையிலை, வழைத்தண்டு, வாழைக்காய், வாழைப்பழம், மாங்காய், மாம்பழம், பலாக்காய், பலாப்பழம், தேங்காய், இளநீர், பாகற்காய், முள்ளிக்காய், எலுமிச்சம்பழம், சிறுகிழங்கு, பெருவள்ளிக்கிழங்கு, இஞ்சிக்கிழங்கு, கீரை, முல்லையிலை, சேப்பங்கிழங்கு, கருவேப்பிலை, வெற்றிலை, பாக்கு, ஏலம், சுக்கு, கிராம்பு, சாதிக்காய், சாதிபத்திரி. (மிளகாய், கத்தரிக்காய் பூசணிக்காய், பயிற்றங்காய் கொடுக்கலாமென சில நூல்கள் கூறுகின்றன.

சிரார்த்தத்திற்கு ஆகாத தீரவியங்கள்

கடலை, துவரை, வெண்கடுகு, பெரும்பயற்றங்காய், பீர்க்கங்காய், அத்திக்காய், முருங்கைக்காய், பூசணிக்காய், கத்தரிக்காய், சுரைக்காய், வாழைப்பூ, முள்ளங்கி, வெங்காயம், வெள்ளைப்பூடு, எருமைப்பால், ஏருமைத்தயிர், எருமைநெய், ஆட்டுப்பால், ஆட்டுத்தயிர், ஆட்டு நெய்.

சிரார்த்தத்திற்கு ஆகும் பத்திர புஷ்பம்

வில்வம், துளசி, அறுகு, சம்பகப்பூ, தாமரைப்பூ, புன்னைப்பூ, முல்லைப்பூ, நந்தியாவட்டைப்பூ, மருக்கொழுந்து, வெட்டிவோர், எட்டிப்பூ.

தீருமதி வெள்ளைத்தம்ரி வெள்ளையம்மா நினைவு வெளியீடு

ஆகாத புஷ்பம்

மகிழும்பூ, தாமழும்பூ, அலரிப்பூ, சிறுசண்பகப்பூ.

கர்த்தாவும் சிரார்த்தத்தின் பொருட்டு வரிக்கப்பட்டுவரும் சிரார்த்த தினத்திலும் முதற்தினத்திலும் மறுதினத்திலும் சவரம் செய்து கொள்ளுதல், மீண்டும் புசித்தல், வழி நடத்தல், பாரஞ்சுமத்தல், கோபம், பொய், காமம், இவைகளைத் தவிர்த்து விரத நியமமுடையவராய் இருத்தல் வேண்டும். விரத நியமம் தப்பிப் புணர்ச்சி முதலியவற்றைச் செய்தவர் நரகத்தில் விழுந்து வருந்துவர். கர்த்தா இம்முன்று தினத்திலும் எண்ணெய் தேய்த்து கொள்ளலும் பரான்னம் புசித்தலும், வெற்றிலை பாக்கு உண்ணலும், மருந்து உண்ணலும் ஆகாவாம்.

சிரார்த்த தினத்தில் வீட்டிலே தயிர் கடைதலும், நெற்குத்தலும், பிச்சை போடலும், எண்ணெய், நெல் முதலிய பொருட்களைக் கொடுத்தல் வாங்குதலும் ஆகாவாம்.

சிரார்த்த தினத்திலே திருக்கோவிலிலே கடவுளுக்குத் தன்னால் இயன்ற மட்டும் அபிஷேகம், பூஜை, திருவிளக்கேற்றுதல் முதலியன. செய்தல் வேண்டும். பசவிற்குப் புல்லுப்போடல் வேண்டும்.

சிரார்த்தம் நடக்கும் போது வேதத்தையும், சிரார்த்தம் வாங்குவோருக்குக் கேட்கும்படி படிப்பித்தல் வேண்டும். இது பிதிர்களுக்கு மிகப் பிரியமாகும்.

சிரார்த்தத்திற்குப் பொருள் இல்லாதவன் காய், கனி, கிழங்கு, எள் இவைகளையேனும் சற்பிராமணருக்குக் கொடுத்து நமஸ்காரம் செய்து திலதர்ப்பணம் பண்ணிக்(திலம் - என்று) கொண்டு தான் திருப்தியாகப் போசனம் பண்ணல் வேண்டும்.

மாளயம்

மாளயம் என்பது பிதிர் கருமமாகும். இது மஹாளயம் என்றும் பெயர் பெறும். இது ஒரு பொது சிரார்த்த (திவசம்) மாகும்.

புரட்டாதி மாத அபரபக்கப் பிரதமை முதல் அமாவாசை வரையுள்ள காலம் மாளயபட்சமாகும். பிதிர்களைத் திருப்பிப்படுத்தவும் அவர்கள் நற்கதி அடையவும் பிதிர்க்கருமங்கள் செய்ய வேண்டும். இல்லறத்தானுக்கு உரிய கருமங்களிற் பிதிர்க்கடனும் ஒன்று. வேள்விகளில் பிதிர்யக்ஞமும் (பிதிர்வேள்வி) ஒன்று.

‘தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க நாளைன்றாங்
கைப்புலத்தா றொம்ப றலை’

என்பது திருக்குறள். பிதிர்களின் உறைவிடம் தென்திசை ஆதலால் தென்புலத்தார் என்று பெயர் பெறுவர்.

சூரியன் தெற்கு நோக்கிச் சஞ்சரிக்கும் தெட்சணாயன காலத்தின் நடுப்பகுதி புரட்டாதி மாதமாகும். இக்காலம் சூரியன் பூமிக்கு நேரே நிற்கும் காலம். சந்திரனும் (அபரபக்கத்தில்) தென்பாகத்திற் பொருந்தி இருக்கிறது. இக்காலம் பிதிர் கருமங்களுக்கு ஏற்றதாகக் கொள்ளப்படும்.

ஒருவர் இறந்த தினத்தில் அவருக்குச் சிரார்த்தம் (திவசம்) செய்தல் வேண்டும். இறந்த தினம் தெரியாவிட்டால் அந்த மாதத்தில் அமாவாசையன்று செய்தல் வேண்டும். அல்லது மாளையபட்சத்திற் செய்து கொள்ளலாம். தெரிந்தோ, தெரியாமலோ சிரார்த்தத்தைச் செய்யாது விட்டவர்கள் மாளையபட்சத்திற் பிதிர்க்கருமம் செய்தல் வேண்டும்.

இந்தப்பட்டம் முழுவதும் பிதிர்க்கருமம் செய்தால் வருடம் முழுவதும் செய்தபலன் கிடைக்கும். பிரதமையில் தன சம்பத்தும், துவிதியையில் பிரஜாலாபமும், திருதியையில் வளர்ச்சி லாபமும், சதுர்த்தசியில் சத்துரநாசமும், பஞ்சமியில் சம்கத்தும், சஷ்டியில் புகழும் சப்தமியில் கணாதிபத்தியமும், அட்டமியில் சிறந்த புத்தியும், நவமியில் ஸ்திரீ சம்பத்தும், தசமியில் இஷ்டசித்தியும் ஏகாதசியில் வேதசித்தியும், துவாதசியில் பிரஜாவிருத்தியும், திரயோதசியில் பசவிருத்தியும், சதுர்த்தசியில் புஷ்டியும், அமாவாசையில் தீர்க்க ஆயுளும் கிடைக்கும். யந்திரங்களால் இறப்போருக்குச் சதுர்த்தசியிற் பிதிர் கருமம் செய்வது சிறந்தது.

இப்பட்சத்தில் வரும் பரணி, அட்டமி கஜ்ச்சாயை எனப்படும் கஜ்ச்சாயை எனப்படுவது புரட்டாதி மாதத்தில் எந்த வாரத்திலாவது மகநட்சத்திரமும் திரயோதசித் திதியும் கூடி வருவது. இது ஒரு புண்ணிய காலமாகும். இக்காலத்திற் செய்யும் கருமத்திற்கும் பலன் அதிகம்.

பிதிர்கருமங்கள் ஆற்றச் சிறந்த தலங்களாக அயோத்தி, மதுரை, மாயாபுரி, காசி, காஞ்சி, அவந்தி, துவாரகை என்பன அமைந்துள்ளன. காயாவிற் செய்யப்படும் சிரார்த்தம் காயா சிரார்த்தத்தை யொக்கும்.

நாம் அனுப்பும் தபால், காசுக்கட்டளை போன்றவற்றைத் தபாற்கந்தோரில் இருப்பவர்கள் உரியவர்களிடம் கொண்டு சென்று திருமதி வெள்ளைத்தம்பி வெள்ளையம்மா நினைவு வெளியீடு

கொடுப்பர். இதுபோலப் பிதிர்கருமத்தில் செய்யப்படும் தர்ப்பணம், தானம் முதலியவற்றின் பலன்களை உரியவர்கள் இருப்பிடம் அறிந்து அவர்களிடம் சேர்ப்பிப்பர். பிதிர்த் தேவதைகள், ஸ்கந்தர், சண்டர், கணதீத்தர் என்போர் பிதிர்த்தேவதைகளாவர். சமய விசேட, நிர்வாண தீட்சிதருக்கு சாந்தர், சதாசிவர், ஈசர் என்போர் பிதிர் தேவதைகளாகும். பிதாவின் உயிர் ஸ்கந்த பந்தத்தில் ஸ்கந்த சொருபமாகவும், பாட்டனுடைய உயிர் சண்டபதத்தில் சண்ட சொருபமாகவும் முப்பாட்டனுடைய உயிர் காணாதீதபதத்தில் காணாதீதசொருபமாகவும் இருக்கும்.

இக்காலத்தில் விரதமிருந்து பிதிர் தர்ப்பணம், தான, தருமம், சாதுக்கள், அடியவர், ஏழைகள் ஆகியோருக்கு அமுதளித்தல் போன்றன செய்தல் வேண்டும்.

அபரக்கிரியை யாவும் இடப்புறமாகவும் பாதத்திலிருந்து சிரகவரை பரியந்தமாகச் செய்ய வேண்டும். கர்த்தா, தெற்கு நோக்கியே கிரியைகள் இறந்தவர்களுக்கு காட்டும் தூபம், தீபம் செய்ய வேண்டும். யாவும் இடப்புறமாகச் செய்ய வேண்டும். தலைவாழையிலையின் நுனி தெற்கே பார்க்க வேண்டும்.

மரணவீட்டில் அபரக் கிரியைகளைச் செய்வதற்கு
வேண்டிய பொருட்களின் விபரம்

இந்நாளில் கிரியை செய்யும் போது சைவக்குருக்களே
இவற்றைக் கொண்டு வருவார்.

நெல்லு

பச்சை அரிசி

பயறு

உழுந்து

எள்ளு

தேங்காய்

தேங்காயெண்ணெய்

வீழ்நீர்

சந்தனம்

குங்குமம்

அபிஷேகக் கூட்டு

மஞ்சள் மா

அரிசி மா

அபிஷேகத்திரவியம்

பண்ணீர்

நெய்

தேன்

நல்லெண்ணெய்

அரப்பு

லவந்தர்

அத்தர்

ஊதுபத்தி

சாம்பிராணி

தசாங்கம்

நெற்பொரி

நவதானியம்
 கழிநூல் பந்து
 பஞ்சவர்ண நூல்
 விளைவு சூடம்
 சமித்துக்கட்டு
 பட்டுத்துண்டு
 குருக்கள் வேட்டி, சால்வை
 கும்பவேட்டி 1
 முட்டி 2
 சட்டி 2
 செம்பு 13
 குடம் 1
 குத்துவிளக்கு
 உரல், உலக்கை
 அறுகம்புல்லு
 மாவிலை, வாழையிலை
 கோசலம், கோமயம்
 பால், இளநீர்
 மான்தோல்
 தட்டம்
 வேட்டி, சால்வை (கிரியை செய்வோருக்கு)
 வாழைப்பழம்
 எலுமிச்சம்பழம்
 பழவகைகள்
 பாக்கு, வெற்றிலை
 (இறந்தவருக்கு)
 வேட்டி, சால்வை
 அல்லது சேலை, சட்டை
 கத்தி
 தோரணம், கயிறு
 தீப்பெட்டி

611 வெள்ளைத்துணி (கோடி)

இப்பொருட்களை கிரியை செய்யும் குருக்களும் கொண்டு வருவார்.
 அவரிடம் ஆலோசித்துச் செய்யவும்.

வருட சிரார்த்தத்திற்குத் தேவைப்படும் பொருட்கள்

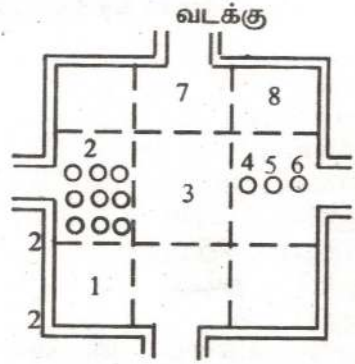
மாவிலை
 அறுகம்புல்
 பூக்கள்
 வாழைப்பழம்
 எலுமிச்சம் பழம்
 சர்க்கரை சிறியது
 இஞ்சி 1 துண்டு
 கறுப்பு எள்
 நல்லெண்ணெய் 1 போத்தல்
 தலைவாழையிலை 5
 நெய்
 தேன்
 கற்பூரம்
 ஊதுவத்தி
 இளநீர்
 பால்
 தயிர்
 தேங்காய் 3
 பச்சை அரிசிமா
 சிறிது உளுத்தம்மா, மஞ்சள் தூள்
 ஐயருக்கு வேட்டி சால்வை
 ,தானத்திற்கு அரிசி, மரக்கறி, உப்பு, புளி, பருப்பு, மிளகாய்த்தூள்
 அரப்பு
 சாம்பிராணி
 விழுதி
 சந்தணம்
 குங்குமம்
 நூல்பந்து

வாசலில் நிறைகுடம் குத்து விளக்கு வைக்க வேண்டும். தர்ப்பணம்
 செய்யுமிடத்தில் படம் வைத்து மாலை அணிவித்து ஒரு விளக்கு
 ஏற்றி வைக்கவும். கும்பம் வைக்க ஒரு செம்பு, பச்சை அரிசி,
 கும்பமாலை, பிண்டத்திற்கு ஒரு மாலை.

மரண வாசலின் முன்புறத்தில் இடதுபக்கமாக இரும்
கூர்ணோற்சவ கோலப் படம்

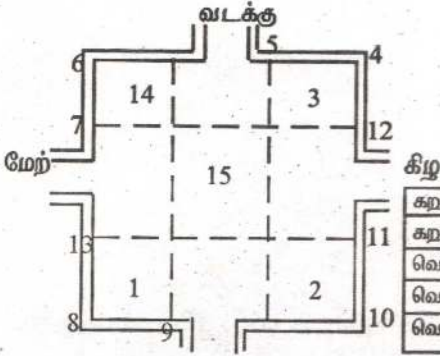
01. பஞ்சகொளவிய பூசை
02. ஸ்நபன (ஒன்பது) கும்பம்
03. அக்கினி காரிய சமகுண்டம்.
04. உருத்திர கும்பம்
05. உரல், உலக்கை
06. பேரிகை
07. உருத்திர கும்பம் (கொள்ளிக் குடம்)

மேற்கு

தெற்கு

அந்தியேட்டி மண்டபம்

கிழ

கற்பு	கற்பு	சிவப்பு	பச்சை	பச்சை
கற்பு	கற்பு	மஞ்	பச்	பச்
வெள்	மஞ்	மஞ்	மஞ்	மஞ்
வெள்	வெள்	மஞ்	சிவப்பு	சிவ
வெள்	வெள்	கற்பு	சிவ	சிவ

01. பஞ்சகொளவியம்
02. சிதாஸ்தானம்
03. வர்த்தினி கும்பம்
04. திரிசூலம்
05. கதை
06. துவசம்
07. பாசம்
08. கூடகம்
09. தண்டு
10. சக்தி
11. வச்சிரம்
12. பத்மம்
13. சக்கரம்
14. சிவகும்பம்
15. அக்கினி குண்டம்

ஆசௌச விளக்கம்

“சம்ஸ்கார பராமரிசம் உண்மை யானம்
அதன் இன்மை கூறப்பட லானும்” - (பிரமகூத்திரம் 101)

“புறந்தாய்மை நீரான் அமையும் : அகந்தாய்மை
வாய்மையால் காணப்படும்” - (குறள் 298)

முனிமொழி என ஓளவையார் பாரட்டிய பிரமகூத்திரம் சம்ஸ்காரங்கள் மூலமே ஒருவன் ஞானம் பெறத்தக்க பக்குவம் பெறுவான் என்பதை வலியுறுத்துகிறது. தரும சாத்திரங்களிலே நாற்பது சம்ஸ்காரங்கள் பேசப்படுகின்றன. சைவ ஆகமங்கள் அவற்றுள் பதினாறே வலியுறுத்தும் (சம்ஸ்காரம் = தூய்மைப்படுத்தும் கிரியை)

அவை ஏன் ? ஆன்மீக வாழ்வுக்கு உயிர்நாடியான அவை இன்றைய லௌகிகப் போக்கு வேண்டியவைதாமா? இவ்வித ஐயவினாக்கள் சைவ மக்களிடையே எழுகின்றன. இளைஞர்கள் “நாங்கள் இவற்றைப் பரவாய் செய்வதில்லை: அம்மா குளியாமல் வீட்டுக்குள் விடார்” என்கிறார்கள். முக்கியமாக மரண வீட்டுக்குச் சென்று வருவோர் தூய்மை செய்யப்படுவது அவசியம் என்று பழமை பேணுவோர் கருதுகிறார்கள். ‘இது விஞ்ஞான அடிப்படையில் தோன்றியது’ என்று -விளக்கம் அளித்துத் திருப்பியடைகிறார்கள். சுகாதார பரமான தூய்மைக்கும், கிரியா பரமான தூய்மைக்கும் வேறுபாடு உண்டு என்பதை அவர்கள் உணர்வதில்லை. இருவேறு திசையில் போகும் நாகரிகங்களின் மோதலில் சிக்கித் தவிப்பவர்களின் சந்தேகங்களைப் போக்கி ‘துவந்துவங்கள் தூய்மை செய்வதே இத்தொகுப்பின் நோக்கம்.

சைவசமயிகளிடையே கோவிலுக்குப் போதல், விவாகம் போன்ற

நற்கருமங்களின் போது,, 'எனக்கு ஆகுசம்' என்ற பேச்சு இடம்பெறும். அதை எதிர்த்தும், விஞ்ஞான விளக்கம் கொடுத்து ஆதரித்தும் பேசுவோர் அதிகம். ஆசௌகம் என்ற சொல் திரிந்து பேச்சு வழக்கில் ஆகுசம் என்று ஆயிற்று.

'சுகி' என்றால் சத்தம் செளசம் சுத்தம் உடையது. அசுகி, அழுக்கு: ஆசௌசம் (கிரியாபரமான) சுத்தம் இன்மை. ஆன்ம ஈடேற்றத்தின் பொருட்டுக் கிரியைகளைச் செய்கிறவனுக்கு, அவைகளைச் செய்ய அதிகாரம் இல்லாமற் செய்யும் ஓர் அசுத்தி ஆசௌசம் எனப்படும். தீட்டு, தொடக்கு என்ற சொற்களும் மக்கள் பேச்சில் வரும் தொடக்கை நீக்கி பின்னரே நற்காரியங்கள் செய்யலாம். இல்லாவிட்டால் , உள்ளீதியான ஓர் அருவருப்பு உள்ளே இருந்து கொண்டே இருக்கும். மனம் ஆன்மீக நற்கருமத்தில் படியாது.

அசுத்தியை (அழுக்கை)ப்போக்க 1)காலம் 2)ஸ்நானம் (நீராடல்) 3)இரண்டும்ஆக மூன்று வழிகள் இருக்கின்றன.

1) ஊரில் ஒரு இறப்பு நிகழ்கிறது. அழுகை, மேள ஒலி, ஒலிபெருக்கி மூலம் மரணம் பற்றி ஊரார் அறிகின்றனர் .கோவிற்பூசை நிறுத்தப்படும். நற்காரியங்கள் நடைபெறா. ஊர்த்தொடக்கு பிரேதம் ஊருக்குள் இருக்கும் காலம்வரை அவ்வூர் மக்களைப் பீடிக்கும். பிரேதம் ஊரிலிருந்து அகற்றப்பட்டதும் தொடக்கு நீங்கிவிடும்.

2) இறப்பு நிகழ்ந்த வீட்டுக்குச் சென்று, மரணச்சடங்குகளில் பங்கு பற்றிய அயலவர், உறவினரின் ஆசௌசம் ஸ்நானத்தால் நீங்கும். இரத்த உரித்துக்காரர்(ஆண்வழி) ஆகிய தொடக்குக்காப்போர் உறவு பற்றி, மனத்தில் துக்கம் நிலைத்திருக்கும். இறந்தோரை நினைத்து இடையில் அழுகை வரலாம். துன்பம் தோய்ந்த உள்ளத்துடன் ஆன்மீக முயற்சிகளில் ஈடுபட முடியாது. ஆதலால் ஒரு குறித்த கால எல்லை வைத்து அதன் முடிவில் நீராடி, ஆசௌசத்தை நீக்கலாம். இங்கு காலம், ஸ்நானம் ஆகிய இரண்டும் வேண்டியதாகிறது.

அசௌசம் பத்துவகையாக ஏற்படலாம்: 1) பிறப்பு, 2) இறப்பு, 3) சுடுதல், 4) பிரேதத்துக்குப் பின்னே செல்லல், 5) காவதல், 6) அழுதல், 7) ஆசௌசிகளிடம் சாப்பிடுதல், 8) கலத்தல், 9) குறித்த கால எல்லையில் தலைமயிரை அகற்றாமை, 10) இறந்தவருடைய உரிமைக்காரர் (மகன் அல்லது கொள்ளி வைத்தவர்), இறந்தவரது இந்துக்களின் சடங்குகள்

பிரேதத்தன்மையை நீக்கிவிடும் கிரியை ஆகிய சபிண்டிகரணம் செய்யாமை. (மயிர் முழுவதை நீக்கி விடும் கிரியை ஆகிய சபிண்டிகரணம் செய்யாமை. (மயிர் முழுவதையும் களைதல் ஆசௌச நீக்கத்தின் பொருட்டு இன்றும் பல கிராமங்களில் வழக்கம்)

பிறப்பு

ஒரு வீட்டில் குழந்தை பிறத்தல் தொடர்பாக உண்டாகும் தொடக்கு நான்கு வகையானது:

- 1) கருப்பச்சிதைவு நான்கு மாதத்துக்குள் நிகழ்தல்:
- 2) 5ஆம் 6ஆம் மாதங்களில் நிகழ்தல்:
- 3) 7ஆம் 8ஆம் 9ஆம் மாதங்களில் நிகழ்தல்
- 4) பத்தாம் மாதத் தொடக்கத்தில். உதாரணம் 6ஆம் மாதத்தில் கருச்சிதைதல் 6நாள் தொடக்கு. அதன் பிறகு நிகழ்ந்தால் "இயற்கையாகக் குழந்தை பிறக்கும் போது தொடக்குக் காக்கும் நாள் அளவு" பிள்ளைப் பேற்றில் பெண் பிறந்தால் 40 நாளும்" ஆண் பிறந்தால் 30 நாளும் பிதா மாதா இருவருக்கும் தொடக்கு. முதல் ஆறு மாதத்துள் சிசு அழிதலில் தந்தை முழுகத் தொடக்குப்போம். தொடக்குக்காக்கும் உறவினர் (ஞாதிசுள்) 5ஆம் மாத நிகழ்விலிருந்து முழுகி ஆசௌசத்தைப் போக்கலாம். பூரணகருச்சிதைவிலும் பிறந்தவுடன் இறந்தாலும், தந்தை 10 நாள் தொடக்குக் காக்க வேண்டும். 10 நாட்களுள் குழந்தை இறந்தால் மரணத்தொடக்குக் கொள்ளத் தேவையில்லை. இயற்கையான பிறப்பில் 30 நாள் தொடக்குக் காப்பது வழக்கம்.(தாய்க்கு 40 நாள் என்ற முறையில் குழந்தையைக் கோவிலுக்கு 40ம் நாள் கொண்டு போகும் வழக்கம் இருந்து வருகிறது).

சைவக்குரு (ஆசாரிய அபிஷேகம் பெற்றவர்) ஆசௌச நிகழ்வில் உடன் சுத்தியாகிரார். தீட்சை பெற்ற சைவசமயத்தவருள் நியமங்களில் வழுவாது சந்தியாவந்தனம் செய்வோர் 25 நாளும், ஒழுங்காகக் கோயில் தொண்டு செய்வோர் 20 நாளும் தொடக்குக்காக்க வேண்டும். பிரமசாரிக்குத் தொடக்கில்லை என்பது குருகுலத்தில் வசித்து ஞான நூல்களைக் கற்றலில் காலம் கழிப்பவர்க்கே பொருந்தும். உறவினருடன் வசிக்கும் பிரமசாரி அர்ச்சகர் இவ்விதியில் அடைக்கலம் புகமுடியாது. மூன்றாம் தீட்சையாகிய நிர்வாண தீட்சை பெற்றுச் சிவபூசை தவறாது செய்கிறவருக்கு மூன்று திருமதி வெள்ளைத்தம்பி வெள்ளையம்மா நினைவு வெளியீடு

நாள் தொடக்கு. கோவில்களில் ஓதுவார்களாகப் பணிபுரிவோர் 15 நாளும், ஆடல், பாடல், வாத்திய வழிபாடு செய்வோர் 14 நாளும் காக்க வேண்டும்.

இறப்பு

மரண ஆசௌசமே பிரதானமாகப் பேணப்படுவது நம் நாட்டு வழக்கம். அதனால் இப்பகுதி விரிவாக எழுதப்படுகின்றது. குழந்தை பிறந்து பெயர் இடுவதற்கு முன் ஒரு மாதத்தினுள் இறந்தால் உடன் சுத்தியாம். பல் முளைக்குமுன் (6 மாதத்துள்) ஆயின், ஒரு நாள் தொடக்கு. 11ம் ஆண்டுக்குப்பின் முழுத்தொடக்கு. பெண்மகவு விவாகம் செய்யுமுன் இறந்தால் பெற்றோருக்கு 3 நாள் தொடக்கு. விவாகம் நிச்சயித்த பெண் மணவிழாவுக்கு முன் இறந்தால் கணவனும் அவன் உறவினரும் 3 நாள் தொடக்குக் காப்பர். பிற ஆத்மா சாந்திக் கிரியைகளும் கணவன் வீட்டாரே செய்யவேண்டும். ஒரு மாதத்தின் பின் இறக்கும் சிசுவைச் சுடலாம் அன்றிப் புதைக்கலாம். 11 வயதுக்குப் பின் சுடுவதே நல்லது.

ஆண் மரணித்தால் ஆண்வழியில் ஏழுதலைமுறைவரை தொடக்குக் காக்கவேண்டும். குரு சீட தொடர்புபற்றி 3 நாள் காக்க. தாய்வழிப்பாட்டன், பாட்டி, மாமன், மாமி, மருமகன், மகள் வயிற்றுப் பேரன் ஆகியோருக்கு 3 அல்லது 6நாள் தொடக்கு.

தானம், வேள்வி, விவாகம் போன்ற நற்கருமங்களுக்கு இடையிலும், போர், உள்நாட்டுக் குழப்பம், மலைச்சரிவு, மரம் விழுதல், பூகம்பம் போன்ற பெரும் ஆபத்துக்களின் மத்தியில் வரும் தொடக்கு உடனே நீங்கும். ஒரு வரம் கேட்டு அநுட்டிக்கும் உபவாச விரதத்தின் இடையில் தொடக்கு ஏற்பட்டால், தானம் அர்ச்சனை இரண்டையும் நீக்கி விரதத்தை அநுட்டிக்கலாம். விவாகம் செய்யும் மாப்பிள்ளை, கன்னியைத் தானம் செய்பவர், கோயில் திருவிழாவோ பிரதிஷ்டையோ செய்யும் ஆசாரியர், செய்விப்பவர் (எஜமானர்) துணைப்பணிகள் செய்வோர் ஆகியவர்களுக்கு உடன் சுத்தியாம். சிரார்த்தம், யாத்திரை ஆகிய புண்ணிய கருமங்களைச் செய்யும்போது தொடக்குண்டானால் உடன் சுத்தியாம்.

வீரமரணம்

அரசசேவகர் போரில் இறந்தால் சுற்றத்தாருக்கு உடன்சுத்தி. இந்துக்களின் சடங்குகள்

அவ்விதம் இறந்தவர்களுக்கு அபரக்கிரியையும் உடன் செய்யலாம். (துர்மரணத்திற்போல, குறித்தகாலத்தின்பின் செய்யவேண்டும் என்ற விதியில்லை)

துர்மரணம்

இது இருவகை (1) புத்திபூர்வமானது (2) அபுத்திபூர்வமானது. முதல் வகையில் சாதாரண (மந்திரமின்றி) மரணக்கிரியை (சுடுதல்) செய்யலாம். பின்னர் உரியகாலத்தில் செய்யும்போது, மந்திரத்துடன் கிரியை செய்யலாம்.

இதில் சபிண்டருக்குத் தொடக்கு இல்லை. ஸ+பிண்டர் = தென்புலத்தாருக்கு பிண்டம் இடும் கடன் உள்ள உறவுமுறைக்குள் அடங்குவோர். தன்னையும் சேர்த்து ஏழுதலைமுறை(ஆண் வழியில்). பின்னர் ஆறுமாதம் அல்லது ஒருவருடம் கழித்துக் கிரியை செய்யும்போது ஒருநாள் காக்கவேண்டும். (முளைப்பிசகினால் தற்கொலை செய்தவருக்கு நீர்க்கடன் செய்து, தொடக்கு காக்கலாம் என்பர்) இரண்டாவது வகையான துர்மரணம் இடி, தீ, ஆற்றுப்பெருக்கு, விஷக்கடிபோன்ற திடீர் விபத்துக்களால் நிகழ்வது. இதில் கிரியையும் ஆசௌசமும் கொள்ளலாம்.

பொருள்கள் கத்தி

தொடக்கு உடையவர் உபயோகித்த பொருள்கள் குற்றம் உடையன. அவர் தொடக்கு முடியும்போது நீர் தெளித்தல், கழுவுதல் போன்றவற்றால் குற்றம் நீங்கும். தொடக்கு ஆரம்பிக்குமுன் சில நற்கருமங்களுக்கு எனக்குறித்து எடுத்துவைத்த பொருள்களுக்கு குற்றமில்லை. (தானம், பூசை முதலியவற்றுக்கு உபயோகிக்கலாம். பொன், தானியம், வெல்லம், உப்பு, பால், நெய் முதலியவற்றைத் தொடக்கு வீட்டில் இருந்து பெறலாம்.

கிராம ஆசௌசம்

ஓர் ஊரில் பிரேதம் இருக்கும்வரை சகலருக்கும் தொடக்கு இருப்பதால், கோவிற்பூசை முதலியன செய்யக்கூடாது. சிவபூசை, அநூட்டானம், உண்பனவு போன்றவையும் விலக்கப்பட்டுள்ளன. பிரேதம் கிராமத்தைவிட்டு அகற்றப்பட்டபின் பிராயச்சித்தம் செய்து

கர்மானுட்டானங்களைச் செய்யலாம். இது சிற்றூர்களுக்குப் பொருந்தும். பல வீதிகளுள்ள பெரிய ஊர் ஆனால், தூரத்தில் பிரேதம் இருந்தால், ஓர் எல்லைக்கு அப்பால் வசிப்பவர்களுக்குத் தொடக்கு இல்லை. எல்லை கணிக்கும்போது (பூசைக்குரிய) கைமணி அடிக்கும் ஓசைகேட்டும் தூரம் அல்லது 1முழம் ஆகிய (விற்) கோல் (நில அளவு) 11(சுமார் 55யார்) கொண்ட தூரம் ஆசௌச எல்லையாக எடுத்துக்கொள்ளலாம். அடுத்த வீதியில் பிரேதம் இருந்தாலும் இந்தக் கணிப்பின்படி வரும் இடைவெளிக்குள் தொடக்குக் காக்கலாம். அப்பால் இருந்தால் ஆசௌசம் இல்லை.

கோவிற் பிரதிஷ்டை முதலிய கிரியைகளுக்கு நடுவில் கிராமத்தில் ஒரு மரணம் நிகழ்ந்தால் இறந்த பிரேதத்தை மயானத்திற் சேர்த்தபின் தொடர்ந்து கிரியை செய்யலாம். பட்டணம், இராசதானி முதலிய பெருநகர்களில் தொடக்கு இல்லை. பிரேதத்தைத் தொட்டவர் தூக்கியவர், பின்னே சென்றவர்கள் தொடக்கு உடையவர்.

தொடக்கு நாட்கள் வைதிக முறையில் முதல் வளர்க்காதவர்களுக்கு இறந்த நாள்முதல் கணிக்கப்படவேண்டும். (சிவபூஜையோடு தீ வேட்கும் குருமாருக்குத் தகனம் செய்த நாள்முதல் கணிக்குக) இரவில் பிறப்பு இறப்பு நிகழ்ந்தால் அடுத்துச் சூரியன் உதிக்குமுன் உள்ள நாளே கொள்க. (மேலை நாட்டு முறையில், இரவு 12 மணிக்குப்பின் அடுத்த நாள் எனக் கொள்ளக்கூடாது.)

பிறப்புத் தொடக்குக்கு இடையில் இறப்பவரின், கணக்கின் பின்னரே தொடக்கு கழியும். இறப்புத் தொடக்குக்கு நடுவில் பிறப்பு வந்தால், மரணத் தொடக்குடன் அது நீங்கும். ஒரு மரணத் தொடக்கு முடியுமுன் மற்றொரு மரணம் வந்தால் பிந்திய தொடக்கு முடிவிலேதான் இரண்டு தொடக்கும் நீங்கும். முந்தியதற்குரிய கிரியைகளும் பிந்தியதன் முடிவிலேயே செய்யவேண்டும்.

சபிண்டருள் ஒரு தொடக்கு வந்த செய்தி தூர இடத்தில் நிகழ்ந்ததை ஒரு தொடக்குக் கழியும் நாளில் கேட்டால் மேலும் இரண்டு நாள் தொடக்குக் காக்க. அச்செய்தி - உதாரணமாக, அந்நிய தேசத்தில் இறப்பு நிகழ்ந்த செய்தி- மூன்று மாதத்துள் கிடைத்தால் மூன்று இராத்திரி தொடக்கு காக்க. ஒருவர் இறந்த செய்தி தொடக்கு எல்லைக்குள் கிடைத்தால் மீதி நாட்கள் மட்டும் கொள்க. உ+ம் அயல்நாட்டில் ஒருவர் இறந்த செய்தி சகோதரருக்கு

20ம்நாள் கிடைத்தால் மீதி 10 நாள் ஆசௌசம் காக்க. தொடக்கு எல்லை கழிந்து ஒரு வருடத்துள் பெற்றோரின் மரணத்தைக் கேள்விப்பட்டால் மகன் முழுத் தொடக்கும் காலமும் காக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு உரிய கிரியை அங்கு செய்யப்பட்டிருந்தால், 3நாள் காத்தால் போதும்.

தொடக்கு காலத்தில் சந்தியாவந்தனம் செய்யலாம். (மானஸீகமாயேனும் செய்க) ஞான நூல்களை ஓதுவதைச் சமய தீட்சை பெற்றோர் ஒரு நாள் விலக்கலாம். விசேட தீட்சை பெற்றோர் ஆசௌசத்திலும் சிவபூசை செய்யலாம். தாமரை இலையில் நீர் போல் அவர் மனத்தில் தொடக்குப்பற்றாது. பத்தி, வைராக்கியம், ஞானம் இல்லாதோர் அகப்பூசைசெய்க. அப்போது குரு அன்றேல் ஒத்ததீட்சையுடையவர் அவருடைய புறப்பூசையைச் செய்யவேண்டும். ஆனால், எத்தகுதி உடையவரும் பரார்த்த பூசை (பர+அர்த்தம் = பிறர் பொருட்டு கோவில் முதலியவற்றில்) செய்யக்கூடாது. ஆசௌசம் உடையவர் கோவில் வெளிவீதியில் நின்று வழிபடலாம். உயர்தீட்சை பெற்றோர் மண்டபத்துள் நிற்கலாம். தொடக்குக் காலத்தில் கோவிலுக்குப் பூ எடுத்துக் கொடுக்கக்கூடாது. உருத்திராட்சமாலை தரிக்கக்கூடாது.

பூப்பு

பெண்கள் முதற்பூப்பு, மதவிலக்குக் காலத்தில் மூன்று நாள் தொடக்கு கொள்க. 18 நாட்களுள் மீண்டும் அடையாளம் கண்டால் ஒரு நாள் தொடக்கு. 19 நாளில் ஆயின் 2நாளும், 20 நாள் ஆயின் 3 நாளும் கொள்க. ஆன்மீக வாழ்வில் நம்பிக்கையுள்ளோர் 3 நாளும் முழுகுதல் செய்யார். இக்காலத்தில் அகப்பூசை வழிபாடு செய்யலாம். அவர்களை அறிந்தோ அறியாமலோ தொடுவோர் முழுகி உரிய மந்திர ஜெபம் செய்து சுத்தி பெறுகின்றனர்.

மயிர் களைதல்

தொடக்கு நீக்கும் போது மயிர்களைதல் அவசியம் என முன்னர் கூறப்பட்டது. சில கிராமங்களில் சவக்கிரியை தொடங்குமுன் மழித்தல் வழக்கமாய் உள்ளது. தொடக்குக் கழியும் தினத்தில் கிரியைகளுக்கு முன் களைதலே சாத்திர சம்மதம். மத்தியானத்துக்குப் பின் மயிர் களைதல் விலக்கப்பட்டுள்ளது. தலைமுதல் மயிர் நீக்கப்படுவதால் முண்டிதம் எனப்படும் மகன் கடமை செய்யமுடியாமல், இன்னொருவர் தீக்கடன் முதலியன செய்தால் அவரும் அதனைச் செய்யலாம்.

திருமதி வெள்ளைத்தம்பி வெள்ளையம்மா நினைவு வெளியீடு

அதிதி பூசை பீதிர் பூசை

இது வேதத்தில் வெகு சிறப்பாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழர்களுக்கு இன்றியமையாத சிறந்த ஒரு தருமமாகக் கருதப்பட்டுள்ளது. அந்தத் தருமம் கால வெள்ளத்தில் மறைந்துவிட்டது. சூழ்நிலையும் மாறிவிட்டது. விருந்தோம்புதல் என்ற தர்மத்தைச் சிறப்பாகக் கருதிவந்த காலம் ஒன்று இருந்தது. இப்பொழுது அதனைச் செய்தல் எவ்வகையாலும் முடியாது. ஆகவே முன்னோர்கள் அதற்குச் சமமாக ஒரு வழிவகுத்துள்ளனர். சோறு சமைத்தவுடன் தினமும் காகத்திற்கும் வைக்கவேண்டும் என்ற நியதியை வகுத்துள்ளனர். இதுவே அதிதி பூசையாகும். பிதிர் பூசையுமாகும். திவசத்தன்று காகத்திற்குச் சோறு வைத்தலை இன்றும் காணலாம். மேலும் சனிப்பிரீதியை முன்னிட்டு சனிக்கிழமையில் சோறு போடும் வழக்கமுண்டு. தினமும் அவ்வாறு செய்துவந்தால் அதிதிபூசை, பிதிர்பூசை, சனிப்பிரீதி யாவும் அடங்கிவிடும். இதனை வாயஸ பலி என்று கூறுவார்கள். ஒருவர் இருவருக்கு தினம் உணவு கொடுக்க எல்லோருக்கும் சக்தி இராது. ஆகவே இதனை வைசுதேவம் என்று கூறுவார்கள். எல்லாத் தேவர்களையும் குறித்துப் பலியிட்டு அந்தப் பலியுணவைக் காகத்திற்குப் போடுதல் என்ற முறை நூறு வருடங்களுக்கு முன் பெரும்பான்மையாக நடந்துவந்துள்ளது. பஞ்சமும் பற்றாக்குறையும் ஏற்பட்டதும் அது குன்றியது. ஆகவே இந்தத் தர்மம் செய்யவேண்டியது முக்கியமாகும். கிராமப் பகுதியில் இதனை அனுட்டிக்க ஒருவாறு முடியலாம். நகரங்களில் வசிப்பவர்களுக்கு வசதிக்குறைவு ஏற்படக்கூடும். அவர்களும் சமைப்பதற்கு முன் ஒருபிடி அரிசியை ஒரு பாத்திரத்தில் எடுத்துப் போட்டு மாத முடிவில் அண்மையில் உள்ள ஆலயத்தில் கொடுத்துப் பகவானுக்கு நிவேதிக்க ஏற்பாடு செய்துவந்தால் அதிதி பூசைப்பலன் கிடைக்கும். முன் காட்டிய வழிதான் செய்யவேண்டும். காகங்கூட இல்லாத இடமாக இருந்தால் அவர்களுக்கும் இந்தத் தர்மபலன் கிடைப்பதற்குப் பிந்திய முறை சொல்லப்பட்டது.

இறப்பின் பின் வரும் பாவ புண்ணியங்கள்

அரிது அரிது இந்த மானிடப் பிறவி அரிது. பிறந்த அனைவருமே என்றாவது ஒரு நாள் இறப்பது நிச்சயம். பிறப்பதும் உண்மை! இறப்பதும் உண்மைதான். இதை உணரும் ஒருவன் நிச்சயமாக தனக்குரிய தருமங்களை செய்து அறநெறிப்படி வாழ்வானாகில் அந்த அறம் அவனை மறு உலகில் காப்பாற்றும்.

இங்கு அறங்கள் என சொல்லும் போது அவன் பிறந்த குலத்துக்கேற்ற கர்மங்களை முறைப்படி செய்ய வேண்டும். குலங்கள் நான்கு என சொல்லப்படுகிறது. பிரமம், தைத்திரிய, வைசிய, சூத்திரர் என்பவையே அவை. அவர்களில் பிராமணருக்கு ஓதல், ஓதுவித்தல், பேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல் என்ற ஆறு கர்மங்கள் உள்ளன. தைத்திரியருக்கு ஓதல், வேட்டல், , ஈதல், உலகோம்பல், படை பயிற்றல், பொருத்தல் என்று ஆறுவகைக் கருமங்கள் உள்ளன. வைசியருக்கு ஓதல், வேட்டல், பொருளீட்டல், ஈதல், பசுக்களைக் காத்தல் , ஏருழல் என ஆறு தர்மங்கள் உண்டு. சூத்திரருக்கு ஓதல், முன்னவர்க்கு பணியாற்றல், பொருளீட்டல், உழுதல், பசுக்காத்தல், வேட்டல் முதலிய ஆறு கர்ப்பங்கள் உண்டு . அவரவர் குலமரபுக்குரிய ஒழுக்கப்படி நடப்பதே அவரவர்க்கு பெரிய தவமாகும்.!

பிறவிகள் அனைத்திலும் மானிடப்பிறவி கிடைப்பது அரிதினும் அரிது. அந்த மனிதப் பிறவியே புண்ணியப் பிறவியாகும். பொருள்களைப் பார்ப்பதற்குரிய கண்களும், விஷயங்களைக் கேட்பதற்குரிய காதுகளும், இனிமையை உணர்வதற்கு நாக்கும், வாசனைகளை அறிவதற்குரிய நாசியும், காமவின் பந்துய்ப்பதற்குரிய மெய்யும் (உடம்பும்), நன்மை, தீமைகளை பகுத்து உணர்வதற்கு உணர்வும் இருப்பதால் மானிடப் பிறவியே சிறப்புடையது. இத்தகைய மானிடப் பிறவியை அடைந்து நல்வினைகளைச் செய்து நல் உலகை அடையாமல் தீய செயல்களை புரிந்து உயர்ந்த மானிடப் பிறவியை வீணாக்குபவர்கள் தான் உலகில் பலர் இருக்கிறார்கள். மண் ஆசை, பொன்னாசை , பொருள் ஆசை எனும் மூன்று ஆசைகளால் மயக்கமுற்று மனசாட்சிக்கு மாறுபாடான செயல்களை செய்பவன் இறந்த பிறகு அவன் ஈட்டிய பொருள் அவனோடு செல்லுமோ என்றால் அது கொஞ்சங்கூட செல்லாமல்

அவனை விட்டு, விட்டு அவன் வீட்டிலேயே தங்கி விடும். வீடுவரை உறவு, வீதிவரை மனைவி, காடுவரை பிள்ளை கடைசிவரையாரோ... என்ற கண்ணதாசனின் வரிக்கேற்ப ஒருவன் இறந்தபின் உறவினர்களை அவனது உடம்போடு மயானம்வரை சென்று உடனே தம் வீடு மீண்டுவிடுவார்கள். இறப்பதற்கு முன்பு அவனவன் செய்த பாவ புண்ணியங்களே மயானத்தையும் தாண்டி அவனவனுடன் செல்வனவாகும். இதனால் இறக்குமுன் அனைத்து தான தர்மங்களையும் செய்துவிடவேண்டும்.

தான தர்மம் செய்வதற்கு தகுந்த முறைகள் உள்ளன. ஒருவன் தானம் செய்யும்போது செய்யும் தானம் நல்லதாக இருத்தல் வேண்டும். தானம் வாங்குவோரும் நல்லவராக இருத்தல் வேண்டும். இவை அனைத்தும் சேரும்போது செய்யும் தானம் ஒரு கோடி பயனைத் தரும். கற்றுணர்ந்த சான்றோருக்குக் கொடுக்கப்படும் தானம் நாளுக்கு நாள் விருத்தியடையும். எந்த மனிதனும் தான் வாழுங் காலத்திலேயே தனக்கான தான தர்மங்களைச் செய்து கொள்வது நல்லது. அவ்வாறு தானஞ்செய்ய விரும்புவோனுக்குப் புத்திரன் இருந்தால் அவனிடம் தான் தனக்காகத் தானஞ் செய்ய விரும்புவதைச் சொல்லி அவனுடைய ஒப்புதலைப் பெற்ற பிறகே தானத்தைச் செய்தல் வேண்டும். தந்தை இறந்தபிறகு அவனுடைய புத்திரன் சிரார்த்தம் செய்வதைவிட தந்தை இறக்கும் சமயத்தில் அவன் தந்தையின் அருகிலேயே நெருங்கி இருந்து தான தர்மங்களைச் செய்வது உத்தமமாகும்.

தானங்களில் சிறந்தது அன்னதானமாகும். அன்னதானம் என்பது தியாகத்தின் அடிப்படையில் அமைந்தது. எந்த ஒரு கர்மாவும் அன்னதானம் இல்லாமல் நிறைவு அடைவதில்லை. அன்னதானத்திற்கு மேலானதொரு தானம் என்றும் இருந்ததில்லை. அன்னதானத்திற்கு யோக்கியன், அயோக்கியன், நல்லவன், கெட்டவன் என்ற வித்தியாசமில்லை. கால எல்லையும் இல்லை. அன்னம் மறைந்த முன்னோர்களின் ஆசியை பெறச் செய்கிறது. பித்ருக்களின் தோஷத்தைப் போக்குகின்றது. நமது வம்சம் வாழ பித்ருக்களின் ஆசி தேவை. மறைந்த முன்னோர்களுக்கு அன்னம் வழங்குவதே உயர்ந்த வழிபாடு. அவர்களை திருப்தி செய்ய அன்னதானம் சிறந்த மார்க்கம்.

அன்னதானத்தை அடுத்து திலகதானமும் கோதானமும் சிறப்பான தானங்களாகும். இவ்விரண்டு தானங்களும் மிகக் கொடிய இந்துக்களின் சடங்குகள்

பாவங்களை நசிக்கச் செய்கிறது. ஆகையால் இவற்றை வேதசாஸ்திரங்களை ஓதியுணர்ந்த உத்தம பிராமணருக்கே வழங்கவேண்டும். மங்கையருக்கும் தனக்கு வேண்டியவருக்கும் இவற்றை சாதாரணமாக கொடுக்கலாமே தவிர்ந்த தானமாகக் கொடுக்க முடியாது. கோதானம் செய்யும்போது ஒரு பசுவை ஒருவனுக்கு மட்டுமே தானம் கொடுக்கவேண்டும். ஒரு பசுவை பலருக்குத் தானங்கொடுக்கக் கூடாது. கோதானம் கொடுத்து அந்தத் தானத்தை வாங்கியவர் அதை விற்று அந்தத் தொகையை பங்கு போட்டுக் கொண்டாலும், பலர் கூடி ஒருவர் ஒரு மாதம் வைத்திருந்து மற்றொருவர் அடுத்தமாதம் வைத்திருந்து அனுபவித்துக் கொள்வது என்று விதித்துக் கொண்டாலும் தானம் கொடுத்தவன் தனது ஏழு தலையினரோடு நரகம் புகுவான். மனத்தூய்மை இல்லாமல் செய்யப்படும் நூறு கோதானங்களுக்கு எத்தனை பயன் உண்டோ அத்தனை பயனும் ஒரு பசுவை நல்லவருக்கு தானஞ் செய்யும் போது கிடைத்து விடும். ஒருவன். இறந்த பிறகு அவனைக் குறித்துச் செய்யப்படும் லட்சம் கோதானங்களுக்கு என்ன பயனோ அத்தனைப் பயனும் அவன் இறக்கும் காலத்தில் செய்யும் ஆயிரங்கோதானத்தாலேயே கிட்டி விடும். நூறு பசுக்களை தானம் செய்வதை விட ஒரு பசுவை துன்புறுத்தாமல் இருப்பது நல்லது. ஒருவன் ஒரு பசுவைக் கொன்று விட்டு நூறு பசுக்களைத் தானம் செய்தாலுங் கூட பசுவைக் கொன்ற பாவமே மேலானதாகும்.

ஒருவன் இறந்த பிற அன்னதானம் செய்தால் இறந்து செல்லும் ஜீவன் மார்க்கத்தில் வருந்தாமற் செல்வான். தீபதானம் செய்தால் இருள் வரியில் பிரகாசத்தோடு செல்வான். ஐப்பசி, கார்த்திகை, மாசி ஆகிய மூன்று மாதங்களிலாவது, சதுர்த்தசியிலாவது, பெளர்ணமியிலாவது ஒருவன் இறந்த தினத்திலாவது தீபதானம் செய்வது சிறப்பாகும். ஒருவன் இறந்த நாள் முதல் ஓராண்டு காலம் வரையிலும் தீபதானம் செய்தால் இறந்தவன் மேடு பள்ளம் இல்லாத நல்லதொரு வழயாக யமபுரியைச் சார்ந்து, அவனது குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் யமபுரியில் இருந்தால் அவர்களையும் நல்லுலகம் சேர்த்து தானும் நற்கதியை அடைவான். தீபதானத்திற்குள்ள மதிப்பு சிறிதல்ல. பிரமாலயத்திலும், தேவாலயத்திலும் வடக்கு முகமாகவாது கிழக்கு முகமாகவாவது தீபம் வைக்க வேண்டும். தீபதானம் செய்பவன் தனக்கு எதிர்முகமாக தீபத்தை சுடர்விட்டெரியச் செய்து கொடுக்க திருமதி வெள்ளைத்தம்பி வெள்ளையம்மா நினைவு வெளியீடு

வேண்டும். பூமிதானம் செய்தால் பூமியானது எத்தனை அடிகள் ஆழமாக இருக்கிறதோ அத்தனையாண்டுகள் அந்த ஜீவன் சுவர்க்கலோகத்தில் வசிப்பான். பூமியை தானம் கொடுத்து விட்டு, அதற்குப் பிறகு அவாவினால் அந்தத் தானம் கொடுத்த பூமியை அபகரிக்க முயன்றவரும், தானம் கொடுத்த பூமியின் பயனைத் தானம் பெற்றவன் அடையாமல் கொடுத்தவனும், தானம் கொடுத்த நிலத்தின் பேரில் ஒருவன் வழக்கிட்டால் தானம் வழங்கியவனுக்கு உதவி செய்தவனும் பிரளயகாலம் வரையில் நரகவாசம் செய்வார்கள்.

ஒருவன் இறந்ததும் குடை, மாரடி, தண்டம், வஸ்திரம், மோதிரம், உதக கும்பம், ஆசனப்பலகை, அன்னம், பூஜைத்திரவியம், பூணூல், தாடதச் செம்பு, அரிசி ஆகியவற்றை பிராமணருக்கு தானமாகக் கொடுக்க வேண்டும். குடைதானம் செய்தால் ஜீவன் யமபுரியை நோக்கிச் செல்லும்போது குளிர்ந்த நிழல் நிறைந்த மார்க்கமாகச் செய்வான். மாரடி தானம் செய்தால், குதிலைமேல் ஏறிச் செல்வான். அவன் செல்லும் வழியில் முள் முதியவற்றால் துன்பம் ஏதும் அடையாமல் செய்வான். ஆசனப்பலகையையும், செப்புத்தாலியையும் சுயம்பாகம் பொருளையும் தானஞ் செய்தால் இறந்த பிறகு ஆகாய மார்க்கமாகவே இனிதாகச் செல்வான். அரிசியும், எள்ளும், பதின்மூன்று கடகமும், மோதிரமும், குடையும், விசிறியும், பாதரஷையையும் அவசியமாகச் தானஞ்செய்ய வேண்டும். யானை, குதிரை இவற்றைத் தானஞ் செய்தால் விசேஷமான புண்ணியமாகும். உருமைக் கிடாவைத் தானஞ் செய்வது மிகவும் சிறப்பாகும். வெற்றிலை, பாக்கு, புஷ்பம் ஆகியவற்றைத் தானஞ் செய்தால் யமதூதர்கள் மகிழ்ச்சியடைந்து ஜீவனை வருந்தச் செய்ய மாட்டார்கள். ஆடைகளைத் தானஞ் செய்தால் யமதூதர்கள் ஜீவனின் முன்பு நல்ல உருவத்துடன் தொன்றுவார்கள். 'எள்' என்பது விஷ்ணுவின் வியர்வையிலிருந்து தோன்றியதாகையால் அந்தத் தானியம் மிகவும் பரிசுத்தமானது. அந்த எள் இரு வகைப்படும். கறுப்பு எள், வெள்ளை எள் என்ற இரு வகையில் எந்த நிறமுள்ள எள்ளையேனும் தானங்களோடு சேர்த்துக் கொடுத்தால் அதிகப் பயன் உண்டாகும். அதாவது சிறப்புடையதாக அமையும். சிரார்த்த காலத்தில் கறுப்பு எள்ளை கறுப்பு எள்ளை சேர்த்தால், பிதூர்த தேவர்கள் மிகவும் திருப்தியடைவார்கள்.

மனிதனாகப் பிறந்தவன் என்றாவது ஒரு நாள் இறந்தே தீர் இந்தக்களின் சடங்குகள்

வேண்டும் என்பதை உணர்ந்தவன் மேலே சொன்ன தானங்களைத் தனக்குத் தானே செய்து கொள்ள வேண்டும். தானம் செய்ய வசதி இல்லாவிட்டால் தினமும் ஒரு ரூபாய் என்றாலும் தருமம் செய்ய வேண்டும்.

இறந்த பின் அவர்களுடைய பெயரில் செய்யும் தானத்தை விட, வாழும் காலத்தில் அவன் தானே முன் வந்து தானங்கள் செய்வானாகில் இறந்த பின் அவன் மோட்சபலனை அடைவான் என கருடபுராணம் சிறப்பாகக் கூறுகிறது.

அமாவாசை, புண்ணிய தினம், விசேஷ பண்டிகை நாட்களில் காக்கைக்கு மட்டும் அன்னம் படைக்கிறார்கள். தினமும் பூஜை முடித்த பிறகும் காக்கைக்கு அன்னமிடுதல் எல்லார் வீடுகளிலும் உண்டு. இதன் தாத்பர்யம் என்ன?

பறவைகளில் காக்கைக்கு இரை போடுவது மனிதர்களிடம் வாழையடி வாழையாக வந்திருக்கும் ஒரு புனிதச் செயலாகக் காக்கை தவிர, மற்ற பட்சிகள், மிரகங்களுக்கு உணவு அளித்தால் மற்றவற்றை அழைக்காது தானே சாப்பிட்டு விடும். ஆனால் காக்கை கரைந்துண்ணும். ஒரு காக்கை மற்ற காக்கைகளை உணவு உண்ண அழைக்கிறது. காக்கைக்கு உணவு தருவதற்கான பலன்கள், புராண நூல்களில் விசேஷமாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன.

மறைந்து போனவர்கள் மீண்டும் உலகில் பிறந்து விடுகிறார்கள், பிறகு ஏன் பித்ரு (தென் புலத்தாருக்கு) கடன் செய்கிறார்கள்.

வாழ்ந்த மனிதர்கள் ஆயுள் முடிந்து இறந்து விடுகிறார்கள். மீண்டும் உலகில் பிறவி எடுத்திருந்தாலும் நம்மை வளர்த்து ஆளாக்கியிருப்பதற்காகவே, பித்ருகடன் செய்ய வேண்டும். அவர்கள் எப்பிறவியில் பிறந்திருப்பினும், இன்பமாக இருப்பதற்கு பித்ரு கடன் இன்றியமையாதது.

ஒரு மனிதனின் மரணத்திற்குப் பின்பு என்ன நிகழ்கிறது?

ஒரு மனிதனின் வாழ்நாளில் செய்த நல்ல செயலுக்கு, தீய செயலுக்கு ஏற்றவாறு மரணத்துக்குப் பின் பலன் அவனை அடைகிறது அதாவது மறு பிறப்பில்.

தேவசம் கொடுக்க வழியில்லாதவர்கள் அதற்கு மாற்றாக ஏதாவது செய்யலாமா?

பசுமாட்டிற்கு ஆகாரம் வைக்கலாம்.

திருமதி வெள்ளைத்தம்பி வெள்ளையம்மா நினைவு வெளியீடு

இறந்தவர்கள், பெற்றோர்கள் ஆகியோரின் படங்களையும் சுவாமி படங்களையும் சேர்த்து மாட்டாலாமா?

சுவாமி படங்கள் இருக்கும் வரிசையில் வைக்காமல் வேறு வரிசையில் மாட்டலாம். சுவாமி படங்களுக்குக் கீழ் வரிசையில் அப்படங்களை மாட்டலாம். தனி இடத்தில் உயரமாக மாட்டலாம்.

சிரார்த்த திதி

ஒருவருக்குச் சிரார்த்தம் செய்யும் போது அவர் இறந்த தமிழ் மாதம் பட்சம் திதி எது என அறிந்து அத்திதியில் சிரார்த்தம் செய்தல் வேண்டும்.

உதாரணமாக புரட்டாசி மாத பூர்வ (வளர்பிறை) பட்சத்தசமி திதியில் சிரார்த்தம் என்றால் அது நவராத்திரி இறுதி நாள் எனக் கொண்டு சிரார்த்த நிர்ணயம் செய்யக்கூடாது. ஏனெனில் நவராத்திரி இறுதிநாள் சிலவேளையில் ஐப்பசி மாதத்திலும் வரும். இப்படி வரும்போது சிரார்த்தத்திற்கு முதல் மாதம் சிரார்த்த திதியைப் பார்த்து நிர்ணயம் செய்து கொள்ள வேண்டும். சிலவேளைகளில் உரிய திதி அம்மாதத்தில் அமையாது முதல் மாதத்திலும் அமையலாம். திதியானது பகல் 1 மணி 12நிமிடத்திற்கும் 3மணி 36நிமிடத்திற்கும் இடையில் வியாபித்திருக்குமானால் அன்றே அந்தத் திதியைக் கொள்ள வேண்டும். காலையில் அந்தத் திதி இல்லாவிட்டாலும் பரவாயில்லை. இந்நேரம் அபரான்ன காலம் எனப்படும்.

அமாவாசைக்கும் பெளர்ணமிக்கும் இடையிலுள்ள காலத்தைப் பூர்வபட்சம் என்றும் (வளர்பிறை) பெளர்ணமிக்கும் அமாவாசைக்கும் மிடையிலுள்ள காலத்தை அபரபட்சம் (தேய்பிறை) என்றும் சொல்வர். திதியானது மாலை 3½ மணிக்குப் பின் ஆரம்பமாகி அடுத்த நாள் மதியம்வரை இருக்குமானால் அடுத்தநாள் செய்யலாம்.

திதியானது தமிழ் மாத ஆரம்பத்திலும் கடைசியிலும் வருமானால் பிந்தின திதியில் செய்ய வேண்டும். பிந்தின திதியில் மாதப்பிறப்பு, கிரகணதோஷம் இருக்குமானால் முந்தின திதியில் செய்ய வேண்டும்.

இரண்டு திதியும் மாதப் பிறப்பாக இருந்தால் பிந்தின திதியில் செய்யலாம்.

நன்றி

எங்கள் குலவிளக்கின்
நினைவாக வெளிவரும்
இம்மலருக்குரிய ஆக்கங்களை
இந்து பாரம்பரியம் என்னும் நூலிலிருந்து
பிரசுரிக்க அனுமதி வழங்கிய
கொழும்பு இந்து மகளிர் மாமன்றத்தினருக்கு
எமது உளப்புர்வமான
நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

-குடும்பத்தினர்

تتمتعون

கீதாசாரம்

எந் நடந்ததோ,
 அந் நன்றாகவே நடந்தது.
 எந் நடக்கிறதோ,
 அந் நன்றாகவே நடக்கிறது.
 எந் நடக்க இருக்கிறதோ,
 அந் நன்றாகவே நடக்கும்.
 உன்னுடையது எதை உழந்தாய்?
 எதற்காக அழுகிறாய்?
 எதை நீ கொண்டு வந்தாய்?
 அதை நீ உழப்பதற்கு,
 எதை நீ படைத்திருக்கிறாய்?
 அந் வீணாவதற்கு,
 எதை நீ எடுத்துக்கொண்டாயோ
 அந் சிங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
 எதை நீ கொடுத்தாயோ,
 அந் சிங்கிலேயே கொடுக்கப்பட்டது.
 எந் இன்று உன்னுடையதோ,
 அந் நாளை மற்றொருவருடையதாகின்றது.
 மற்றொருவரின்
 அந் சிவனொருவருடையதாகின்றது
 இதுவே உலகநியதியும்
 எனது படைப்பின் சாராம்சமுமாகும்.

